

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 22. října 2024 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudkyně Mgr. Daniely Jeřábkové a JUDr. Brigity Košinové v trestní věci obžalovaných **XXX**, narozeného **XXX** ve **XXX**, **XXX**, narozeného **XXX**, trvale bytem **XXX**, **XXX**, narozeného **XXX**, trvale bytem **XXX**, **XXX**, narozeného **XXX**, trvale bytem **XXX**, **XXX**, narozeného **XXX**, trvale bytem **XXX**, **XXX**, narozeného **XXX**, trvale bytem **XXX**, **XXX**, narozeného **XXX**, trvale bytem **XXX**, **odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové a odvolání obžalovaných XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX**, podaná proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 9. 2023, č. j. 2T 121/2021-6481, a rozhodl

takto:

I.

Z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaných **XXX** a obžalovaného **XXX** se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d), odst. 2 tr. řádu v části týkající se obžalovaných **XXX** a obžalovaného **XXX** **zrušuje**.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovaní XXX, XXX, XXX a XXX jsou vinní, že

nejméně v období od počátku **XXX** 2019 do konce měsíce **XXX** 2020 se na území České republiky, zejména v **XXX** kraji, po předchozí vzájemné domluvě i dohodě s dalšími níže uvedenými členy organizované skupiny a dalšími osobami, společným jednáním každý svým specifickým úkolem a jednáním v rámci činnosti organizované skupiny vytvořené za účelem výroby, distribuce a prodeje omamných a psychotropních látek (zejména pervitinu a marihuany) a dalších nepovolených předmětů (zejména mobilních telefonů) osobám nacházejícím se ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici **XXX**, když uvedeného jednání se obžalovaní **XXX**, **XXX** a **XXX** (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a je předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023, dále jen „samostatně stíhaný XXX“) dopustili v úmyslu pro sebe získat majetkový prospěch, když organizovali transport omamných a psychotropních látek do prostor Věznice XXX, když drogu pervitin následně XXX ve věznici prodával za částku minimálně 2 500 Kč za 1 gram, dále takto v přesně nezjištěném počtu případů zajistili přehoz elektronických zařízení do prostoru věznice, když takto získaná elektronická zařízení rovněž XXX ve věznici odsouzeným prodával, tímto jednáním jmenovaní obžalovaní získali finanční částku v přesně nestanovené výši, kdy obrat na účtech, které k tomu užívali, činil minimálně 469 227 Kč, přičemž dosažení dalšího majetkového prospěchu obžalovanými bylo zabráněno toliko zásahem orgánů činných v trestním řízení, přičemž

obžalovaný XXX, ač si byl vědom, že porušuje přesně regulovaný a kontrolovaný režim ve Věznici XXX, daný v ustanovení § 18 a § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, v platném znění, jako zakladatel a hlavní organizátor celou trestnou činnost skupiny řídil a ostatní členy z Věznice XXX pomocí nelegálně držených mobilních telefonů úkoloval, kdy byl v kontaktu se všemi ostatními členy organizované skupiny a rovněž i s dalšími osobami, tj. ostatním osobám udílel pokyny k nákupu omamných a psychotropních látek od třetích osob, které v některých případech rovněž sám zajistil, případně k nákupu léků a výrobě omamných a psychotropních látek, udílel pokyny a organizoval nákup a dodávky zakázaných předmětů, kdy současně zajišťoval jejich pronesení nebo přehození do Věznice XXX, určených k distribuci odsouzeným ve věznici, a to omamné látky konopí – marihuana, psychotropní látky metamfetamin – pervitin, mobilních telefonů a dalších věcí, které následně sám nebo za účasti dalších odsouzených distribuoval odsouzeným vykonávajícím trest odnětí svobody, za to vybíral peníze v hotovosti, které mimo jiné posílal prostřednictvím obžalovaného XXX XXX z věznice XXX (odsouzené rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490, který vůči ní nabyl právní moci dne 13. 4. 2022, dále jen „odsouzená XXX XXX“), případně si nechával zasílat platby za prodej zakázaných předmětů na účet svého XXX, samostatně stíhaného XXX XXX, dále udílel pokyny k převodu finančních prostředků dodavatelům drog a rovněž mezi ostatní členy organizované skupiny, k nakládání s finančními prostředky získanými prodejem omamných a psychotropních látek a dalších zakázaných předmětů, přičemž takto nejméně

v blíže neurčeném období roku 2019 ve Věznici XXX poskytl XXX XXX, nar. XXX, ve dvou či třech případech přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin)

v období od XXX 2019 do XXX 2019 ve Věznici XXX prodal XXX, nar. XXX, přesně nezjištěné množství omamné látky konopí (marihuana) cca v 5 až 10 psaníčkách a psychotropní látky metamfetamin (pervitin) celkem cca 3 až 5 gramů za finanční hotovost zaslanou na účet odsouzené XXX nebo za poskytnutí tabáku či nákupy v kantýně (pervitin za částku cca 1 000 Kč, 500 Kč za 0,2 gramu pervitinu),

od přesně nezjištěné doby od XXX 2019 do XXX. 2019 ve Věznici XXX předal XXX, nar. XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin),

na základě předchozí telefonické komunikace s ním a dle jeho pokynů obžalovaný XXX v přesně nezjištěný čas na konci XXX 2020 převzal od samostatně stíhaného XXX XXX dva balíky obsahující celkem minimálně patnáct mobilních telefonů, tyto balíky přehodil dne XXX 2020 po XXX přes zeď do Věznice XXX, přičemž jeden z balíků obsahující devět mobilních telefonů byl zajištěn Vězeňskou službou ČR v zakázaném koridoru a druhý balík se šesti mobilními telefony a třemi powerbankami za pomoci XXX XXX získal XXX, který telefony následně distribuoval odsouzeným ve věznici, a dále dne XXX 2020 v době okolo XXX hod. obžalovaný XXX převzal od samostatně stíhaného XXX XXX dva balíky obsahující cca 10 ks mobilních telefonů a přesně nezjištěné množství omamné látky konopí - marihuana, tyto dva balíky přehodil přes zeď do Věznice XXX, kde je za pomoci XXX XXX získal XXX, který zakázané předměty distribuoval odsouzeným ve věznici, a uvedeného jednání se dopustil přesto, že věděl, že předměty (omamné

látky, mobilní telefony apod.) vhozené do věznice budou následně XXX XXX distribuovány odsouzeným ve Věznici XXX,

po kontaktu a domluvě s ním, kterou zprostředkoval XXX, XXX XXX (odsouzená rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490, který vůči ní nabyl právní moci dne 24. 3. 2022) v místě svého bydliště, tj. XXX, v přesně nezjištěnou dobu na konci XXX 2020 vešla v kontakt se samostatně stíhaným XXX XXX, s tímto domluvila a zorganizovala v odpoledních hodinách dne XXX 2020 prodej cca dvaceti gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin) za částku cca 18 000 Kč mezi XXX XXX jako kupujícím a neustanovenou osobou jako prodejcem, když na základě všech okolností, zejména vědomí, že XXX vykovává trest odnětí svobody ve Věznici XXX, musela být minimálně srozuměna s tím, že zakoupený pervitin bude alespoň zčásti určen pro odsouzené ve Věznici XXX,

na základě jeho předchozí telefonické žádosti a telefonické žádosti XXX XXX již odsouzený XXX (ve vztahu k němuž napadený rozsudek nabyl právní moci) dne XXX 2020 v XXX hod. provedl přehoz pěti balíků obsahujících zakázané předměty (mobilní telefony apod.) do Věznice XXX, a to tak, že balíky mu předal samostatně stíhaný XXX, který balíky připravil a zabalil, a XXX takto připravené balíky přehodil v dohodnutý čas a na dohodnutém místě přes zeď do prostor věznice, a to za odměnu ve výši 2 500 Kč, kterou převzal od XXX XXX, přičemž věděl, že předměty jím vhozené do věznice byly určeny pro XXX a XXX XXX,

na základě předchozí telefonické žádosti a komunikace s ním provedl XXX (odsouzený rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490) dne XXX 2020 v XXXhod přehoz dvou balíků obsahujících zakázané předměty do Věznice XXX, a to tak, že mu balíky předal samostatně stíhaný XXX, který mu rovněž označil místo přehození a XXX takto připravené balíky přehodil přes zeď na domluveném místě v domluvený čas do prostor věznice, samostatně stíhaný XXX dal za toto XXX 1 000 Kč, když na základě všech okolností musel být minimálně srozuměn s tím, že balíky obsahují nedovolené předměty, které jsou určené pro osoby vykonávající trest odnětí svobody,

obžalovaný XXX, ač si byl vědom, že porušuje přesně regulovaný a kontrolovaný režim ve Věznici XXX, daný v ustanovení § 18 a § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, v platném znění, v rámci organizované skupiny pomáhal ve Věznici XXX XXX XXX s distribucí metamfetaminu, jakož i s jeho obstaráváním, současně také pomocí nelegálně držených mobilních telefonů byl v kontaktu s ostatními členy organizované skupiny, resp. i dalšími osobami, kterým udílel pokyny týkající se transportu omamných a psychotropních látek do prostor Věznice XXX a nakládání s finančními prostředky získanými prodejem omamných a psychotropních látek či určenými k jejich nákupu, organizoval přehozy zakázaných předmětů do Věznice XXX, jakož i nákup metamfetaminu mezi XXX samostatně stíhaným XXX XXX a osobami na svobodě, když takto nejméně

dne XXX 2019 telefonicky zorganizoval přehoz balíku obsahujícího nezjištěné zakázané předměty do Věznice XXX blíže neurčenou osobou (nazývanou XXX), přičemž k samotnému přehození balíku došlo dne XXX 2019,

dne XXX. 2019 prostřednictvím mobilního telefonu z Věznice XXX zorganizoval prodej deseti gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin) za částku 10 000 Kč od XXX, XXX samostatně stíhanému XXX XXX, když XXX XXX musel být minimálně srozuměn s tím, že zakoupený pervitin může být alespoň zčásti určen pro odsouzené ve věznici,

na základě jeho předchozí telefonické žádosti a telefonické žádosti XXX XXX již odsouzený XXX (ve vztahu k němuž napadený rozsudek nabyl právní moci) dne XXX 2020 v XXX hod. provedl přehoz pěti balíků obsahujících zakázané předměty (mobilní telefony apod.) do Věznice XXX, a to tak, že balíky mu předal samostatně stíhaný XXX, který balíky připravil a zabalil, a XXX takto připravené balíky přehodil v dohodnutý čas a na dohodnutém místě přes zeď do prostor věznice,

a to za odměnu ve výši 2 500 Kč, kterou převzal od samostatně stíhaného XXX XXX, přičemž věděl, že předměty jím vhozené do věznice byly určeny pro XXX a XXX XXX,

když dále po předchozí dohodě a dle pokynů XXX, obžalovaných XXX XXX a XXX XXX, samostatně stíhaný XXX komunikoval v organizované skupině s ostatními členy, resp. i dalšími osobami, kdy zejména zajišťoval koupi omamných a psychotropních látek, a to buď od odsouzené XXX či od třetích osob, ke koupi drog užíval finanční prostředky, které pocházely z prodeje drog či dalších nepovolených věcí ve Věznici XXX, zakoupené drogy předával XXX za účelem pronesení do prostor Věznice XXX, dle pokynů XXX XXX a XXX XXX organizoval přechozy zakázaných předmětů přes zeď do Věznice XXX, a dále zřizoval bankovní účty, na které byly poukazovány finanční prostředky pocházející od odsouzených za nákup zakázaných předmětů (drog, telefonů apod.),

když dále odsouzená XXX XXX v rámci organizované skupiny, zejména po předchozí dohodě a dle pokynů obžalovaného XXX XXX, zajišťovala buď koupi omamných a psychotropních látek, a to mimo jiné za finanční prostředky, které jí byly poukázány na její bankovní účet, a které pocházely z předchozího prodeje omamných a psychotropních látek ve Věznici XXX, případně zčásti sama a zčásti za účasti XXX (zemřelého dne XXX), obžalovaného XXX a XXX (odsouzeného rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 9. 2022, č. j. 2 T 99/2022 – 220, který vůči němu nabyl právní moci dne 5. 9. 2022) sama omamné a psychotropní látky vyráběla, když nejméně v pěti případech vyrobila psychotropní látku metamfetamin (pervitin) v přesně nezjištěném množství, přičemž část metamfetaminu získaného vlastní výrobou anebo nákupem předala odsouzená XXX XXX samostatně stíhanému XXXX XXX, nebo XXX, který metamfetamin pronesl do Věznice XXX, kde ho předal XXX XXX a ten jej distribuoval dalším odsouzeným, když takto minimálně v místě svého bydliště, tj. XXX, předala XXX XXX dne XXX 2019 v době mezi XXX hod. cca 12 gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin), a dne XXX 2020 přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin), a to za účelem pronesení do Věznice XXX a předání XXX XXX,

obžalovaný XXX se v rámci organizované skupiny na různých místech Pardubického a Královéhradeckého kraje a na dalších přesně nezjištěných místech podílel na výrobě omamných a psychotropních látek tím, že již odsouzené XXX společně s XXX opakovaně obstarali nákupem v XXX léky obsahující pseudoefedrin jako prekurzor a další chemikálie a předměty (louh, toluen, teploměr apod.) a dále tím, že společně s již odsouzenými XXX a XXX nakupovali na různých místech metamfetamin, když na základě všech okolností, zejména z komunikace s již odsouzenou XXX, musel být minimálně srozuměn s tím, že část metamfetaminu získaného vlastní výrobou anebo nákupem bude určen pro odsouzené ve Věznici XXX,

obžalovaný XXX pak vzhledem ke svému postavení občanského zaměstnance ve Věznici XXX plnil v organizované skupině úlohu prostředníka mezi osobami mimo Věznici XXX, tedy již odsouzenou XXX a samostatně stíhaným XXX XXX a osobami ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, tj. XXX XXX a XXX XXX, když po předchozí dohodě a dle pokynů obžalovaného XXX XXX a obžalovaného XXX XXX na různých místech v XXX a ve XXX přebíral od odsouzené XXX a samostatně stíhaného XXX XXX zakázané předměty a tyto za finanční odměnu, utajeným způsobem, pronášel přes vstupní kontrolu věznice, kde je předával XXX XXX, umožňoval odsouzeným, kteří byli určeni XXX XXX, vstup do prostor v blízkosti XXX, a to ke sběru balíčků obsahujících OPL a nedovolené předměty (mobilní telefony atd.), které byly do prostor věznice vhozeny dle pokynů XXX a XXX XXX, případně pronášel z věznice finanční prostředky pocházející z trestné činnosti od XXX XXX a předával je odsouzené XXX, když takto konkrétně nejméně v přesně nezjištěnou dobu v XXX až XXX 2019 převzal u XXX, XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) od odsouzené XXX, tuto drogu následující den pronesl do Věznice XXX, kde ji předal XXX XXX, za což od odsouzené XXX obdržel 2 000 Kč,

v přesně nezjištěnou dobu v XXX až XXX 2019 převzal u XXX, XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) od odsouzené XXX, tuto drogu následující den pronesl do Věznice XXX, kde ji předal XXX XXX, za což od odsouzené XXX obdržel 2 000 Kč,

dvakrát v přesně nezjištěnou dobu v XXX 2019, v rozmezí asi 3 až 4 týdnů pronesl do Věznice XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin), kterou převzal od odsouzené XXX, následně jej předal odsouzenému XXX XXX, za což obdržel vždy 2 000 Kč,

v přesně nezjištěné době ve dnech XXX 2019 až XXX 2019 převzal od XXX XXX, finanční hotovost ve výši 10 000 Kč uloženou v krabičce od cigaret, která pocházela z trestné činnosti, a to prodeje omamných a psychotropních látek a zakázaných předmětů (mobilních telefonů apod.) odsouzeným ve Věznici XXX, tyto peníze pronesl z věznice a dne XXX 2019 v době okolo XXX hod. je předal odsouzené XXX, která peníze převzala s vědomím, že pocházejí z trestné činnosti páchané XXX XXX ve Věznici XXX,

v přesně nezjištěné době v XXX 2019 převzal na nezjištěném místě v XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) od odsouzené XXX, tuto drogu následující den pronesl do Věznice XXX, kde ji předal XXX XXX, za což od odsouzené XXX obdržel 2 000 Kč,

dne XXX 2019 u XXX převzal od samostatně stíhaného XXX XXX přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin), nejméně však deset gramů v minimální hodnotě 10 000 Kč, který následně na XXX roku 2019 pronesl do Věznice XXX, kde ho předal odsouzenému XXX XXX, za což obdržel od XXX XXX finanční hotovost 2 000 Kč až 3 000 Kč,

dne XXX 2020 v době mezi XXX hod. a XXX hod. převzal u XXX, XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) od samostatně stíhaného XXX XXX, který následně v přesně nezjištěnou dobu skrytým způsobem pronesl do Věznice XXX, kde ho předal odsouzenému XXX XXX, za což obdržel od XXX XXX částku 5 000 Kč.

v období od XXX 2020 do XXX 2020 umožnil opakovaně odsouzeným vykonávajícím práci v XXX ve Věznici v XXX převzetí balíků obsahujících zakázané předměty (mobilní telefony apod.) přehozených přes zeď do věznice do XXX, od které měl klíče a na který by se odsouzení bez jeho pomoci nedostali, přičemž za toto obdržel od XXX XXX, finanční hotovost v celkové výši minimálně 2 000 Kč,

přičemž uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl minimálně srozuměn s tím, že takto pronesený pervitin bude následně XXX XXX za účelem jeho konzumace distribuován mezi ostatní odsouzené, čímž porušil ustanovení § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody,

a všichni obžalovaní tak činili bez příslušného povolení a s vědomím, že látka metamfetamin je podle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, zařazena v seznamu č. 5 uvedeného v příloze č. 5 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka, a že látka konopí, jakož i pryskyřice z konopí, je podle zákona č. 167/1998 Sb., zařazena v příloze č. 3 v seznamu č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. jako omamná látka a látka delta-9-tetrahydrocannabinol je podle zákona č. 167/1998 Sb., zařazena v příloze č. 4 v seznamu č. 4 jako psychotropní látka,

a uvedeného jednání se obžalovaný XXX dopustil, ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 3. 10. 2018, sp. zn. 2 T 48/2018, který nabyl právní moci dne 21. 11. 2018, odsouzen pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce trvání osmnáct měsíců, který vykonal dne XXX 2019,

tedy

obžalovaný XXX

neoprávněně jinak jinému opatřil psychotropní látku a takový čin spáchal jako člen organizované skupiny

podstatně ztěžoval výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustil závažného jednání, aby zmařil účel trestu

obžalovaný XXX

neoprávněně prodal a jinak jinému opatřil psychotropní látku a takový čin spáchal jako člen organizované skupiny

podstatně ztěžoval výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustil závažného jednání, aby zmařil účel trestu,

obžalovaný XXX

neoprávněně zprostředkoval prodej psychotropní látky jinému a takový čin spáchal jako člen organizované skupiny, ač byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

podstatně ztěžoval výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustil závažného jednání,

aby zmařil účel trestu,

obžalovaný XXX

neoprávněně vyrobil psychotropní látku a takový čin spáchal jako člen organizované skupiny

čímž spáchali**obžalovaný XXX**

-zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku

-přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020

obžalovaný XXX

-zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku

-přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020

obžalovaný XXX

-zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku

-přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

obžalovaný XXX

-zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzují se**obžalovaný XXX**

podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou.**

obžalovaný XXX

podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **propadnutí věci**, a to:

plastové nádoby zelené barvy se žlutým víkem XXX zabalené v černém igelitovém pytli,

SIM karet - XXX,

mobilního telefonu zn. XXX bílé barvy

mobilního telefonu zn. XXX černé barvy

mobilního telefonu zn. XXX bílé barvy

mobilního telefonu zn. XXX černé barvy

mobilního telefonu zn. XXX bílé barvy

mobilního telefonu zn. XXX černé barvy

2 ks mobilního telefonu zn. XXX černé barvy

mobilního telefonu zn. XXX bílé barvy

bezdrátové nabíječky zn. XXX černé barvy

tabletů zn. XXX černé barvy

3 ks powerbanky zn. XXX kapacita XXX

15 ks nabíječek na mobilní telefony různých značek a barev s pevně vloženými kabely i bez kabelů

MP3 přehrávače zn. XXX černé barvy, včetně paměťové karty 2GB

MP3 přehrávače bez označení stříbrné barvy

2 ks paměťové karty micro SD 16 GB XXX

4 ks redukcí na paměťovou kartu SD – XXX

5 ks baterií do mobilních telefonů zn. XXX

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

baterie do mobilního telefonu XXX černé barvy bez označení
baterie do mobilního telefonu zn. XXX
baterie do mobilního telefonu zn. XXX
49 ks nabíjecích kabelů USB – microUSB – XXX
6 ks redukci mikro USB – SD
18 ks drobného nářadí
izolační pásky modré barvy
4 ks injekční stříkačky
plastové nádoby s nápisem XXX obsahující bílé tablety s písmenem XXX XXX
2 ks textilních pouzder na mobilní telefon šedé a hnědé barvy
1 ks balení čistících ubrousků
2 ks skleněných trubiček

obžalovaný XXX

podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **propadnutí věci**, a to: listu papíru s ručně psaným písmem – popis výroby metamfetaminu.

obžalovaný XXX

za shora uvedený zločin a dále za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 21. 7. 2020, č. j. 2 T 37/2020 - 66, který nabyl právní moci ohledně viny a trestu dne 17. 11. 2020, který byl doručen obžalovanému dne 6. 11. 2020, za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Jičíně ze dne 27. 3. 2020, č. j. 2 T 27/2020 - 65, který nabyl právní moci ohledně viny a trestu dne 23. 5. 2020, který byl doručen obžalovanému dne 14. 5. 2020, a přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 29. 5. 2020, č. j. 2 T 64/2020 - 116, který nabyl právní moci ohledně viny a trestu dne 20. 6. 2020, který byl doručen obžalovanému dne 11. 6. 2020,

podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 40 (čtyřiceti) měsíců.

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zároveň ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 21. 7. 2020, č. j. 2 T 37/2020 - 66, z trestního příkazu Okresního soudu v Jičíně ze dne 27. 3. 2020, č. j. 2 T 27/2020 - 65, a z trestního příkazu Okresního soudu v Trutnově ze dne 29. 5. 2020, č. j. 2 T 64/2020 - 116, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku soud ukládá obžalovanému ochranné protitoxikomanické léčení v ambulantní formě.

Oproti tomu se obžalovaný

XXX podle § 226 písm. a) zprošťuje obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

v období od XXX. 2019 do XXX 2019 provedl přehoz přesně nezjištěného počtu balíků obsahujících zakázané předměty (mobilní telefony apod.) do Věznice XXX, a to tak, že mu balíky předal XXX, který balíky připravil a zabalil, a XXX takto připravené balíky

přehodil přes zeď na domluveném místě a v domluvený čas, kde si je převzal XXX, který zakázané předměty dále distribuoval odsouzeným ve věznici, a uvedeného jednání se dopustil přesto, že věděl, že předměty (mobilní telefony apod.) vhozené do věznice budou následně XXX XXX distribuovány odsouzeným ve Věznici XXX, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 1 č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody,

v němž byla obžalobou spatřována pomoc k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, dle § 337 odst. 1 písm. h) tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

II.

Odvolání obžalovaného XXX se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXX uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, zločinem účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea 2 tr. zákoníku a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku účinného do 31. 5. 2020. Za dané trestné činy mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a osmi měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovaný XXX byl uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, zločinem účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea 1, odst. 2 tr. zákoníku a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku účinného do 31. 5. 2020. Za dané trestné činy mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 13 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, a dále trest propadnutí věci, a to věci ve výroku o trestu konkretizovaných. Obžalovaný XXX byl uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, zločinem účasti na organizované

zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea 1, alinea 2 tr. zákoníku a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku účinného do 31. 5. 2020. Za dané trestné činy mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání devíti let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, a dále trest propadnutí věci, a to listu papíru s ručně psaným písmem – popis výroby metamfetaminu. Obžalovaný XXX byl uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku a zločinem účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea 1, alinea 2 tr. zákoníku. Za dané zločiny a dále za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 21. 7. 2020, č. j. 2 T 37/2020 - 66, za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Jicině ze dne 27. 3. 2020, č. j. 2 T 27/2020 - 65, a za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 29. 5. 2020, č. j. 2 T 64/2020 - 116, mu byl (při současném zrušení výroků o trestu ze shora zmíněných rozhodnutí a všech rozhodnutí na ně obsahově navazujících) uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání čtyř let a šesti měsíců a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 40 měsíců. Obžalovanému bylo současně uloženo i ochranné protitoxikomaničké léčení v ambulantní formě. Obžalovaný XXX byl uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a pomocí k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku účinného do 31. 5. 2020. Za dané trestné činy a dále za sbíhající se přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a zločin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 20. 10. 2020, č. j. 7 T 65/2020–165, mu byl (při současném zrušení výroku o trestu ze shora zmíněného rozhodnutí a všech rozhodnutí na něj obsahově navazujících) uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovaný XXX byl uznán vinným pomocí k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku účinného do 31. 5. 2020, ukončeného ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Za daný přečin mu byl uložen peněžitý trest 40denních sazeb po 1 000 Kč, v celkové výši 40 000 Kč. Ve vztahu k ostatním obžalovaným (XXX a XXX), o jejichž vině a trestu bylo napadeným rozsudkem rozhodováno, již rozsudek nabyl právní moci.

2. Podle skutkových zjištění napadeného rozsudku se obžalovaní dopustili shora uvedených trestných činů tím, že

nejméně v období od počátku XXX 2019 do konce měsíce XXX 2020 se na území České republiky, zejména v XXX kraji, podíleli v rámci činnosti organizované zločinecké skupiny s vnitřní organizační strukturou, rozdělením funkcí a dělbou činnosti, vytvořené za účelem soustavné výroby, distribuce a prodeje omamných a psychotropních látek (zejména drog pervitin a marihuana) a dalších nepovolených předmětů (zejména mobilních telefonů) osobám nacházejícím se ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, ale i dalším osobám, kdy XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, organizovanou zločineckou skupinu v období XXX 2019 založil a celou trestnou činnost skupiny řídil z Věznice XXX pomocí nelegálně držených mobilních telefonů, kdy byl v kontaktu se všemi ostatními členy organizované zločinecké skupiny a rovněž i s dalšími osobami, které však nebyly členy organizované skupiny, tj. ostatním osobám udílel pokyny k nákupu omamných a psychotropních látek od třetích osob, které v některých případech rovněž zajistil, případně k nákupu léků a výrobě omamných a psychotropních látek, k převodu finančních prostředků dodavatelům drog a rovněž mezi ostatní členy organizované zločinecké skupiny, k nakládání s finančními prostředky získanými prodejem omamných a Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

psychotropních látek a mobilních telefonů, k pronášení či jiné formě dopravy omamných a psychotropních látek a mobilních telefonů do prostor Věznice XXX, kde poté takto získané drogy a elektronická zařízení za úplatu či jiné protislužby poskytoval dalším spoluodsouzeným, XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, pomáhal ve Věznici XXX XXX XXX s distribucí metamfetaminu, jakož i s jeho obstaráváním, současně také pomocí nelegálně držných mobilních telefonů byl v kontaktu s ostatními členy organizované zločinecké skupiny, kterým udílel pokyny týkající se transportu omamných a psychotropních látek do prostor Věznice XXX a nakládání s finančními prostředky získanými prodejem omamných a psychotropních látek či určenými k jejich nákupu, XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023) komunikoval v organizované zločinecké skupině s ostatními členy, kdy zejména zajišťoval koupi omamných a psychotropních látek, a to buď od XXX či od třetích osob, ke koupi drog užíval finanční prostředky, které pocházely z prodeje drog či dalších nepovolených věcí ve Věznici XXX, zakoupené drogy předával XXX za účelem pronesení do prostor Věznice XXX, z pokynu XXX XXX a XXX XXX organizoval přehozy zakázaných předmětů přes zeď do Věznice XXX, a dále zřizoval bankovní účty, na které byly poukazovány finanční prostředky pocházející od odsouzených za nákup zakázaných předmětů (drog, telefonů apod.), když uvedeného jednání se XXX, XXX a XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023) dopustili v úmyslu pro sebe získat majetkový prospěch, když organizovali transport omamných a psychotropních látek do prostor Věznice XXX, když drogu pervitin následně XXX ve věznici prodával za částku minimálně 2 500 Kč za 1 gram, dále takto v přesně nezjištěném počtu případů zajistili přehoz elektronických zařízení do prostoru věznice, když takto získaná elektronická zařízení rovněž XXX ve věznici odsouzeným prodával, tímto jednáním obvinění získali finanční částku v přesně nestanovené výši, kdy obrát na účtech, které k tomu užívali činil minimálně 469 227 Kč, přičemž dosažení dalšího majetkového prospěchu obviněnými bylo zabráněno toliko zásahem orgánů činných v trestním řízení, XXX XXX (odsouzená rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490, který vůči ní nabyl právní moci dne 13. 4. 2022) v rámci organizované zločinecké skupiny zajišťovala buď koupi omamných a psychotropních látek, a to mimo jiné za finanční prostředky, které jí byly poukázány na její bankovní účet, a které pocházely z předchozího prodeje omamných a psychotropních látek ve Věznici XXX, případně zčásti sama a zčásti za účasti XXX (zemřelého dne XXX), XXX a XXX (odsouzený rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 9. 2022, č. j. 2 T 99/2022 – 220, který vůči němu nabyl právní moci dne 5. 9. 2022) sama omamné a psychotropní látky vyráběla, když XXX a XXX XXX pomáhali se zajištěním léků potřebných k výrobě drogy, XXX poskytoval prostor k samotné výrobě drogy, které se společně s XXX osobně účastnil, když v některých případech se výroby aktivně účastnil i XXX, XXX vzhledem ke svému postavení občanského zaměstnance ve Věznici XXX plnil v organizované zločinecké skupině úlohu prostředníka mezi osobami mimo Věznici XXX, tedy XXX a XXX XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023) a osobami ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, tj. XXX XXX a XXX XXX, od XXX a XXX XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023) přebíral zakázané předměty a tyto skrytě pronášel do věznice, kde je předával XXX XXX, umožňoval odsouzeným, kteří byli určeni XXX XXX, vstup do prostor v XXX, a to ke sběru zásilek přehozených přes zeď do věznice z pokynu XXX XXX, pronášel z věznice finanční prostředky pocházející z trestné činnosti od XXX XXX a předával je XXX, když takto

XXX

v přesně nezjištěné době, minimálně od XXX 2019 do konce XXX 2020, jako člen organizované zločinecké skupiny řízené XXX XXX, z pokynu jeho a pokynu jeho XXX XXX XXX, jako civilní Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

zaměstnanec Věznice XXX, za finanční odměnu, utajeným způsobem pronášel přes vstupní kontrolu věznice omamné a psychotropní látky, které na různých místech v XXX převzal od XXX, případně od XXX XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023), kde je následně odevzdal XXX XXX, umožňoval odsouzeným, které určil XXX, vstup do prostor v XXX, a to ke sběru balíčků obsahujících OPL a nedovolené předměty (mobilní telefony atd.), které byly do prostor věznice vhozeny z pokynu XXX a XXX XXX, případně pronášel z věznice finanční prostředky pocházející z trestné činnosti od XXX XXX a předával je XXX, když takto konkrétně nejméně

v přesně nezjištěnou dobu v XXX až XXX 2019 převzal u XXX, XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) od XXX, tuto drogu následující den pronesl do Věznice XXX, kde ji předal XXX XXX, za což od XXX obdržel 2 000 Kč,

v přesně nezjištěnou dobu v dubnu až květnu 2019 převzal u XXX, XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) od XXX, tuto drogu následující den pronesl do Věznice XXX, kde ji předal XXX XXX, za což od XXX obdržel 2 000 Kč,

dvakrát v přesně nezjištěnou dobu v XXX 2019, v rozmezí asi 3 až 4 týdnů pronesl do Věznice XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin), kterou převzal od XXX, následně jej předal odsouzenému XXX XXX, za což obdržel vždy 2 000 Kč,

v přesně nezjištěné době ve dnech XXX 9. 2019 až XXX. 2019 převzal od XXX XXX, finanční hotovost ve výši 10 000 Kč uloženou v krabici od cigaret, která pocházela z trestné činnosti, a to prodeje omamných a psychotropních látek a zakázaných předmětů (mobilních telefonů apod.) odsouzeným ve Věznici XXX, tyto peníze pronesl z věznice a dne XXX. 2019 v době okolo XXX hod. je předal XXX, která peníze převzala s vědomím, že pocházejí z trestné činnosti páchané XXX XXX ve Věznici XXX,

v přesně nezjištěné době v XXX 2019 převzal na nezjištěném místě v XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) od XXX, tuto drogu následující den pronesl do Věznice XXX, kde ji předal XXX XXX, za což od XXX obdržel 2 000 Kč,

dne XXX 2019 u XXX převzal od XXX XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023) přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin), nejméně však deset gramů v minimální hodnotě 10 000 Kč, který následně na XXX 2019 pronesl do Věznice XXX, kde ho předal odsouzenému XXX XXX, za což obdržel od XXX XXX finanční hotovost 2 000 Kč až 3 000 Kč,

dne XXX 2020 v době mezi XXX. a XXX. převzal u XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin) od XXX XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023), který následně v přesně nezjištěnou dobu skrytým způsobem pronesl do Věznice XXX, kde ho předal odsouzenému XXX XXX, za což obdržel od XXX XXX částku 5 000 Kč.

v období od XXX 2020 do XXX 2020 umožnil opakovaně odsouzeným vykonávajícím práci v XXX ve Věznici v XXX, převzetí balíků obsahujících zakázané předměty (mobilní telefony apod.) přehozených přes zeď do věznice do XXX, od které měl klíče a na který by se odsouzení bez jeho pomoci nedostali, přičemž za toto obdržel od XXX XXX, finanční hotovost v celkové výši minimálně 2 000 Kč,

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl minimálně srozuměn s tím, že takto pronesený pervitin bude následně XXX XXX za účelem jeho konzumace distribuován mezi ostatní odsouzené, čímž porušil ust. § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody,

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

XXX

nejméně v období od počátku XXX 2019 do konce XXX 2020, v rámci výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX organizoval dodávky zakázaných předmětů do Věznice XXX, a to omamné látky konopí – marihuana, psychotropní látky metamfetamin – pervitin, mobilních telefonů a dalších věcí, které následně sám nebo za účasti dalších odsouzených distribuoval odsouzeným vykonávajícím trest odnětí svobody, za to vybíral peníze v hotovosti, které mimo jiné posílal prostřednictvím XXX XXX z věznice XXX, případně si nechával zasílat platby za prodej zakázaných předmětů na účet svého XXX XXX XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023), přičemž dále organizoval nákup zakázaných předmětů určených k distribuci odsouzeným ve věznici za takto získané finanční prostředky, a to vše v úmyslu získat pro organizovanou zločineckou skupinu, kterou za tímto účelem založil, majetkový prospěch, přičemž organizovanou zločineckou skupinu i nadále prostřednictvím mobilních telefonů ve věznici řídil a organizoval, tj. domlouval nákupy mobilních telefonů a omamných a psychotropních látek a zajišťoval jejich pronesení nebo přehození do věznice, byl v kontaktu i s dalšími osobami, které nebyly členy organizované skupiny, přičemž takto získané drogy za úplatu či jiné protislužby poskytoval dalším odsouzeným, když takto nejméně

v blíže neurčeném období roku 2019 ve Věznici XXX, XXX, poskytl XXX, nar. XXX, ve dvou či třech případech přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin)

v období od XXX 2019 do XXX 2019 ve Věznici XXX, XXX, prodal XXX, nar. XXX, přesně nezjištěné množství omamné látky konopí (marihuana) cca v 5 až 10 psaníčkách a psychotropní látky metamfetamin (pervitin) celkem cca 3 až 5 gramů za finanční hotovost zaslanou na účet XXX nebo za poskytnutí tabáku či nákupy v kantýně (pervitin za částku cca 1 000 Kč, 500 Kč za 0,2 gramu pervitinu),

od přesně nezjištěné doby od XXX 2019 do XXX 2019 ve Věznici XXX, XXX, předal XXX, nar. XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin),

XXX

nejméně v období od XXX 2019 do konce XXX 2020 v rámci organizované zločinecké skupiny organizoval přehozy zakázaných předmětů do Věznice XXX, jakož i nákup metamfetaminu mezi XXX XXX XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023) a osobami na svobodě, organizoval převody financí získaných z prodeje zakázaných předmětů ve Věznici XXX odsouzeným na účet svého XXX XXX XXX, když takto nejméně

dne XXX2019 telefonicky zorganizoval přehoz balíku obsahujícího nezjištěné zakázané předměty do Věznice XXX blíže neurčenou osobou (nazývanou XXX), přičemž k samotnému přehozu balíku došlo dne XXX 2019,

dne XXX 2019 prostřednictvím mobilního telefonu z Věznice XXX zorganizoval prodej deseti gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin) za částku 10 000 Kč od XXX, XXX XXX XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023),

a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 3. 10. 2018, sp. zn. 2 T 48/2018, který nabyt právní moci dne 21. 11. 2018, odsouzen pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce trvání osmnáct měsíců, který vykonal dne XXX 2019,

XXX XXX (odsouzená rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490, který vůči ní nabyt právní moci dne 13. 4. 2022), XXX, XXX (odsouzený

rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 9. 2022, č. j. 2 T 99/2022 – 220, který vůči němu nabyl právní moci dne 5. 9. 2022)

v rámci organizované skupiny v době nejméně od XXX 2019 do XXX května 2020 XXX XXX v rámci organizované zločinecké skupiny zajišťovala buď koupi omamných a psychotropních látek, a to mimo jiné za finanční prostředky, které jí byly poukázány na její bankovní účet, a které pocházely z předchozího prodeje omamných a psychotropních látek ve Věznici XXX, případně zčásti sama a zčásti za účasti XXX (zemřelého dne XXX), XXX a XXX sama omamné a psychotropní látky vyráběla, když XXX a XXX XXX pomáhali se zajištěním léků potřebných k výrobě drogy, XXX poskytoval prostor k samotné výrobě drogy, které se společně s XXX osobně účastnil, když v některých případech se výroby aktivně účastnil i XXX, když takto nejméně

XXX XXX v období od XXX 2019 do XXX 2020 na různých místech XXX a XXX kraje, např. v místě bydliště, tj. XXX, dále v XXX, a na dalších přesně nezjištěných místech, za pomoci XXX a XXX, kteří jí opakovaně obstarali nákupem v XXX léky obsahující pseudoefedrin jako prekurzor a další chemikálie a předměty (louh, toluen, teploměr apod.) a za účasti XXX, který XXX poskytl k tomuto prostoru v XXX, které k výrobě uzpůsobil, nejméně v pěti případech vyrobila psychotropní látku metamfetamin (pervitin) v přesně nezjištěném množství, který dále poskytla za odvedenou pomoc XXX, dále XXX XXX společně s XXX XXX a XXX nakupovala na různých místech metamfetamin, následně si část metamfetaminu získaného vlastní výrobou anebo nákupem ponechal XXX a část předala XXX XXX XXX XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023), nebo XXX, který metamfetamin pronesl do Věznice XXX, kde ho předal XXX XXX a ten jej distribuoval dalším odsouzeným,

XXX XXX dne XXX 2019 v době mezi XXX a XXX hod. na přesně nezjištěném místě v místě svého bydliště, tj. XXX, předala XXX XXX cca 12 gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin), a to za účelem pronesení do Věznice XXX a předání XXX XXX,

XXX XXX dne XXX 2020 v místě svého bydliště, tj. XXX, předala XXX XXX, přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin (pervitin), a to za účelem pronesení do Věznice XXX a předání XXX XXX,

a uvedeného činu se XXX XXX dopustila, ačkoliv byla rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 7. 6. 2012, sp. zn. 17 T 28/2012, který nabyl právní moci dne 7. 6. 2012, odsouzena pro trestný čin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce trvání 66 měsíců, který vykonala dne XXX2017,

XXX

na základě telefonického kontaktu, kdy jej oslovil XXX, kterého znal, a o kterém věděl, že je ve věznici, s tím, že jeho XXX s ním něco bude řešit, dne XXX. 2019 v přesně nezjištěnou dobu v obci XXX prodal za částku 10 000 Kč celkem deset gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin) XXX XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023), když na základě všech okolností, zejména vědomí, že XXX je ve věznici, kdy jeho XXX od něj chtěl pervitin, musel být minimálně srozuměn s tím, že zakoupený pervitin může být alespoň zčásti určen pro odsouzené ve věznici,

a uvedeného činu se dopustil, ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 31. 3. 2016, sp. zn. 2 T 58/2015, který nabyl právní moci dne 15. 9. 2016, odsouzen pro přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce trvání čtrnácti měsíců, který vykonal dne XXX2017,

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

XXX XXX (odsouzená rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490, který vůči ní nabyl právní moci dne 24. 3. 2022) v místě svého bydliště, tj. XXX, v přesně nezjištěnou dobu na konci XXX 2020 po kontaktu a domluvě s XXX XXX, kterou zprostředkoval XXX, t.č. XXX, o kterém věděla, že vykonává trest odnětí svobody ve Věznici XXX, vešla v kontakt s XXX XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023), s tímto domluvila a zorganizovala v odpoledních hodinách dne XXX. 2020 prodej cca dvaceti gramů psychotropní látky metamfetamin (pervitin) za částku cca 18 000 Kč mezi XXX XXX jako kupujícím a neustanovenou osobou jako prodejcem, když na základě všech okolností, zejména vědomí, že XXX vykonává trest odnětí svobody ve Věznici XXX, musela být minimálně srozuměna s tím, že zakoupený pervitin bude alespoň zčásti určen pro odsouzené ve Věznici XXX,

XXX

v přesně nezjištěný čas na konci XXX 2020 převzal od XXX XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023), dva balíky obsahující celkem minimálně patnáct mobilních telefonů, tyto balíky přehodil dne XXX 2020 po XXX přes zeď do Věznice XXX, přičemž jeden z balíků obsahující devět mobilních telefonů byl zajištěn Vězeňskou službou ČR v zakázaném koridoru a druhý balík se šesti mobilními telefony a třemi powerbankami za pomoci XXX XXX získal XXX, který telefony následně distribuoval odsouzeným ve věznici,

dne XXX 2020 v době okolo XXX hod. převzal od XXX XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023) dva balíky obsahující cca 10 ks mobilních telefonů a přesně nezjištěné množství omamné látky konopí - marihuana, tyto dva balíky přehodil přes zeď do Věznice XXX, kde je za pomoci XXX XXX získal XXX, který zakázané předměty distribuoval odsouzeným ve věznici,

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že věděl, že předměty (omamné a psychotropní látky, mobilní telefony apod.) vhozené do věznice budou následně XXX XXX distribuovány odsouzeným ve Věznici XXX, čímž porušil ust. § 18 odst. 1 a § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody,

XXX

na základě předchozí telefonické žádosti od XXX a XXX XXX, dne XXX 2020 v XXX hod. provedl přehoz pěti balíků obsahujících zakázané předměty (mobilní telefony apod.) do Věznice XXX, a to tak, že balíky mu předal XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023), který balíky připravil a zabalil, a XXX takto připravené balíky přehodil v dohodnutý čas a na dohodnutém místě přes zeď do prostor věznice, a to za odměnu ve výši 2 500 Kč, kterou převzal od XXX XXX,

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že věděl, že předměty (mobilní telefony apod.) vhozené do věznice, byly určeny pro XXX a XXX XXX, čímž porušil ust. § 18 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody,

XXX (odsouzený rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 T 121/2021 – 4490, který vůči němu nabyl právní moci dne 24. 3. 2022)

dne XXX 2020 v XXXhod., na základě předchozí telefonické komunikace s XXX XXX provedl přehoz dvou balíků obsahujících zakázané předměty do Věznice XXX, a to tak, že mu balíky předal XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023), který mu Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

rovněž označil místo přechodu a XXX takto připravené balíky přehodil přes zeď na domluveném místě v domluvený čas do prostor věznice, XXX dal za toto XXX 1 000 Kč, když na základě všech okolností musel být minimálně srozuměn s tím, že balíky obsahují nedovolené předměty, které jsou určeny pro osoby vykonávající trest odnětí svobody,

XXX

dne XXX. 2019 se sešel ohledně provedení přechodu přesně nezjištěného počtu balíků obsahujících zakázané předměty do Věznice XXX, a to tak, že mu balíky předal XXX (jehož vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a bude předmětem samostatného rozhodování ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 2 T 99/2023), a XXX však takto připravené balíky nepřehodil téhož dne (zřejmě s ohledem na denní dobu a místní okolnosti),

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že věděl, že zakázané předměty případným vhozením do věznice mohou být distribuovány odsouzeným ve Věznici XXX,

a činili tak bez příslušného povolení a s vědomím, že látka metamfetamin je podle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, zařazena v seznamu č. 5 uvedeného v příloze č. 5 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka, a že látka konopí, jakož i pryskyřice z konopí, je podle zákona č. 167/1998 Sb., zařazena v příloze č. 3 v seznamu č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. jako omamná látka a látka delta-9-tetrahydrocannabinol je podle zákona č. 167/1998 Sb., zařazena v příloze č. 4 v seznamu č. 4 jako psychotropní látka.

3. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání státní zástupce, obžalovaný XXX, obžalovaný XXX, obžalovaný XXX, obžalovaný XXX, obžalovaný XXX a obžalovaný XXX. Posledně jmenovaný vzal své odvolání následně zpět; usnesením ze dne 9. 4. 2024, č. j. 13 To 59/2024-6852, krajský soud podle § 250 odst. 4 tr. řádu vzal dané zpětvzetí odvolání na vědomí.
4. **Státní zástupce** podal odvolání v neprospěch obžalovaných XXX XXX, XXX XXX a XXX, a to ve vztahu k obžalovanému XXX XXX do výroku o vině a ve vztahu k ostatním dvěma pouze do výroku o trestu. Výrok o vině obžalovaného XXX XXX je napadán toliko z důvodu formálního pochybení, na které upozornil sám okresní soud, když uvedl, že správně vyslovené právní větě by odpovídala právní kvalifikace dle § 361 odst. 1 alinea 1, 2, odst. 2 tr. zákoníku, nikoli pouze právní kvalifikace dle § 361 odst. 1 alinea 1, odst. 2 tr. zákoníku. Státní zástupce svým odvoláním dále napadl výrok o trestu, který byl uložen obžalovanému XXX XXX s tím, že se jedná o trest nepřiměřeně mírný. Obžalovanému nepolehčuje žádná okolnost, naopak v jeho neprospěch svědčí, že byl v minulosti již odsouzen, spáchal více trestných činů, trestnou činnost páchal po delší dobu, s rozmyslem, ze ziskuchtivosti a se zvláštní lstí. Společenskou škodlivost jeho jednání lze hodnotit jako mimořádně vysokou, a to s ohledem na skutečnost, že se svého jednání dopouštěl ve výkonu trestu odnětí svobody. V dané věci je taktéž třeba při ukládání trestů jednotlivým členům organizované zločinecké skupiny důkladně rozlišovat, jaké bylo jejich postavení v dané skupině, jak se do činnosti skupiny zapojili, zda se ke svému jednání doznali a zda v minulosti již byli pro trestný čin odsouzeni. Obžalovaný XXX byl „pravou rukou“ XXX XXX XXX, kterému s trestnou činností ve výkonu trestu podstatným způsobem pomáhal. Role XXX XXX nebyla pouze okrajová, on sám např. i zajišťoval od osob mimo výkon trestu prodej OPL XXX XXX. Trestné činnosti se pak dopouštěl v době, kdy vykonával trest pro druhově shodnou trestnou činnost. Pokud za této situace okresní soud XXX uložil trest 7 let a 8 měsíců (obžalovaný XXX se ke svému jednání částečně doznal a svědčí mu předchozí řádný život), je trest uložený XXX XXX ve výměře 9 let příliš mírný. Ve vztahu k výroku o trestu, který byl uložen obžalovanému XXX, státní zástupce namítl pochybení okresního soudu při aplikaci postupu dle § 58 odst. 1 tr. zákoníku a uložení trestu pod spodní hranici trestná sazby. Okresním soudem volený postup by měl přicházet především ve věcech, kdy obžalovanému svědčí více polehčujících okolností, přičemž intenzita naplnění zákonných znaků skutkové podstaty ze strany pachatele je nízká, což ve svém souhrnu zásadně snižuje závažnost trestného činu. Uvedené podmínky v daném případě splněny nebyly.

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

Obžalovanému XXX nepolehčuje žádná skutečnost, v minulosti byl opakovaně soudně trestán, a to i pro trestnou činnost spojenou s OPL, přičemž soud považuje společenskou škodlivost jeho jednání za vysokou. Uložení trestu pod spodní hranici trestní sazby je tak dle jeho názoru třeba považovat za nezákonné.

5. V petitu svého odvolání státní zástupce navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek v případě XXX XXX zrušil v celém rozsahu a v případě XXX XXX a XXX ve výrocích o trestech a sám ve věci rozhodl tak, že obžalovaného XXX XXX uzná vinným skutkem shodně ve znění dle napadeného rozsudku právně kvalifikovaným jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea 1, 2, odst. 2 tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku účinného do 31. 5. 2020 a uloží mu úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 13 let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou a trest propadnutí věci (shodně s rozsudkem okresního soudu), obžalovanému XXX XXX uloží úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 10 let a 6 měsíců se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou a trest propadnutí věci (shodně s rozsudkem okresního soudu) a obžalovanému XXX souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 7 let a 8 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 40 měsíců.
6. **Obžalovaný XXX** ve svém odvolání namítl, že rozsudek trpí vadami ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a), b), c) a e) tr. řádu. K odvolacímu důvodu dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu namítl, že již v průběhu hlavního líčení konaného dne 23. 5. 2022 vznesl námitku podjatosti senátu Okresního soudu v Pardubicích, neboť je přesvědčen, že dotčený senát nemohl v dané věci nestranně rozhodovat pro poměr k projednávané věci založený na jeho předchozí rozhodovací činnosti, a tudíž měl být z projednávání věci vyloučen. Senát schválil dohody o vině a trestu sjednané mezi státním zástupcem a obžalovanými XXX, XXX a XXX, přičemž schválením těchto dohod, především dohody o vině a trestu uzavřené mezi státním zástupcem a obžalovanou XXX, se stal daný senát podjatým ke všem ostatním obviněným, kteří jsou viněni mj. z účasti na organizované zločinecké skupině. Dalším pochybením bylo, pokud v rámci více konaných hlavních líčení jednou soud vyslyšel svědky bez přítomnosti dalších osob, posléze ale stejné svědky vyslyšel za přítomnosti ostatních osob přes videokonferenci, aniž by se pro výslech svědků změnila podmínky. Tímto postupem tak prvostupňový soud porušil zásadu veřejnosti a ústnosti jednání, která je jedna ze stěžejních zásad trestního řízení. Při hlavním líčení konaném dne 19. 4. 2023 pak byly soudem zamítnuty zbylé důkazní návrhy ve věci a bylo dáno slovo k závěrečným řečem. K tomuto datu proběhlo 31 hlavních líčení a najednou, aniž by to předchozí jednání či postup soudu odůvodňoval, prvostupňový soud zamítl všechny navržené důkazy a přistoupil k závěrečným řečem. Takovýto postup soudu byl překvapivý a nečekaný. V předcházejícím hlavním líčení si totiž prvostupňový soud vyžádal podklady, které byly předneseny jako úplně nové a nebyl tak poskytnut dostatek času pro odvolatele a jeho obhájce se s nimi seznámit a projednat. Postupem soudu tak byla porušena zásada právní jistoty a předvídatelnosti postupu soudu. Soud dokonce ani nevyhověl žádosti obhájce, aby nebylo v hlavním líčení dne 19. 4. 2023 pokračováno a byl tak dán prostor odvolateli a jeho obhájci k přípravě závěrečných řečí. Tímto bylo (kromě výše zmíněných zásad) porušeno i právo na obhajobu, dle kterého má obviněný právo na to, aby mu byl poskytnut čas a možnost k přípravě obhajoby. Navíc, jak vyplývá z protokolu o hlavním líčení ze dne 19. 4. 2023, státní zástupce již měl při tomto hlavním líčení v písemném formě svou závěrečnou řeč připravenou. Je tedy pozoruhodné, že státní zástupce jako jediný účastník řízení už závěrečnou řeč připravenou měl, když podle vyjádření a chování všech dalších účastníků řízení nebylo možno jakkoliv předvídat, že prvostupňový soud ukončí dokazování a přistoupí k závěrečným řečem. Soud musí při vedení hlavního líčení dostát zásady rovnosti procesních stran. Právě typickým příkladem porušení této zásady je separátní projednání věci soudem s jednou ze stran, kupříkladu kdy soud

případ neformálně projednává se státním zástupcem. Okresní soud tak také porušil zásadu rovnosti procesních stran trestního řízení.

7. K odvolacímu důvodu dle § 258 odst. 1 písm. b) a c) tr. řádu obžalovaný namítl, že soud vyslovil v napadeném rozsudku, že všichni obžalovaní se dopustili jim dávaným za vinu trestných činů ve formě přímého úmyslu. On však nepotvrdil, že by si byl vědom toho, že v krabicích či jiných věcech přenášel do Věznice XXX omamné či psychotropní látky a už vůbec, že by něco takového činit chtěl. Ani žádným jiným důkazem provedeným v řízení toto potvrzeno nebylo. Organizovaná zločinecká skupina je společenstvím nejméně tří trestně odpovědných osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, které je zaměřeno na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti. Nemohl tedy spáchat trestný čin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea 2 tr. zákoníku a nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve prospěch organizovaného zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku. Dalším pochybením okresního soudu bylo, pokud nebyl vyslechnut žádný další zaměstnanec Věznice XXX či dozorce. Výslech takovýchto osob byl soudem několikrát navržen, ten ale všechny návrhy zamítl jako nadbytečné. Soud pouze zaslal věznici písemnost, ve které se obecně dotazoval, co je nutné podstoupit při kontrole ve věznici a zda určité věci lze pronést či nelze. Takový postup je naprosto nedostatečný, neboť tato věc se dá považovat za kriminalitu ve věznici, proto by bylo proporcionální vyslechnout o všech okolnostech této trestné činnosti osoby, které jsou nezaujaté a věrohodné. Byli to právě dozorci, kteří prováděli kontroly při vstupu do věznice a výstupu z ní. Právě tyto osoby mohly popsat, jak taková kontrola probíhala v jeho případech. Spokojením se s odpověďmi na obecné otázky uvedené v písemnosti zaslané do Věznice XXX soud obešel požadavek ústnosti trestního řízení zakotvený v § 2 odst. 11 tr. řádu a právo každého obžalovaného dotazovat se svědka na skutečnosti týkající se řešeného případu, čímž došlo k obcházení procesních práv obžalovaných. Pokud by totiž okresní soud dozorce vyslechl, mohli by účastníci řízení pokládat vyslýchaných otázky, které by vedly ke zjištění daleko více informací o kontrolách a všech ostatních věcech s tím souvisejících od osob, které v trestní věci nejsou nijak zaujaté a jsou věrohodné.
8. K odvolacímu důvodu dle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu pak obžalovaný namítl, že uložený trest považuje za nepřiměřený, za extrémně přísný a neslučitelný s ústavním principem proporcionality trestní represe, za porušení zásad trestního práva a předvídatelnosti rozhodnutí, a to vzhledem k tomu, že dosud nebyl nikdy trestaný ani nespáchal žádný přestupek. Soud ve svém odůvodnění uvedl, že mu polehčuje částečné doznání, dosavadní bezúhonnost; naopak přitěžuje spáchání více trestných činů, páchání trestné činnosti po delší dobu a dále skutečnost, že ke spáchání trestné činnosti zneužil svého zaměstnání. Společenskou škodlivost jeho jednání posoudil jako velmi vysokou, neboť porušil zájem společnosti při účinném boji proti nezákonné výrobě a distribuce omamných a psychotropních látek a byl to právě on, kdo odsouzené a další pachatele nacházející se na svobodě svým jednáním v podstatě „propojil.“ Z odůvodnění uložení trestu vyplývá, že soud uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v takovéto výši, aby odradil i ostatní zaměstnance věznic od jakéhokoliv páchání trestné činnosti jako v nyní projednávané věci. Jedná se tedy o jakýsi exemplární trest, který by měl být odstrašujícím případem. Z rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. IV. ÚS 2011/10 vyplývá, že za porušení základních práv může být považováno i exemplární potrestání spočívající v tom, že se konkrétní přísnost trestu neodůvodňuje hledisky individuální prevence, ale potřebou odstrašit veřejnost přehnaně přísným trestem uloženým pachateli. Poukázal i na další rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. I. ÚS 4503/12, z něhož mimo jiné vyplývá, že princip proporcionality váže obecné soudy i k tomu, aby i uvnitř zákonného rozmezí zachovávaly maximum trestat podobné případy podobně a rozdílné rozdílně. Sledováním jiných účelů a cílů, typicky ukládáním exemplárních trestů, je vybočením z principu proporcionality. Okresní soud v jeho případě zcela opomenul, že dosud nebyl trestán, neměl z jemu za vinu dávanému jednání skoro žádný prospěch, chtěl pouze přátelsky vypomoci jednomu z odsouzených a ve světle dokazování nebylo žádným důkazem nade vší pochybnost prokázáno, že věděl, jaké věci Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

skutečně pronáší do Věznice XXX. Okresní soud generální prevenci trestu postavil nad prevenci individuální, což je v našem právním prostředí vyloučeno, jakož i porušil zásadu proporcionality trestní represe. Dále porušil i právo na spravedlivý proces a právo být stíhán jen z důvodů a způsobem stanoveným zákonem.

9. V petitu svého odvolání obžalovaný navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání.
10. **Obžalovaný XXX** ve svém prvotním obsáhlém odůvodnění odvolání ze dne 24. 11. 2023 namítl, že je zcela vyloučeno, že by byl v období od XXX 2019 do XXX 2020 schopen založit či jakkoliv se podílet na chodu organizované zločinecké skupiny, tím spíše ji řídit. Nacházel se ve výkonu trestu odnětí svobody a prakticky jedinou formou komunikace s okolním světem byla korespondence, omezená telefonická komunikace spojená s odposlechy ze strany Vězeňské služby a návštěvy blízkých osob v maximální délce trvání 3 hodin v jednom kalendářním měsíci. Po celou dobu výkonu trestu odnětí svobody se choval řádně, nedopouštěl se žádných kázeňských prohřešků, jak vyplývá i z vězeňského hodnocení - „...je zařazen v I. PSVD, jedná se o nadstandardní výkon trestu, odsouzený prokázal ve výkonu trestu svým chováním a plněním povinností polepšení, ...“ Je evidentní, že výkon trestu prováděl svědomitě a nedopouštěl se trestné činnosti. Kladné hodnocení však bylo důvodem závislosti ostatních odsouzených, kdy tato byla prvotním impulsem pro sérii nepravdivých nařčení, která ve své podstatě dala podnět pro zahájení trestního stíhání ve věci. Motivací pak byla i osobní msta, konkrétně ze strany svědka XXX. Jmenovaný se v XXX věznici dopustil XXX, za což mu byl uložen kázeňský trest, a pro něj, který v XXX působil na vyšší pozici, se dožadoval pomoci a poskytnutí jakéhosi „krytí“ jeho prohřešku, což samozřejmě odmítl. XXX se pak rozhodl za odmítnutí pomstít, přičemž se pomstil nejen jemu, ale i XXX a obžalovanému XXX. Se svou mstou se pak pochlubil i spoluvězni XXX. Kromě výpovědi XXX a osob s ním spolupracujících neexistují o údajném pronášení zakázaných látek do Věznice XXX žádné relevantní důkazy. Žádné takové látky se u něj nikdy nenašly a nikdy nebyl pozitivně testován. Kategoricky odmítl, že by obžalovaný XXX pro něj do věznice pronášel drogy nebo elektroniku, v žádném případě se nejednalo o předměty jakkoliv zakázané. Nikdy nebyl uživatelem jakýchkoliv omamných a psychotropních látek. Jeho cílem bylo řádně vykonat jemu uložený trest a připravit se na nový život. Snažil se pracovat i na zlepšení své fyzické kondice, a to cvičením, což podpořil i dalšími, ve věznici nedostupnými, prostředky, jako jsou například odporové gumy a doplňky stravy. Jelikož tyto nebylo možné přímo ve věznici získat, využil nabízené pomoci obžalovaného XXX. Jemu poskytl kontakt na svou XXX, které mu měla veškeré potřebné věci předat. Pokud tedy k jakémukoliv předání věci docházelo, jednalo se zásadně jen o prostředky na cvičení, případně potravinové doplňky.
11. S činností týkající se přehozů jakýchsi balíků přes zeď věznice nemá nic společného a o jeho potenciální zainteresovanosti v takové činnosti nemohou existovat ani žádné přímé důkazy. Pokud se dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, na mobilním telefonu, tabletu, příp. další elektronice, jež byla nalezena na XXX (všem vězňům a zaměstnancům věznice přístupném prostoru) nacházely jeho otisky, je tomu tak výhradně z důvodu, že mu byly některé z těchto věcí nabízeny ke koupi a on tak tyto vzal do rukou, prohlédl je a s odmítnutím nabídky vrátil „prodávajícímu“ zpět. Odposlechy ze dne XXX. 2020 a XXX 2020 v žádném případě nemohou zachycovat jakékoliv přehozy zakázaných látek do Věznice XXX, které by on realizoval. Pokud by takové tvrzení mělo být pravdivé a byl by učiněn závěr, že si zázračným způsobem opatřil vlastní mobilní telefon, SIM kartu a v prostorách věznici se procházel po chodbách a telefonoval, je naprosto vyloučené, aby při této činnosti nebyl zachycen některou z bezpečnostních kamer. Dokazování by tak mělo být doplněno o příslušné záběry z bezpečnostních kamer.
12. Tvrzení XXX, který do úředního záznamu o podaném vysvětlení ze dne XXX. 2019, uvedl, že mu měl dva dny po jeho příjezdu do věznice prodat drogy, je vyloučeno, neboť nově přijatí odsouzení jsou od ostatních odsouzených umístěni odděleně a oni se tak nemohli v prostorách věznice vůbec setkat. Vyloučeno je i jeho tvrzení, že by nákup měl být hrazen finančními prostředky v hotovosti, Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

když odsouzení nesmí mít u sebe během výkonu trestu finanční hotovost. Stejně tak nebylo prokázáno jeho tvrzení, že by jisté finanční prostředky posílal na jeho účet, příp. účet jeho XXX XXX. Nepravdivé je i tvrzení svědka, že měl mít schované drogy na svém pracovišti, tedy ve XXX. Je vyloučeno, že by nikdo tak nápadný předmět jako jsou omamné a psychotropní látky nezaznamenal; navíc v XXX jsou opakovaně prováděny kontroly a prohlídky, přičemž žádné zakázané látky zde nebyly objeveny. Veškerá tvrzení svědka XXX jsou nepravdivá, motivována pouze osobní nesnášenlivostí, závistí, a naopak snahou pomoci XXX XXX v jeho osobní mstě. Vzhledem k tomu, že svědek XXX odmítl vypovídat, neexistuje žádný přímý důkaz toho, že by se jednání ve vztahu k tomuto svědkovi dopustil. XXX taktéž žádné drogy neposkytl, přičemž k jeho motivaci ke účelové výpovědi se již vyjádřil. Taktéž svědek XXX, kterému měl dle výroku o vině drogu poskytnout, dané jednání nepotvrdil; naopak zmínil, že u něj žádné drogy či zakázané předměty neviděl s tím, že drogy ve věznici distribuovali jiní odsouzení. Obžalovaný dále dodal, že výpovědi svědků byly ovlivněny i tím, že celá kauza byla zásadním způsobem zmedializována, přičemž v médiích se objevily i nepravdivé informace.

13. Okresní soud založil své rozhodnutí ohledně jeho viny mimo jiné na závěru, že jej z žalovaného jednání usvědčuje i výpověď již odsouzené XXX z hlavního líčení. Jmenovaná však uvedla, že souhlasí se zvolenou právní kvalifikací uvedenou v obžalobě, cítí se být vinna všemi skutky a poté odpovídala pouze na otázky státního zástupce. Uvedla, že co je vedeno v obžalobě ohledně její osoby i dalších obžalovaných na straně 2 až 3 obžaloby, s tím souhlasí; souhlasí i podíl jednotlivých obžalovaných na fungování organizované skupiny uvedený v obžalobě, byť nevěděli, že nějaké organizované skupiny jsou součástí. Doznala i výrobu, příp. zajišťování koupi drog. K jeho osobě, resp. k jeho jednání, nic dalšího neuvedla. S odkazem na příslušnou literaturu poukázal na skutečnost, že výpověď obžalovaného je jedním z důkazů, proto se u hlavního líčení uplatní při provádění výsledku všechna obecná ustanovení o výsledku obviněného. Výslech musí být zaměřen na poskytnutí pokud možno úplného a jasného obrazu o skutečnostech důležitých pro trestní řízení. XXX XXX neuvedla jediného slova o tom, čeho se měl on dopouštět a ani slova o tom, jak by její trestní činnost s ním měla souviset. Nelze uzavřít, že by taková její výpověď poskytovala úplný a jasný obraz o skutečnostech důležitých pro trestní řízení. K možné motivaci poškodit jeho i jeho XXX pak navrhl doplnit dokazování o čestné prohlášení XXX, XXX.
14. Neobstojí ani závěr soudu, že jej usvědčuje výpověď obžalovaného XXX XXX z přípravného řízení, když tento uvedl, že si sám domyslel, že by v jím pronášené krabičce cigaret měly být drogy. Stejně tak z výpovědi obžalovaného XXX nelze dovodit, že by se jednalo o důkaz prokazující jeho vinu. Obdobným způsobem je namístě nahlížet i na výpovědi již odsouzených XXX a XXX, když z těchto nevyplývá zhora nic. K výpovědi XXX předkládá čestné prohlášení XXX, v němž výslovně uvádí, že u něj nikdy žádné OPL neviděl a velice podrobně popisuje poměry v XXX věznici.
15. Obžalovaný dále namítl, že jako důkaz usvědčující nemůže obstát ani výpověď dalších svědků, zejména svědků XXX, XXX, XXX a XXX. Výpovědi svědka XXX učiněné v přípravném řízení a při hlavním líčení obsahují značné rozpory, které jej činí zcela nevěrohodným, např. sdělení o údajném telefonátu svědka jeho XXX z mobilu XXX, který se měl uskutečnit nejprve na dvoře oddílu XXX, při dalším výsledku přímo na oddíle, resp. přímo u něj na pokoji; dále vyjádření k osobě obžalovaného XXX XXX, kterého měl vidět a kdyby ho viděl, poznal by ho, ve spojení s tvrzením, že se do XXX vlastně nikdy nedostal a následnou odpověď při hlavním líčení, že jmenovaný obžalovaný není v jednacím síni přítomen, byť seděl přímo vedle řečnického pultu. S podivem je pak postup soudu, když nezajistil ztotožnění a výslech dozorce (dozorce, který měl mít na XXX), když jmenovaný svědek tvrdil, že viděl, jak on měl dotyčnému předávat finanční hotovost. Není zřejmé, proč Vězeňská služba ČR XXX ve svém sdělení uvedla, že nedisponuje plánkem o rozmístění, resp. uspořádání nábytku na jednotlivých ložnicích odsouzených, který opakovaně navrhoval k důkazu, když tímto by bylo vyvráceno tvrzení svědka XXX, že z určitého místa jej viděl, jak „stříhá pervitin.“ K výpovědi svědka XXX obžalovaný namítl, že z této osoby

má XXX. Z jeho výpovědi je zřejmé, že je XXX, když svědek se opakovaně v tomto duchu vyjadřoval, přičemž soud na tyto svědkovy dehonestující výroky na adresu příslušníků XXX ani slovem nereagoval, a nevyužil žádných z trestním řádem nabízených opatření. Výpověď daného svědka považuje za lživou, XXX a činěnou v pomstychtivosti, s čímž se ostatně sám svědek nijak zvlášť netajil. S veškerými nenávistnými a XXX aspekty jeho výpovědi se však soud v rámci posuzování věrohodnosti svědkovy výpovědi nijak nevypořádal. Je tak otázkou, zda nebylo k důkazům přistupováno čistě selektivně. Podstatné je pak to, že svědek XXX vypovídal pouze o tom, co slyšel od ostatních odsouzených. Závěr okresního soudu, že zdravotní stav svědka nemohl mít vliv na jeho výpověď, když svědek sám uvedl, že je zaléčen, považuje nepřezkoumatelným, když měla být k této otázce vyžádána lékařská zpráva. K výpovědi svědka XXX obžalovaný dále namítl, že tato je jeho osobní mstou. Žádný ze slyšených svědků nepotvrdil tvrzení svědka XXX, že tento nakupoval v kantýně tabák a tímto pak platil za marihuanu a pervitin. Žádný svědek nepotvrdil ani jeho tvrzení, že měl na XXX předávat pervitin XXX nebo XXX|, kteří jej dále předávali odsouzeným. Okresní soud vyjádřil názor, že „... žádné indicie nesvědčí o tom, že by se svědek obžalovaného mstil.“ Není s podivem, že k tomuto závěru soud dospěl, když důkazy, které by danou motivaci mohly prokázat, byly zamítnuty. Odůvodnění soudu, že výpověď svědka XXX prokazuje jeho vinu, a naopak výpovědi svědků XXX a XXX nikoli, neboť je považuje za nevěrohodné, jej vede k závěru, že soud vyhodnotil jednotlivé důkazy čistě selektivně. Taktéž navrhovaný důkaz na vyžádání informací souvisejících s XXX svědka XXX mohl mít podstatný vliv na jeho věrohodnost. Ostatní před soudem slyšení svědci popřeli skutečnost, že by on komukoli OPL prodával. Ani ze zaznamenaných hovorů či SMS prodej pervitinu XXX, XXX a XXX nevyplývá. Zprávou Věznice XXX a Vazební věznice XXX bylo naopak potvrzeno, že XXX si OPL pořizoval sám. Okresní soud sám přiznal, že ostatní odsouzení, např. XXX, XXX, XXX|, XXX, potvrdili, že jim o jeho údajné trestné činnosti není nic známo. Svědci XXX, XXX a XXX pak nepotvrdili tvrzení XXX. Je zřejmé, že usnesení Okresního soudu v Pardubicích č. j. Nt 510/2020-5, nebylo v plném rozsahu dodrženo. Zmíněný svědek, s nímž neměl přijít do kontaktu, ale přišel, se měl stát osobou, které se ve Věznici XXX měl se vším, včetně podrobností, svěřit. Je pak s podivem, jak dokonalou paměť svědek má. Celá věc je pak o to více pozoruhodná, když svědek při hlavním líčení výslovně uvedl, že se s ním poprvé viděl až ve Věznici ve XXX, aby následně k dotazu soudu sdělil, že se s ním měl vlastně setkat už ve Věznici v XXX, což je však vyloučené. Okresní soud při hodnocení svědeckých výpovědí konstatoval, že není s podivem, že se našlo pouze málo svědků, kteří o trestné činnosti obžalovaných vypovíдали, a to z důvodu, že odsouzení, kteří vypovídají proti jinému odsouzenému pro trestnou činnost páchanou ve věznici, údajně klesli na vězeňském žebříčku na nejnižší úroveň. Naopak při výpovědi svědků, kteří naopak svědčili ve prospěch obžalovaných, soud zcela přehlédl. Je zřejmé, že soud při hodnocení svědeckých výpovědí v jejím celkovém souhrnu evidentně pochybil, když veškeré ostatní svědecké výpovědi zjevně přehlédl. Jinak totiž nelze vysvětlit závěr soudu o tom, že čtyři shora uvedení svědci mohli poskytnout ucelený a věrohodný důkaz o jeho vině, navzdory všem ostatním svědkům, kteří byt' byli rovněž navrženi obžalobou, jakoukoliv jeho účast na jednání, které mu je kladeno za vinu, zcela vyloučili. Daný přístup opět pouze nasvědčuje selektivnímu přístupu soudu. V této souvislosti lze namítnout i nesprávný přístup soudu, když nevyslechl další svědky, např. zaměstnance věznice, když sám připustil možnost, že ve věznici byly přítomny další osoby, které se na páchaní trestné činnosti podílely, resp. ji umožňovaly.

16. Obžalovaný dále namítl závěry okresního soudu vztahující se k zaznamenaným hovorům či SMS zprávách, když z těchto v žádném případě nevyplývá, že by se bavili o OPL. Taktéž nelze přisvědčit závěru soudu, že si snad byli vědomi nezákonnosti svého jednání, proto ve vzájemné komunikaci nehovořili o OPL. Nebyl taktéž opatřen žádný důkaz, z něhož by bylo možné dovodit, že pervitin zakoupený od XXX byl určen k doručení do věznice k jeho rukám. Taktéž z kamerových záznamů ze dne XXX 2020 a XXX 2020 nelze dovodit jakoukoliv jeho účast, ani z nálezu nevyplývá, že se jedná o přehoz jemu adresovaný. Taktéž neexistuje žádný důkaz, vyjma neurčitěho hovoru ze dne XXX 2020, o existenci marihuany v balíčku ze dne XXX 2020. Taktéž nepřezkoumatelným je závěr

soudu ve vztahu ke kamerovému záznamu ze dne XXX 2020, kdy je zachycen přehoz balíčků za účasti obžalovaného XXX XXX, kdy není zřejmé, kterého odsouzeného má soud na mysli, pokud uvedl, že balíčky byly odsouzeným rychle sebrány. Ani v tomto případě neexistuje ve vztahu k jeho osobě žádný důkaz. Při sdělení věznice, že nebylo možné zajistit kamerové záznamy z prostor věznice, neboť jsou archivovány pouze jeden měsíc, bylo namísto dovodit nezbytnost výslechu zaměstnanců věznice, což však soud neučinil a nedostatečně tak zjistil skutkový stav.

17. Nesprávným byl i postup soudu vztahující se k neprovedení dalších navrhovaných důkazů. Soud se zejména spokojil se zprávou Věznice XXX, když s odkazem na ni nevyslechl navrhované svědky, zejména příslušníky VS ČR. Existuje reálná možnost, že zmínění svědci by poskytli výpověď, která by svědčila v jeho prospěch, tj. že žádné protiprávní jednání nezjistili ani nenahlásili, což znamená, že žádné neviděli, resp. k němu nedošlo. Výpovědi těchto osob by přitom mohly významně přispět k porovnání a objektivnímu hodnocení výpovědí svědků XXX, XXX atd. Nebyl tak naplněn princip kontradiktornosti řízení. Taktéž další navrhované důkazy, podrobně popsáné a odůvodněné, např. zpráva týkající se XXX, analýza DNA vzorku z injekční stříkačky, zpráva ke všem dalším zásahům v rozhodném období týkající se OPL, zpráva o razii na vychovatelku XXX, vyžádání pravidel Věznice XXX, fotografií z Věznice XXX, zda je z určitého místa vidět do dalšího místa atd., nebyly soudem provedeny, ač mohly jednoznačně podpořit jeho obhajobu, resp. vyvrátit závěr o jeho vině a jeho podílu na páchání posuzované trestné činnosti. Je zřejmé, že v rozhodném období ve věznici působily jiné skupiny distribuující OPL, avšak veškeré distribuce byly přičteny k jeho tíži.
18. Obžalovaný dále namítl neprokázání existence organizované zločinecké skupiny. U organizované zločinecké skupiny nestačí jen dělba úkolů mezi jednotlivé členy společenství více osob, ale je vyžadována vnitřní organizační struktura, s rozdělením funkcí a dělbou činnosti. Jedná se o vztah nadřízenosti a podřízenosti, relativní stabilnosti a přísným dodržováním pravidel (tzv. kodexu organizace). Jednotliví členové organizované zločinecké skupiny plní své přidělené úkoly jako složky řídicí, koordinační a výkonné. Dále namítl, že nebyla zachována totožnost skutku ve vztahu mezi obžalobou a rozsudkem, resp. totožnost následku. Podstatou jeho jednání dle obžaloby měl být transport OPL „pravidelně minimálně v intervalech 1x 14 dnů v množství minimálně 70 gramů.“ Podstatná část prokázána nebyla. Nebylo možné dospět k závěru o soustavnosti, resp. pravidelnosti, jeho jednání; nebylo tak možné uzavřít, že šlo o jednání ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Nebyl prokázán ani minimální majetkový prospěch, nelze tak hovořit ani o zachování totožnosti následku. Nezachování totožnosti skutku lze pak uvést i při vymezení jeho údajného jednání ve vztahu ke konkrétním osobám, kterým měl pervitin předávat, když jeho jednání je vymezeno velmi nekonkrétně a v hrubém rozporu s podanou obžalobou.
19. Obžalovaný podaným odvoláním dále namítl vady řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo. V první řadě mu bylo odepřeno právo řádně prostudovat spis, když mu nebyla poskytnuta dostatečná doba k prostudování. Nesprávným byl i postup soudu po podání návrhů obžalovanými na odnětí věci a přikázání jinému soudu, když věc nebyla okresním soudem předložena nadřízenému soudu bezprostředně, ale byla konána hlavní líčení a prováděny důležité důkazy přesto, že se jednalo i o větší časový odstup termínů nařízených hlavních líčení. Bylo mu taktéž upřeno právo na řádnou obhajobu tím, když obžalovaným nebyl poskytnut v podstatě žádný časový prostor k přípravě závěrečných řečí, když jejich udělení nepředcházelo při předchozím hlavním líčení žádný náznak, že další navržené důkazy nebudou provedeny a dokazování bude skončeno; naopak obhájci byli vyzváni k učinění návrhů na doplnění dokazování. Lze si jen těžko představit, že za dané situace měl státní zástupce k hlavnímu líčení připravenou závěrečnou řeč v písemné podobě. V rozporu s trestním řádem byl i postup okresního soudu, kdy mu bylo odebráno poslední slovo. Neměl tak prostor v plném rozsahu uplatit svou obhajobu. Dalším procesním pochybením byl postup soudu i ve vztahu k právnímu zastoupení obžalovaného XXX XXX, když jmenovaného ustanovil XXX, byť tento si zvolil svou obhájkyň. V řízení taktéž nebyly

splněny podmínky pro výsledky svědků videokonferenčně ani podmínky pro vykázaní obžalovaných po dobu výslechu svědků z jednací síně. Po návratu do jednací síně pak nebyl obžalovaný dán prostor se k výpovědi těchto svědků vyjádřit ani klást jim otázky, resp. tato možnost byla obžalovaným např. v případě svědka XXX a jeho výslechu ze dne 16. 1. 2023 dána až při dalším hlavním líčení dne 9. 2. 2023. Tento nezákonný postup soudu nemůže obstát.

20. Obžalovaný závěrem konstatoval, že jeho vina nebyla náležitým způsobem prokázána; rozsudek spočívá na nesprávném a neúplném zjištění skutkového stavu, když se soud nevypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi, zejména neprovedl obžalovanými navrhané důkazy. Z tohoto pohledu je rozsudek nesprávný, nepřezkoumatelný a nezákonný. Navrhl, aby byl krajským soudem zrušen a on obžaloby zproštěn, příp. aby věc byla vrácena soudu prvního stupně.
21. Podáním ze dne 19. 12. 2023 obžalovaný doplnil své odvolání s tím, že opětovně vytkl neobjektivnost okresního soudu, jakož i Oddělení prevence a stížností Věznice XXX a také GIPS. Hlavním důvodem se dle jeho názoru jeví možnost úmyslného, resp. vědomého, nezajištění kamerových záznamů z vnitřního střeženého pracoviště pro odsouzené, konkrétně z XXX pro odsouzené, ze kterých by bylo patrné jeho počínání, což by zcela vylučovalo participaci, příp. založení organizované zločinecké skupiny, která měla páchat trestnou činnost. Svědci XXX a XXX sami uvedli, že byli naváděni k výpovědím proti jeho osobě ze strany XXX. Jeho následný „náhodný“ transport do Věznice XXX byl zcela účelový s cílem „vytvořit“ svědka XXX. Dále namítl, že vzhledem k rozsahu trestné činnosti, která mu byla obžalobou kladena za vinu, kdy se mělo jednat o množství pervitinu, které spadá do kategorie množství většího rozsahu, měl ve věci rozhodovat v prvním stupni krajský soud; okresní soud tak nebyl soudem věcně příslušným. Je nutné zmínit, že soud vycházel z předmětné gramáže distribuovaného pervitinu (minimálně 1x za 14 dnů po 70 g pervitinu) z úředního záznamu o vysvětlení podaném XXX, kdy toto svědek před soudem nepotvrdil.
22. K osobě XXX obžalovaný zmínil rozsudek Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 1 T 93/2020, dle které je tento svědek považován za nedůvěryhodného a z něhož vyplývá, že si drogy v předmětném období obstarával primárně sám, případně od XXX, nikoliv však od něj, příp. jeho XXX XXX. XXX navíc nikdy nepracoval v XXX a nemůže mít přehled o fungování v prostorách XXX, ani o skutečnostech, které se v prostorách XXX měly odehrát. XXX i XXX byli navíc pozitivně testováni v jiné době, než kdy měla proběhnout údajná platba za údajný prodej drog z jeho strany. Dále upozornil na nepravdivé výpovědi XXX ohledně nařčení z distribuce drog v různých věznicích, které taktéž nasvědčují i nevěrohodnosti jeho výpovědi. Svědek XXX v rámci své výpovědi zmiňoval údajnou existenci zkumavky, avšak dané nikdo z odsouzených nepotvrdil, žádná zkumavka se pak nenašla. Svědek XXX se nikterak netajil svou nenávistí vůči příslušníkům XXX. Této jeho nenávisti si byli vědomi i další svědci, např. XXX, XXX nebo XXX, kteří se mu proto stranili. Svědci, kteří proti němu vypovídali, mohli být motivováni svou výpovědí jeho poškodit z důvodu osobní msty, s čímž se často netajili, příp. se jedná o svědky, kteří mají problém s užíváním, popř. nadužíváním, léků v souvislosti s jejich XXX, což mohlo mít za následek značné ovlivnění vnímání reality. Obžalovaný dále namítl, že v případě odposlechů bylo porušeno ustanovení § 88 tr. řádu, neboť byly povoleny pro podezření z přečinu s hranicí trestní sazby v rozmezí 1 až 5 let.
23. Obžalovaný se poté opětovně vyjadřoval k neprovedení navrhaných důkazů, které by byly způsobilé vyvrátit tvrzení některých svědků, např. zpráva, zda je vidět z konkrétního oddílu na XXX či XXX. Žádný ze svědků nemohl vidět údajný přehoz XXX a XXX, který se měl odehrát na XXX, kam však není vidět XXX ani z ubytovny XXX. Jeho obhajoba by byla podpořena i plánky o rozmístění nábytku na jednotlivých ložnicích, které si však okresní soud taktéž nevyžádal, příp. tyto údaje mohly být zjištěny schématem rozmístění nábytku, příp. výsledkem vychovatelky XXX, XXX a XXX. K daktyloskopickému zkoumání, kterým byla prokázána existence jeho otisků na mobilním telefonu, který měl být nalezen na XXX, pak namítl, že ani tato okolnost nikterak neprokazuje, že by tento mobilní telefon užíval, nato že by sloužil k jeho komunikaci s vnějším Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

světem. Pokud okresní soud dovodil, že v důsledku trestné činnosti mělo dojít k obratu na účtech ve výši 469 227 Kč, nikterak nespécifikoval, která částku měla pocházet z údajného prodeje OPL, která z prodeje telefonů a která z prodeje jídla a tabáku. Obžalovaný opětovně vyjádřil své pochybnosti, zda okresní soud vzhledem k neprovedení navrhovaných důkazů postupoval nestranně, a to především z důvodu selektivního hodnocení důkazů. Dále namítl způsob kladení otázek svědkům ze strany soudu nebo přerušování jeho osoby během kladení otázek svědkům, což narušilo kontinuitu a plynulost jejich výpovědí.

24. Obžalovaný pak namítl nepřiměřenost uložených trestů s tím, že se v jeho případě jedná o exemplární trest, což je v rozporu s principem ultima ratio. V petitu doplnění odvolání opětovně navrhl zrušení napadeného rozsudku, jeho zproštění obžaloby, příp. vrácení věci okresnímu soudu.
25. Obžalovaný soudu zaslal přípis datovaný dne 26. 2. 2024 s tím, že by své odvolání odůvodněné prostřednictvím obhájce chtěl doplnit i sám osobně. Předložil i tři letecké snímky Věznice XXX, v nichž doplnil rozmístění ubytoven, pracovišť atd. Tento důležitý důkazní materiál součástí spisu není a on se svým XXX a XXX jsou odsouzeni na lžích vybraných, nedůvěryhodných, problémových odsouzených, resp. svědků, konstrukcích orgánů činných v trestním řízení, jelikož vyšetřování této kauzy od začátku je vedeno jen jednostranně, kdy spis záměrně neobsahuje ani jeden důkaz v jejich prospěch, aby se proti těmto konstrukcím nemohli bránit. V těchto konstrukcích dle jeho přesvědčení pokračovala i podjatá soudkyně Mgr. Kocourková, přičemž obsáhlým způsobem popsal její postupy v řízení, z nichž dovozuje její podjatost, zejména postup při výslechu svědků, způsob kladení otázek, ale zejména zamítnutí návrhů navržených obžalovanými (např. výslechy dozorců, objasnění dohledových vzdáleností atd.). Ve shodě se svými předchozími podáními opětovně vyjádřil nesouhlasné stanovisko s tvrzeními svědka XXX s tím, že jeho výpověď je zcela lživá. V závěru svého podání shrnul, že rozsudek spočívá na nesprávném a neúplném zjištění skutkového stavu, kdy se soud nedostatečně vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Namítl i nesprávné právní posouzení jednání a uložení nepřiměřeně přísného trestu. Navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a on zproštěn obžaloby, příp. aby věc byla vrácena soudu prvního stupně.
26. V dalším doplnění svého odvolání (podaným již opětovně prostřednictvím svého obhájce) ze dne 8. 3. 2024 obžalovaný opětovně namítl neobjektivnost okresního soudu, Oddělení prevence a stížností Věznice XXX a také GIPS. Jako příklad neobjektivnosti a neprofesionality zmínil situaci, kdy dokazování bylo negativně ovlivněno VS ČR tím, že právě ze strany VS ČR v XXX byla GIPS vyražena plánovaná strategie jeho obhajoby poté, co od VS ČR žádal údaje o návštěvách XXX. Dále zmínil, že gramáž distribuovaného pervitinu, z níž soud vycházel, bylo stanovena pouze na základě úředního záznamu o podaném vysvětlení svědka XXX, což následně u soudu nebylo potvrzeno. Závěr soudu o údajném množství OPL je nepřezkoumatelný, neboť odborným zkoumáním nebyla prokázána hmotnost čisté psychotropní látky. Z jeho pracovní smlouvy je patrné, že XXX a neměl povolený volný pohyb po areálu Věznice XXX, což vylučuje možnost participace nejen na založení a organizaci organizované zločinecké skupiny, ale také na sběru přehozů nepovolených předmětů. K provedeným odposlechům namítl, že to je jediný nepřímý důkaz, na základě kterého byl odsouzen. Dalšími údajně usvědčujícími důkazy mají být věci nalezené v XXX a v prostorách XXX. Nebylo však prokázáno, že tyto věci patří jemu, příp. že by se jednalo o věci, prostřednictvím nichž by se měl dopustit trestné činnosti. Navíc byly nalezeny v prostorách přístupných více osobám. Taktéž ve vztahu k mobilnímu telefonu nalezenému při navádění odsouzených dne XXX 2022, který někdo ze 13 odsouzených odhodil, nebylo prokázáno jeho vlastnictví či jakákoli spojitost s ním. Nebyl předložen seznam odsouzených, kteří byli naváděni; stejně tak nebylo prokázáno, kde se v danou dobu on či jeho XXX nacházel. Závěrem obžalovaný opětovně namítl, že jeho vina nebyla prokázána, skutkový stav věci nebyl náležitě zjištěn a soud se řádně nevypořádal s jeho obhajobou. Věc byla taktéž nesprávně právně posouzena, přičemž poukázal na nespočet procesních pochybení. Navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen, on zproštěn obžaloby, příp. aby věc byla vrácena soudu prvního stupně.

27. V dalším doplnění odvolání datovaném dne 5. 4. 2024, po opětovném úvodním prohlášení ve vztahu k neobjektivnosti okresního soudu, obžalovaný předložil nový odvolací důkaz, a to dopis od XXX, svědka a zároveň XXX. Odsouzená XXX ve věci vypověděla, že XXX se jí telefonicky dotázal, zda je schopna sehnat nějaké věci a jí prý bylo jasné, že se jedná o pervitin. Dle odůvodnění rozsudku tak měl zmíněný svědek zprostředkovat kontakt a domluvu mezi ní a obžalovaným XXX XXX, což mělo vést k prodeji pervitinu za částku 18 000 Kč mezi XXX obžalovaného, XXX XXX, a neustanovenou osobou jako prodejcem. XXX v dopise jemu adresovaném sdělil, že výpověď XXX byla ovlivněna předsedkyní senátu, se kterou obsah výpovědi údajně konzultovala. Svědek taktéž vysvětlil důvody, proč při hlavním líčení nevypovídal s tím, že s XXX tehdy XXX, byl pod psychickým tlakem a předsedkyně senátu mu měla údajně říkat, jak má vypovídat a zároveň ho také upozornila, že si bude „vyčítat, že XXX“ Daný postup rozhodně není v souladu s právními předpisy a jednání předsedkyně senátu považuje za zjevně podjaté. Nad rámec toho si dovoluje připomenout, že jeho XXX byl během procesu vyloučen k samostatnému jednání a on tak nedostal možnost vyslechnout si jeho závěrečnou řeč, neví, jaké skutečnosti uvedl a neměl tak prostor na ně reagovat. Tímto postupem tak byl krácen na svých právech. Obžalovaný dále namítl nesprávné vyhodnocení provedených důkazů. Soud zcela přehlížel nález několika stovek tabáků, nalezených při domovní prohlídce v XXX u XXX XXX. Tyto byly určeny právě pro něj a jeho XXX k zaslání do věznice. Nenašly se žádné stopy po OPL, pouze tabák; tento fakt byl soudem zcela ignorován. Taktéž v rámci pravidelných kontrol nebyly VS ČR na pracovišti „XXX“ u něj či jeho XXX nikdy nalezeny žádné zakázané předměty. Bylo tak namístě provést výslech dozorců, kteří kontroly v inkriminované dny prováděli. Podezřelé je také to, že nebyly zajištěny jakékoli kamerové záznamy z XXX, byť tato je celá pod kamerami. Nebyly nalezeny žádné OPL ani žádné zakázané předměty, které by přímo dokazovaly manipulaci s nimi právě obžalovaným. Veškerá jeho vina je dovozována pouze jediným nepřímým důkazem, a to zaznamenanými hovory a SMS zprávami.
28. V dalším doplnění odvolání ze dne 9. 5. 2024 obžalovaný namítl nesprávnou protokolaci průběhu hlavního líčení v této věci s tím, že se jedná o chyby natolik zásadní, že mění význam celých vět a často vyznívají zcela jinak, přičemž přílohou doložil své konkrétní námitky protokolace. Opětovně namítl, že rozsudek nemůže obstát z řady důvodů, pro nesprávnost a neúplnost zjištění skutkového stavu věci, pro nesprávné hodnocení důkazů, pro nesprávnost právního posouzení, pro nespočet procesních pochybení, zjevnou podjatost Mgr. Barbory Kocourkové, předsedkyně senátu, a pro nepřiměřenost uloženého trestu.
29. Přípisem ze dne 4. 7. 2024 obžalovaný dále doplnil své odvolání s tím, že již několikrát namítl účelovost vyjádření VS ČR ze dne 31. 3. 2023. VS ČR k dotazu, kde se v době prohlídky nacházel XXX sdělila, že vzhledem k časovému odstupu nemohou na danou otázku odpovědět, avšak na stejné straně vyjádření k jinému dotazu sdělila, že byl ubytován na ubytovně č. XXX, cela XXX. Obžalovanému XXX XXX bylo odepráno právo být u domovní prohlídky celý, neboť v době prohlídky se nacházel na samostatném ubytování na ubytovně č. XXX, cele č. XXX, kam byl dne XXX. 2020 umístěn a kde byl ubytován až do XXX. 2020, a to z důvodu kázeňského trestu. Je zřejmé, že VS ČR odpověď na položenou otázku nepochybně znala, avšak zcela úmyslně, vědoma si svého pochybení, ji neuvedla. Obdobně bylo postupováno i v jeho případech, kdy i jemu bylo odepráno právo být přítomen u domovní prohlídky. Vyjádření VS ČR je účelové právě tak, že některé věty jinak vyznávající v jeho prospěch lze v důsledku úmyslného zadržení informací VS ČR mylně interpretovat v jeho neprospěch. Výše uvedené skutečnosti mj. značí neobjektivnost veškerých zúčastněných a účelovost, s cílem „vytvořit“, tj. vykonstruovat podmínky pro celý následující proces, který je založen pouze na nepřímých důkazech. Obžalovaný opětovně navrhl, aby byl napadený rozsudek jakožto nesprávný, nepřezkoumatelný a nezákonný zrušen a on zproštěn obžaloby, příp. aby věc byla vrácena soudu prvního stupně.
30. Při veřejném zasedání obžalovaný setrval na všech svých předchozích podáních, shrnul své důkazní návrhy, přičemž předložil další fotografie Věznice XXX, které dle jeho přesvědčení prokazují jeho

nevinu, resp. znevěrohodňují některé svědecké výpovědi, a učinil shodný závěrečný návrh, tj. zrušení napadeného rozsudku a zproštění obžaloby, příp. vrácení věci soudu prvního stupně.

31. **Obžalovaný XXX** ve svém odvolání namítl, že napadený rozsudek spočívá na nesprávném a neúplném zjištění skutkového stavu. Okresní soud nesprávně hodnotil provedené důkazy a nevypořádal se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí; neprovedl také obžalovanými navrhované důkazy a nevypořádal se tak s jeho obhajobou. Napadá rovněž nesprávnost právního posouzení skutku. Provedeným dokazováním nebylo prokázáno nejen jeho členství v organizované zločinecké skupině, ale nebyla ani prokázána její existence. U organizované zločinecké skupiny je jako jeden ze znaků vyžadována vnitřní organizační struktura, která je charakterizována vztahy nadřízenosti a podřízenosti, relativní stabilitou a přísným dodržováním pravidel, nestačí dělba úkolů mezi členy skupiny. Navíc se musí jednat o soustavné páčání rozsáhlé úmyslné trestné činnosti. Za takové nelze považovat činnost, která je obžalovaným kladena za vinu. Provedenými důkazy nebylo prokázáno, že by ve Věznici XXX pomáhal komukoli s distribucí metamfetaminu ani s jeho obstaráváním, že by byl pomocí nelegálně držných mobilních telefonů v kontaktu s členy organizované zločinecké skupiny, kterým by udílel pokyny týkající se transportu omamných a psychotropních látek do prostor věznice. Dále namítl, že rozhodná skutková zjištění, která jsou určující pro naplnění znaků trestného činu, jsou ve zjevném rozporu s obsahem provedených důkazů, že skutková zjištění jsou založena na procesně nepoužitelných důkazech. Ve vztahu k rozhodným skutkovým zjištěním nebyly nedůvodně provedeny navrhované podstatné důkazy. Zamítnuty pak byly soudem bez věcně adekvátního důvodu a z důvodu neodpovídajícímu povaze a závažnosti věci. Bez jejich provedení nelze zjistit skutkový stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti a bylo možné objektivně rozhodnout a nelze dospět ke spolehlivému závěru o skutečnostech důležitých pro trestní řízení, které mají být zjištěny. Vedle této vady jsou okresnímu soudu vytýkány další vady řízení, které rozsudku předcházelo, neboť došlo k porušení procesních předpisů upravujících trestní řízení, přičemž tato porušení nejen že mohla způsobit, ale dle něho i způsobila, že výroky rozsudku jsou nesprávné. Po podání obžaloby, když v přípravném řízení nebylo vyhověno jeho žádosti o poskytnutí delší doby pro dostudování spisu při skončení vyšetřování, byl okresnímu soudu doručen jeho návrh na předběžné projednání obžaloby a vrácení věci do přípravného řízení, čemuž okresní soud nevyhověl. Jemu i obhájce však měla být vzhledem k závažnosti stíhaného jednání, rozsáhlosti spisu a jeho obsahové náročnosti poskytnuta delší doba k prostudování spisu ještě v přípravném řízení. V opačném případě jde o závažnou procesní vadu přípravného řízení, kterou nelze napravit v řízení před soudem. V případě, kdy obviněnému a obhájce není poskytnut dostatek času k prostudování spisu, jde o porušení práva na obhajobu dle § 2 odst. 3 tr. řádu, které by mělo odůvodňovat postup podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. řádu. Nesprávným byl i postup okresního soudu, a to opakovaně, po podání návrhů obžalovanými na odnětí věci Okresnímu soudu v Pardubicích a přikázání jinému soudu dle § 25 tr. řádu, když věc nebyla okresním soudem předložena nadřízenému soudu bezprostředně, ale byla konána hlavní líčení a prováděny důležité důkazy přesto, že se jednalo i o větší časový odstup termínů nařízených hlavních líčení. Shodně vadně jednal okresní soud i v posledním případě podání návrhu na odnětí věci okresnímu soudu a přikázání jinému soudu, kdy po podání návrhu dokonce došlo i k vyhlášení odsuzujícího rozsudku namísto předložení věci nadřízenému soudu. Obžalovanému bylo také upřeno jeho práva na řádnou obhajobu tím, že jemu i ostatním obžalovaným a obhájcem nebyl poskytnut v podstatě žádný časový prostor k přípravě závěrečných řečí, když jejich udělení nepředcházelo při předchozím hlavním líčení žádný náznak, že další navržené důkazy nebudou provedeny a dokazování bude skončeno. Obhájci byli naopak předtím bez dalšího vyzýváni k učinění návrhu na doplnění dokazování. V rozporu s trestním řádem byl rovněž postup soudu, jestliže při hlavním líčení dne 4. 9. 2023 došlo v jeho případě k odebrání posledního slova. V důsledku nezákonného postupu soudu neměl možnost dokončit svou řeč v rámci posledního slova, uplatnit tak vlastní obhajobu v plném rozsahu a nebylo tedy dosaženo účelu, který institut posledního slova má.

32. Obžalovaný dále napadl i výrok o trestu, neboť uložený trest je nepřiměřený nejen s ohledem na všechny okolnosti, které by v takové případě měl okresní soud vzít v úvahu, ale také, resp. zejména, z důvodu použité nesprávné právní kvalifikace skutku a v důsledku toho nesprávné trestní sazby, z níž při ukládání trestu vycházel. Vzhledem k tomu, že list papíru s ručně psaným písmem, o kterém bylo rozhodnuto propadnutím věci, nebyla určena a ni použita ke spáchání trestné činu, podal odvolání i proti tomuto výroku o propadnutí věci. Sdělil, že z důvodu rozsáhlosti trestní věci a obsáhlosti napadeného rozsudku své odvolání následně ve lhůtě jednoho měsíce ještě doplní.
33. V petitu svého odvolání obžalovaný navrhl, aby jej krajský soud zprostil dle § 226 písm. c) tr. řádu obžaloby.
34. Při veřejném zasedání konaném dne 17. 9. 2024 obhájkyň obžalovaného soudu předložila avizované doplnění podaného odvolání. Obžalovaný namítl, že před okresním soudem nebyl proveden žádný důkaz, který by byl způsobilý k prokázání jednání, kterého se měl dopustit. Neměl ani možnost v důsledku omezení, která jsou při výkonu trestu odnětí svobody ve věznici realizována, stíhanou trestnou činností spáchat. Žádným jeho jednáním nebyla naplněna skutková podstata zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 line 2 tr. zákoníku a přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku, když nebylo prokázáno, že by neoprávněně zprostředkoval prodej psychotropní látky jinému, takový čin spáchal jako člen organizované skupiny a ve prospěch organizované zločinecké skupiny, že by se úmyslně účastnil činnosti organizované zločinecké skupiny nebo podstatně ztěžoval výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustil závažného jednání, aby zmařil účel trestu. Nejen, že nebylo prokázáno, že by obžalovaní působili v rámci organizované zločinecké skupiny, ale prokázáno nebylo ani jeho jednání spočívající v pomoci obžalovanému XXX XXX s distribucí metamfetaminu a s jeho obstaráváním či udílením pokynů týkajících se transportu omamných a psychotropních látek prostoru ze shora zmíněných rozhodnutí Věznice XXX či nakládání s finančními prostředky získanými prodejem omamných a psychotropních látek či určenými k jejich nákupu. Namítl, že nebylo prokázáno, že by měl zorganizovat přehoz balíků blíže neurčenou osobou dne XXX. 2019, ostatně ani to, zda se v balíku, který měl být přehozen, nacházely zakázané předměty, když důkazní návrh na výslech XXX, který by se mohl k této záležitosti vyjádřit, soud zamítl. Opětovně namítl, že u něj nikdy nebyly nalezeny žádné drogy ani mobilní telefon. Namítl, že soud při svém hodnocení nezohlednil výpovědi svědků svědčících v jejich prospěch. Taktéž odposlechy ani SMS komunikace nemůže být důkazem prokazujícím jeho vinu, neboť nebylo prokázáno, že se jedná o hlasy obžalovaných. Jeho vina tak nebyla bez důvodných pochybností prokázána. Dále opětovně namítl nepřiměřenou výši uloženého trestu.
35. **Obžalovaný XXX** ve svém odvolání, kterým napadl výrok o vině i výrok o trestu, namítl, že se jednání v podobě popsané v obžalobě a v napadeném rozsudku nedopustil. Aby byl shledán vinným, pak by musel do prostor Věznice XXX přehodit balík, který by obsahoval marihuanu, a s ohledem na to, že jde o úmyslný trestný čin, pak tak musel učinit s plným vědomím, že se v balíku marihuana nachází, a s cílem umožnit jejich distribuci dále ve věznici. Z provedených důkazů požadované však nevyplývá. Z provedených důkazů sice vyplývá domlouvání přehozů a jejich uskutečnění, nikterak z nich ale nevyplývá, že by se domlouval na přehozu marihuany. Marihuana samotná je zmíněna pouze v hovoru mezi XXX XXX a XXX XXX; on na takovém hovoru však neparticipuje. Co se týče obsahu samotných balíků je výmluvné, že žádné další osoby, které balíky přehazovaly a o jejichž obsahu je známo v zásadě totéž, co o balících přehozených ním, nejsou vinny zločinem nakládání s omamnými a psychotropními látkami, ale pouze pomocí k přečinu maření úředního rozhodnutí a vykázání. Z řady důkazů, mimo jiné i z odposlechných zmíněných v bodech 251. – 254. odůvodnění, vyplývá, že obsahem balíků byly mobilní telefony. Odůvodnění Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

rozsudku zabývající se pervitinem je nadbytečné, neboť je viněn z toho, že do věznice přehodil marihuanu, nikoli pervitin. Navíc lze podotknout, že stejně tak jako nebylo prokázáno, že by balíky obsahovaly marihuanu a že by si toho byl vědom, tak nebylo prokázáno ani to, že balíky obsahovaly pervitin. Bod 260. odůvodnění je pak nesmyslným, když je v něm teoreticky uvedeno, že s ohledem na to, že balíčky obsahovaly marihuanu, pak si byl vědom toho, že balíčky mohou marihuanu obsahovat. Takové tvrzení postrádá smyslu. I pokud by obsahem balíčku byla marihuana, nijak to neprokazuje, že o tom věděl a s jejich přehozem byl srozuměn. Prokázáno bylo, že obsahem balíků byly telefony a příslušenství k nim. Co do marihuany zde není až na jediný hovor mezi XXX XXX a jeho XXX, v němž hovoří o tom, že by součástí balíku měla být i marihuana, žádný důkaz, který by prokazoval, že v balíku ním přehazovaném marihuana je, popř. že by o tom věděl a že by jeho úmyslem bylo tuto šířit ve věznici. V bodě 388. odůvodnění soud dovozuje nepřímý úmysl ve vztahu ke zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami, ve vztahu k balíku ze dne XXX 2020. Takovému závěru nelze přisvědčit, když obsah balíku mezi sebou diskutovali pouze XXX a jeho XXX a není zde jediný důkaz prokazující, že by on měl povědomí o přesném obsahu balíku, s výjimkou mobilních telefonů. Pokud zde není žádný přímý důkaz, je nutné, aby zde byl alespoň řetězec nepřímých důkazů, které by umožňovaly uceleně dojít k závěru o vině obžalovaného. Žádný takový přímý důkaz není. Jediným důkazem směrem k marihuaně je výše zmíněný telefonický hovor. Okresní soud konstruuje, že si měl být vědom možnosti, že balík obsahuje omamné či psychotropní látky v návaznosti na to, že znal vztah XXX XXX k návykovým látkám. Povědomí o tom, že někdo užívá či shání drogy, ale nijak nevypovídá o obsahu konkrétního balíku. Pouhá potencialita pro odsouzení obžalovaného nepostačuje. Ve vztahu ke zločinu dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku by tak měl být obžaloby zproštěn.

36. Obžalovaný dále namítl, že nespátřuje ve své věci relevantní odlišnost směrem k tomu, aby bylo právě jeho jednání hodnoceno odlišně než jednání dalších obžalovaných, kteří byli shledáni vinnými z přehození balíků, tj. XXX, XXX a XXX. On jednal totožně jako shora uvedené osoby. Byl účasten toliko dvou přehozů, přičemž obsahem balíků byly mobilní telefony, nikoli návyková látka. Dle okresního soudu je usvědčujícím důkazem v tomto směru telefonický hovor XXX XXX s XXX, kterému nebyl přítomen a který se navíc ani neodehrál v den přehození, a jeho údajné povědomí o vztahu XXX k návykovým látkám. Takové odůvodnění by však stejně dobře mohlo sloužit i ve vztahu ke všem ostatním obžalovaným, kteří balíky přehazovali. Či spíše – takové odůvodnění by bylo hrubě nedostačující ke shledání jejich osob vinnými, přesto to však právě pouze u něj postačuje. Nabyl dojmu, že mu v tomto případě nepřipustně přitěžují v otázce viny jeho vlastní minulá odsouzení, či případně, že je na něj hleděno významně více nepříznivou optikou s ohledem na jeho cestu do XXX společně s XXX XXX. Ta se však týkala pouze pervitinu a pervitinu se jednání, které je ve vztahu k němu projednáváno, netýká. Skutková věta se u něj týká výslovně pouze přehozů a u přehozů dne XXX 2020 je uvedeno, že obsahem balíku mělo být i přesně nezjištěné množství konopí. Napadeným rozsudkem byl shledán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami, kterého se měl dopustit jako člen organizované zločinecké skupiny. Z provedených důkazů vyplývá, že byl v kontaktu s XXX XXX. Není zde však důvod dovozovat úzkou spolupráci s XXX XXX. XXX znal z předchozího výkonu trestu, kontakt s ním byl pouze sporadický, nikoli takový, který by svědčil ve prospěch jakékoli koordinované, organizované, hierarchizované zločinecké skupiny.
37. Obžalovaný dále namítl, že postupem soudu došlo i k nepřipustnému zásahu do rovnosti stran v řízení před soudem, resp. „rovnosti zbraní.“ Uvedené spatřuje v postupu soudu týkajícího se závěrečných řečí a zjevně zcela odlišné informovanosti co do závěrečných řečí ze strany obžaloby a obhajoby. Soud se v bodě 273. odůvodnění napadeného rozhodnutí s tímto vypořádává formalistickým výkladem ustanovení § 216 tr. řádu s tím, že zákonné znění ani komentář nestanoví, že je povinností předsedy senátu dát stranám lhůtu k přípravě závěrečné řeči, a to bez ohledu na rozsah a složitost věci. Z pouhého textu daného ustanovení taková povinnost skutečně nevyplyvá. Nicméně pokud má být dosaženo účelu a smyslu závěrečné řeči, pak je nutno hledět dále než na samotný text právního předpisu. Právě proto, že šlo o 32. hlavní líčení bylo zapotřebí, aby soud Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

strany na to, že je možné, že dojde k přednesu závěrečných řečí, upozornil. Pokud tak neučinil, závěrečná řeč pozbývá smyslu, protože v takto rozsáhlé věci lze bez přípravy postihnout veškeré okolnosti jen obtížně. Nelze nevnímat tu skutečnost, že všichni obžalovaní a jejich obhájci byli postupem soudu překvapeni, nikoli však státní zástupce, který měl závěrečnou řeč připravenou i v písemné podobě. To vše za situace, kdy řada navržených důkazů nebyla provedena a ve věci bylo naplánováno několik dalších jednacích dnů. Snad byla obžaloba na rozdíl od obhajoby nadána jistou mírou jasnožřivosti. V řízení před soudem bychom se však na jasnožřivost spoléhat neměli a je to soud, který by měl dbát o rovné postavení stran a rovnost zbraní.

38. Na shora uvedené vnímá nesprávným i výrok o trestu, kdy by neměl být trest ukládán dle trestní sazby uvedené v § 283 odst. 2 tr. zákoníku; taktéž by odpadla přítěžující okolnost v podobě speciální recidivy. Soud by měl vzít v úvahu, že se k pomoci k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní doznal, což je polehčující okolnost.
39. V petitu svého odvolání obžalovaný navrhl, aby krajský soud ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b), d) a e) tr. řádu napadené rozhodnutí co do výroku o vině ve vztahu ke zločinu podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a co do výroku o trestu zrušil a nově rozhodl tak, že se ve vztahu ke zločinu podle § 283 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku dle § 226 písm. a) tr. řádu zprošťuje obžaloby a ve zbylém rozsahu, ve vztahu k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku účinného do 31. 5. 2020 uložil přiměřený trest.
40. **Obžalovaný XXX** svým odvoláním napadl rozsudek v celém rozsahu. Namítl, že okresní soud ve vztahu k němu považuje žalované jednání za prokázané pouze na základě telefonních hovorů třetích osob a textových zpráv. K ostatním důkazům vztahujícím se k němu se v odůvodnění rozsudku v bodech 246. – 248. nevyjadřuje. Dle jeho názoru záměrně, neboť zcela vyvracejí obžalobu. Připustil, že XXX příležitostně vezl do práce nebo když potřebovala něco zařídit; dále připustil, že vezl ji nebo XXX do XXX za účelem nákupu (ne však léčiv), na XXX čekal u auta, do obchodů s nimi nešel. XXX XXX uvedla, že on o její protiprávní činnosti nic nevěděl, natož aby jí pomáhal s výrobou drog či zajištěním léčiv k jejich výrobě. XXX jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení uvedl, že ho osobně nezná, pouze z doslechu věděl, že před lety působil jako XXX. Zemřelý XXX se v jeho neprospěch v přípravném řízení nevyjadřoval. Obžalovaní vypověděli, že ho neznají (kromě XXX), nikdy jej neviděli, neslyšeli o něm v souvislosti s projednávanou věcí, proto s nimi nemohl tvořit organizovanou zločineckou skupinu. Ve spisu je z jeho sledování zachycena pouze jedna jeho cesta, a to ze dne XXX 2019, což je cesta, o níž hovořil. Při nákupu léčiv zachycen nebyl, ani při jakémkoliv protiprávním jednání. Jeho zdravotní stav navíc vylučuje účast na organizované zločinecké skupině. Dle znaleckému posudku XXX (tedy v roce, kdy měl protiprávně jednat). Jeho XXX vylučuje spáchání trestného činu, který mu je kladen za vinu. V tomto kontextu je nutno vykládat odposlechy, ve kterých je on zachycen. Jeho verbální projev je zcela nesrozumitelný, proto nelze jeho odposlechy přikládat takovou váhu. Z napadeného rozsudku uvedené nevyplývá a přepisy odposlechlů jsou dotvářeny. Soud prvního stupně vykládá v jeho neprospěch hovory a SMS, které nesvědčí o tom, že se měl dopustit protiprávního jednání a jsou ve vztahu k němu zcela neutrální, přičemž jednotlivé hovory obžalovaný v podaném odvolání zrekapituloval s poznámkou, že v nich je zmiňována cesta do XXX, zmínka o něm v souvislosti s řízením vozidla, zmínka, že nebere telefony, že s účastníky hovoru nikam nejel, ale nikde se nehovoří o drogách či nákupu léků. Poznámky o nákupu léků, příp. zajištění OPL jsou zcela účelově a svévolně doplňovány GIBS, ač z hovorů či SMS nevyplývají. GIBS taktéž dotváří skutečnosti, když nedůvodně uvádí, že XXX k němu jela vyrábět pervitin, ač u něj nebyla nikdy provedena domovní prohlídka, která by tvrzení o výrobě drog prokázala. XXX půjčoval peníze, proto se některé hovory či SMS týkají předání finančních prostředků. Komunikace, na základě které byl odsouzen, jsou většinou rozhovory či SMS mezi třetími osobami, on v nich zachycen není, jsou velmi neurčité, tudíž z nich nelze dovozovat jeho vinu. Pokud je v hovoru zachycen on sám, není mu rozumět. Z tohoto důvodu navrhuje, aby byly přehrány hovory uvedené v bodě 246. – 248., neboť okresní soud je nesprávně vykládá. Domněnku, že svědek XXX XXX při zmínce o osobě

jménem „XXX“ míní jeho, odmítá, že tuto osobu nezná. Za skutkové situace, kdy provedeným dokazováním bylo zjištěno, že nikdo z dalších obžalovaných ho nezná, vyjma XXX, která však uvedla, že o její protiprávní činnosti nevěděl, obsahem spisu není žádný listinný důkaz svědčící v jeho neprospěch, dokonce ani záznam sledování z XXX 2019 nezachytil protiprávní jednání, u obžalovaného osobně, ani v jeho bydliště nebyly zajištěny žádné drogy, natož potřeby pro výrobu drog, jeho zdravotní stav vylučuje účast na organizované zločinecké skupině, nelze uzavřít, že je vinen. Odsouzení pouze na základě tendenčně vykládaných hovorů třetích osob, kde je zmíněn okrajově, by bylo zcela v rozporu se zásadou in dubio pro reo, přičemž poukázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 10. 2017, sp. zn. II. ÚS 658/14. Dále zmínil nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3307/14, dle kterého rozhodování o vině a trestu není možno opřít pouze o jeden nepřímý důkaz, jehož důkazní hodnota je navíc oslabena.

41. V petitu svého odvolání navrhl, aby jej krajský soud obžaloby zprostil.
42. **Obžalovaný XXX** namítl, že v průběhu celého trestního řízení nebyl proveden žádný relevantní důkaz, který by jej z jakéhokoli trestního jednání usvědčoval. Nikdo ho nic přehazovat neviděl, nikdo neví, co by v balíku mělo být, balík samotný jako důkaz nikdy zajištěn nebyl. Nebylo prokázáno, že by tašku s čímkoli skutečně přehazovat chtěl. Veškeré závěry soudu stojí na domněnkách a dedukcích. Neexistuje ani žádný řetězec nepřímých důkazů, který by tvořil ucelený kruh. Jeho obhajoba nebyla nijak vyvrácena a ani okresní soud nebyl schopen jeho vinu logicky a nad rozumnou pochybnost prokázat. V rámci provedení dokazování bylo zadokumentována jeho přítomnost s XXX XXX dne XXX 2019 u Věznice XXX, kde se měli pohybovat 45 minut. Z toho obžaloba vydedukovala, že se jedná o osobu, která prováděla přechozy zakázaných předmětů do věznice. I to stačí okresnímu soudu k závěru, že věděl, že v tašce je něco zakázaného a chtěl tuto tašku hodit za zdi věznice? Okresní soud se pokusil dovodit jeho vinu z odposlechů, a to z jednoho ze dne XXX 2020 v čase XXX hod. Nicméně on je obžalovaný z toho, že jeho úmyslem bylo tašku přehodit do věznice dne XXX 2019, tedy čtyři měsíce před tímto odposlechem. Z obsahu odposlechu však ani při velké fantazii nelze dovodit, že měl v úmyslu přehazovat cokoli nezákonného za zdi věznice. Posledním důkazem svědčícím dle soudu o jeho vině je výpověď svědka XXX, který při své výpovědi uvedl, že „... pak XXX pustili a vím, že s nimi nějakým způsobem spolupracoval, že jim tam měl udělat ty přechozy a spolupracovat s tou skupinou. Dozvěděl jsem se to od ostatních odsouzených...“, neuvedl však, od kterých odsouzených tuto informaci má, aby se jeho tvrzení mohlo ověřit. Jedná se o svědectví z doslechu, přičemž tato výpověď je zcela ojedinělá, nikdo jiný nepotvrdil, že by se měl jakkoliv na vhazování balíků do věznice podílet. On se svědkem XXX nějakou dobu sdílel společnou celu a jejich vztah nebyl dobrý. Okresní soud dovodil, že jmenovaný svědek je zcela věrohodný, avšak pominul výslechy osob, které o něm hovořily. Např. výpověď svědka XXX, který o něm mluvil jako o osobě, která byla mimo z prášků, výpověď svědka XXX, který o něm zmínil, že bere léky, proto nemohl pracovat na XXX. Okresní soud si z výpovědi svědka XXX vzal pouze to, že on stoprocentně souvisel s distribucí. Vůbec se nezabýval tím, že i zmíněný svědek uvedl, že přechozu nikdy nebyl přítomen, slyšel to jen od ostatních. Celkově z jeho výpovědi je zcela jasná nenávist vůči XXX XXX a vůči všem, kdo s nimi byli v dobrém vztahu. To jsou okolnosti, ke kterým první soud přihlídnout měl. Pokud je výpověď jmenovaného svědka ojedinělá a soud z ní při stanovení viny vychází a nejsou jiné relevantní důkazy, musí být taková výpověď podrobena obzvlášť důkladnému přezkumu. Obžalovaný namítl, že popsal, z jakých důvodů převzal jednu tašku od XXX XXX a jak mu byla také vrácena zpět. XXX jeho výpověď zcela potvrdil, když ho utvrdil, že v balíku se nacházejí jen potraviny a tabák, čemuž odpovídalo i označení. Na balíku bylo uvedeno NB – nárokový balík. Veškeré balíky měly být dle výpovědi házeny ze strany XXX, která je vzdálena cca XXX, kde se měl s XXX XXX nacházet. Obžaloba argumentovala, že měl v úmyslu házet balík do věznice od XXX, přičemž takto by musel přehodit XXX. I XXX potvrdil, že balík vracela jeho XXX. Jako svědka ji nežádal předvolat, neboť nic nezákonného neudělal, ale po rozhodnutí soudu mu nezbyvá než tento důkaz navrhnout. Navrhuje tedy výslechy XXX XXX. Závěr soudu, že od zamýšleného jednání upustil z důvodu možného odhalení, je pouhou spekulací, k níž dodává, že Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

čin mohl dokonat kdykoliv jindy, ale neučinil tak. Okresní soud tak měl při zachování zásady in dubio pro reo obžalovaného zprostit obžaloby. Okresní soud hodnotil provedené důkazy jednostranně v jeho neprospěch. V odůvodnění absentuje jakékoliv logické zdůvodnění, jakým způsobem se měl vůbec čehokoliv nezákonného dopustit. V řízení nebyly provedeny žádné důkazy, které by nejenže prokázaly jeho vinu, ale nebyly provedeny ani relevantní důkazy, které by osvětlily, co vůbec nezákonného udělal. Rozhodnutí soudu stojí pouze a jen na dohadách, domněnkách.

43. V petitu svého odvolání navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej obžaloby v plném rozsahu.
44. Obžalovaný XXX byl o termínu konání veřejného zasedání nařízeného k projednání podaného odvolání řádně vyrozuměn, když vyrozumění mu bylo zasláno na adresu trvalého bydliště i na adresu, kterou on sám určil jako adresu doručovací. Obžalovaný si zásilku nepřevzal, ani nevyzvedl v úložní lhůtě; soud tak vycházel z doručení tzv. fikcí. Krajský soud si ověřil, že obžalovaný není ve výkonu vazby, trestu ani zabezpečovací detence. Jak již bylo uvedeno, vyrozumění o konání veřejného zasedání bylo obžalovanému doručováno na adresu, kterou on sám označil jako adresu doručovací. Krajský soud tak dovodil, že v daném případě byly splněny podmínky ve smyslu ustanovení § 205 odst. 2 tr. řádu a veřejné zasedání konal v nepřítomnosti obžalovaného XXX.
45. Odvolání státního zástupce i obžalovaných je třeba považovat za podaná včas, oprávněnou osobou, ve znění písemného odůvodnění splňující nároky kladené na obsah odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu. Krajský soud tedy neshledal důvody pro zamítnutí či odmítnutí odvolání z formálních důvodů ve smyslu § 253 tr. řádu.
46. V rámci veřejného zasedání a z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, vůči nimž byla odvolání podána, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, by krajský soud přihlédl, jen pokud by měly vliv na správnost výroku, proti němuž byla odvolání podána. Poté krajský soud dospěl k následujícím závěrům.
47. V řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, nezjistil krajský soud žádné podstatné procesní vady. Přes námítky obžalovaných uplatněné v podaných odvoláních krajský soud dospěl k závěru, že orgány přípravného řízení i okresní soud respektovaly ustanovení zajišťující právo na obhajobu obžalovaných, jakož i ustanovení směřující k objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů.
48. Okresní soud postupoval podle § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Přitom vycházel pouze z těch důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení.
49. Provedené důkazy poté soud pečlivě zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a to logickým a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, jemuž v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu nelze nic vytknout. Při hodnocení důkazů nedošlo k nesprávnostem a ani k tomu, že by byl některý důkaz pominut, popř. z něj byly vyvozeny skutečnosti, které z něj logicky nevyplývají. Rozpory, které ve věci vyvstaly, překlenující okresní soud úvahami opřenými o objektivně zjištěné skutečnosti.
50. K odvolání obžalovaných je třeba předem uvést, že odvolací soud je zásadně vázán hodnocením důkazů provedených soudem I. stupně. Odchýlit se od tohoto hodnocení a skutkového stavu věci obsaženého v napadeném rozsudku by mohl pouze za podmínek stanovených zákonem. Do hodnocení důkazů okresním soudem by mohl zasáhnout jen v případě, že by vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo by neúplné, nebo nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. K takovým pochybením však v dané věci nedošlo.
51. Pokud jde o námítky obžalovaných ke skutkovým zjištěním uplatněné v podaných odvoláních, tyto shledal krajský soud neopodstatněnými. Předně krajský soud uvádí, že tyto námítky jsou v zásadě Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

opakováním jejich obhajoby, s níž se okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku náležitě vypořádal, když vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil. Nad rámec zde uvedeného a k námitkám obžalovaných je třeba dodat následující.

52. Jednou se zásadních odvolacích námitek uplatněnou všemi obžalovanými byl nedostatečně zjištěný skutkový stav věci, když opakovaně namítali, že okresním soudem byla zamítnuta řada důkazů, které měly dle jejich přesvědčení prokázat jejich nevinu, resp. které měly vyvrátit tvrzení svědků svědčících v jejich neprospěch. Namítli, že z důvodu neúplného dokazování a nesprávného postupu okresního soudu, který navíc jednotlivé provedené důkazy hodnotil velmi selektivně, jejich vina nebyla prokázána bez pochybností tak, jak vyžaduje zákon. Namítané pochybnosti obžalovaných však krajský soud nesdílí. Z předloženého spisového materiálu je zřejmé, že ve věci bylo vedeno velmi obsáhlé dokazování. Okresním soudem bylo při hlavních líčeních prováděno dokazování ve více než třiceti jednacích dnech, kdy byl dán prostor k vyjádření nejen obžalovaným, ale byly prováděny velmi podrobné (i několikahodinové) výslechy řady svědků, přičemž obžalovaným bylo v souladu s trestním řádem umožněno klást svědkům otázky. V souladu s trestním řádem bylo provedeno i nespočet listinných důkazů, protokoly o domovních prohlídkách, protokoly o sledování osob, dopisy či přípis (anonymní i podepsané) zajištěné věznicí, příp. adresované GIPS, listiny vztahující se k účtům, resp. k pohybům na těchto účtech, některých z obžalovaných, nesčetné a velmi obsáhlé zprávy Věznice XXX, z nichž řada byla vyžádána k návrhu obžalovaných, ale zejména byly k listinným důkazům provedeny (a to přehráním či přečtením dle ustanovení § 213 odst. 2 tr. řádu k žádosti obžalovaných) záznamy telefonních hovorů a zajištěných údajů o skutečném telekomunikačním provozu týkající se schůzek obžalovaných, toku finančních prostředků, OPL, mobilních telefonů a přehozů balíků do věznice (na základě příkazu soudu byla odposlouchávána čísla užívaná obžalovaným XXX XXX, XXX XXX, samostatně stíhaným XXX XXX a již odsouzenou XXX). Obžalovaným byl taktéž v souladu s trestním řádem dán prostor se k jednotlivým provedeným důkazům vyjádřit.
53. Obžalovaní (zejména obžalovaný XXX a XXX) brojili proti nesprávnému postupu okresního soudu při výslechu některých svědků, když namítali, že svědci byli vyslýcháni v jejich nepřítomnosti, resp. poté při nezměněných podmínkách prostřednictvím videokonference. Namítli, že tímto postupem došlo ke krácení jejich práv. Namítanou formou, tzn. v nepřítomnosti obžalovaných, byli při hlavním líčení vyslýcháni svědci XXX, XXX XXX, XXX a XXX, když v případě posledně zmíněného po jeho prohlášení, že je schopen a chce být slyšen v přítomnosti obžalovaných, bylo od původně soudem zvoleného postupu upuštěno. Daná námitka byla obžalovanými uplatněna již v průběhu řízení před okresním soudem a okresní soud se s ní ve svém odůvodnění (pod body 263. -271.) náležitým způsobem vypořádal. Ani dle krajského soudu nemá takto uplatněná námitka své opodstatnění. Zmínění svědci jsou osoby mající trestní minulost, mající zkušenost s výkonem trestu odnětí svobody, a to i s výkonem trestu odnětí svobody ve Věznici v XXX; současně se jedná o osoby (vyjma svědka XXX), které ve výkonu trestu s některými obžalovanými (zejména obžalovaným XXX XXX) přišly do přímého kontaktu. Pokud tyto svědci měli vypovídat o jednání, ke kterému mělo docházet ve výkonu trestu odnětí svobody, které nemělo být souladné se zákonem a kterého se měli dopouštět i odsouzení vykonávající nepodmíněný trest odnětí svobody, byla obava těchto osob vypovídat v přítomnosti obžalovaných reálná a zcela odůvodnitelná. Za stavu, kdy zmínění svědci svou obavu z obžalovaných, resp. obavu o své zdraví, ve vztahu k soudu přímo projeví (svědek XXX přípisem adresovaným soudu ze dne 18. 9. 2022, svědek XXX přípisem ze dne 3. 8. 2022, svědek XXX XXX osobním vyjádřením u hlavního líčení dne 16. 1. 2023), resp. v případě svědka XXX s ohledem na jeho vysvětlení podané do úředního záznamu v přípravném řízení, měl okresní soudem zvolený postup ve smyslu ustanovení § 209 odst. 1 tr. řádu zcela jednoznačně zákonný podklad.
54. V následném postupu soudu, který s ohledem na obsah namítaných svědeckých výpovědí, ale taktéž z důvodu celkové časové náročnosti daných výpovědí a obžalovanými avizovaného

značného množství otázek na zmíněné svědky, volil při pokračování jejich výsledků výsledkem formou videokonference, příp. ve výsledku pokračoval již v přítomnosti obžalovaných, rozhodně nelze ani dle krajského soudu spatřovat nezákonnost, příp. obžalovanými namítanou účelovost soudu vedenou snahou je poškodit. Pokud obžalovaní byli s obsahem výsledků svědků XXX a XXX provedených v jejich nepřítomnosti seznámeni s ohledem na časovou náročnost (kdy výsledky probíhaly v řádu hodin) a celkový průběh předmětného hlavního líčení při následném hlavním líčení (v případě svědků XXX a XXX XXX došlo k přehrání příslušné části zvukového záznamu tentýž jednací den), kdy okresní soud nad rámec zákonné povinnosti ve smyslu ustanovení § 209 odst. 1 tr. řádu přistoupil dokonce k přehrání zvukového záznamu hlavního líčení v části týkající se jejich výpovědi a obžalovaní tak měli možnost seznámit se s doslovným zněním výpovědi svědků, je zcela jednoznačné, že s obsahem výpovědi zmíněných svědků byli obžalovaní seznámeni náležitým způsobem a jejich práva v tomto směru jednoznačně krácena nebyla. Obžalovaným byl následně taktéž dán dostatečný prostor klást svědkům otázky a následně se k jejich výpovědím vyjádřit, přičemž tohoto práva obžalovaní, zejména obžalovaný XXX, využili. Krajský soud tak pochybení soudu okresního ve vztahu k jeho postupu při výsledku namítaných svědků neshledal, když se jednalo jednoznačně o postup souladný s příslušnými ustanoveními trestního řádu, nedošlo k porušení práva na spravedlivý proces a v soudem zvoleném postupu nebylo možné spatřovat ani krácení procesních práv obžalovaných.

55. Okresní soud všechny důkazy, které byly při hlavních líčeních provedeny, velmi podrobně ve svém odůvodnění (pod body 6. až 146.) zrekapituloval, když značně obsáhlým způsobem prezentoval skutečnosti, které na svou obhajobu uvedli jednotliví obžalovaní (v případě obžalovaných XXX XXX a XXX XXX se jedná o téměř doslovný přepis jejich písemně připravených výpovědí, které při hlavním líčení přečetli), skutečnosti, které k projednávané věci po řádném poučení vypověděli jednotliví svědci, a velmi podrobně, ve vztahu ke každému jednotlivému listinnému důkazu, popsal skutečnosti z něho vyplývající, přičemž značnou pozornost věnoval popisu skutečností vyplývajících nejen ze zpráv Věznice XXX, ale zejména ze zaznamenaných telefonních hovorů. V případě předmětných odposlechní, které měly souvislost s posuzovanou trestnou činností, okresní soud ke každému z nich jednotlivě uvedl, mezi kterými osobami byl hovor uskutečněn, kdy proběhl, co bylo obsahem hovoru a v některých případech uvedl i doslovné pasáže přepisu daného hovoru. Pro přehlednost pak okresní soud ve svém odůvodnění jednotlivé odposlechy velmi vhodně neseřadil chronologicky, ale dle jejich obsahu do skupin s označením, ke kterému žalovanému jednání, resp. k jednání kterých obžalovaných, se předmětné odposlechy vztahují (hovory a SMS týkající se schůzek s XXX XXX, týkající se finančních prostředků, týkající se OPL, týkající se telefonů, týkající se přehozů a hovory a SMS týkající se XXX). Na zmíněný souhrn všech důkazů provedených v řízení soudem krajský soud pro stručnost, ale i pro přehlednost rozhodnutí zcela odkazuje, když nepovažuje za nutné daný výčet, resp. konkrétní obsah, všech těchto důkazů v odůvodnění svého rozhodnutí opětovně podrobně rekapituluje.
56. Přes námitky obžalovaných pak krajský soud dovedl, že okresní soud provedené důkazy náležitým způsobem, jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech, vyhodnotil a po vyhodnocení všech takto získaných informací dospěl i ke správným skutkovým zjištěním. Je zřejmé, že okresní soud ve svých závěrech adekvátně a objektivně reagoval na výsledky dokazování před soudem, když při rozhodování o vině obžalovaných bez dalšího nepřevzal znění výroku o vině z podané obžaloby, ale oproti ní jednání obžalovaných podstatným způsobem, zejména co do rozsahu páchané trestné činnosti, korigoval. Při vyhodnocování skutkového stavu tak bylo okresním soudem postupováno v souladu se zásadou in dubio pro reo, když v případě pochybností, zejména ve vztahu k množství distribuovaného pervitinu, počtu předávek, resp. intervalů jednotlivých transportů, a výši zisku z posuzované trestné činnosti, byli obžalovaní uznáni na vinu pouze v rozsahu, který byl i dle krajského soudu bez pochybností prokázán.
57. Okresním soudem řádně aplikovaná zásada v pochybnostech ve prospěch se tak projevila výraznou korekcí rozsahu jejich trestné činnosti, tzn. změnou popisu žalovaného skutku, zejména, jak již

bylo zmíněno, v části týkající se množství pervitinu a intervalů jeho transportů do věznice. Lze taktéž připustit, že jisté okolnosti zůstaly dokazováním ne zcela přesně identifikovány, což je v popisu skutku vyjádřeno termíny jako „v přesně nezjištěnou dobu, blíže nezjištěné množství, ...“, avšak na podstatě celého jednání, celého skutku to nic nemění. Podstata protiprávního jednání obžalovaných (jak bude níže podrobněji rozebráno) a způsobený následek však zůstaly v napadeném výroku o vině i v podané obžalobě, potažmo v usnesení o zahájení trestního stíhání, neměnné. Námitka obžalovaného XXX XXX vznesená v podaném odvolání, že podstatou jeho jednání dle obžaloby měl být transport omamných a psychotropních látek do prostor Věznice XXX pravidelně minimálně v intervalech 1x 14 dnů v množství minimálně 70 gramů, což nebylo prokázáno a nebyla zachována totožnost skutku, je tedy námitkou zcela nedůvodnou.

58. Obdobných způsobem bylo dle krajského soudu možné vyhodnotit i další námitku obžalovaného XXX XXX vznesenou v podaném odvolání, a to námitku, že podaná obžaloba neměla být projednávána okresním soudem, když vzhledem k žalovanému množství pervitinu měl být věcně příslušným v prvním stupni krajský soud. Je namístě zmínit, že v podané obžalobě nebylo nikde uvedeno množství drogy, kterou měli obžalovaní celkem distribuovat. Obžalovaným XXX XXX byl s poukazem na část žalovaného skutku „minimálně 1x za 14 dnů po 70 g pervitinu“ učiněn propočet, ze kterého by bylo možné dovozovat množství velkého rozsahu ve smyslu ustanovení § 283 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Nelze však přehlédnout, že státní zástupce, nikoli soud, jak chybně uvedl obžalovaný XXX, při popisu namítané části skutku v podané obžalobě vycházel pouze z vysvětlení jednoho ze svědků (konkrétně svědka XXX) podaného do úředního záznamu, tj. z důkazu při absenci souhlasu stran se čtením úředního záznamu procesně nepoužitelného. Okolnosti, z nichž bylo při sepisu obžaloby vycházeno, se pak v řízení před soudem v původním rozsahu neprokázaly. Pokud obžaloba byla podána a následně projednána soudem okresním, jednal a rozhodoval ve věci i dle krajského soudu soud věcně příslušný. Pro doplnění lze dodat, že otázkou příslušnosti Okresního soudu v XXX se opakovaně v rámci obžalovanými podávanými návrhy na odnětí a přikázání věci jinému soudu zabýval Vrchní soud v Praze i Nejvyšší soud ČR v Brně, přičemž žádný z nich nejen místní, ale ani věcnou příslušnost Okresního soudu v Pardubicích k projednání této trestní věci nezpochybil. Námitka věcné nepříslušnosti tak byla krajským soudem shledána námitkou nedůvodnou.
59. Jak již bylo výše konstatováno, dle krajského soudu nejsou o skutkovém stavu věci, jak byl zjištěn a popsán ve výroku napadeného rozsudku, důvodné pochybnosti. S odůvodněním okresního soudu vztahujícím se ke skutkovým zjištěním se krajský soud zcela ztotožnil, proto na správné, přesvědčivé i velmi pečlivé odůvodnění rozsudku okresního soudu pro stručnost odkazuje. Podstatou celého skutku, podstatou celé posuzované trestné činnosti, která byla bez pochybností prokázána, je, že obžalovaní po vzájemné domluvě jako členové určité skupiny společným jednáním zajišťovali transport (resp. předchozí nákup či výrobu) omamných a psychotropních látek (pervitinu a marihuany) a dalších nepovolených předmětů (zejména mobilních telefonů, nabíječek atd.) do prostor Věznice XXX, a to pronášením či přehozy balíků, a jejich následnou distribuci a prodej odsouzeným vykonávajícím zde trest odnětí svobody, to vše za účelem získání majetkového prospěchu.
60. Bylo prokázáno, že již odsouzená XXX XXX, která se k žalovanému jednání doznala, pervitin sama, příp. za součinnosti již odsouzeného XXX, který poskytoval prostory k výrobě pervitinu, zemřelého XXX a obžalovaného XXX, který se na výrobě pervitinu podílel obstaráváním léků obsahujících pseudoefedrin jako prekurzor a dalších chemikálií a předmětů (louh, toluen, teploměr apod.), vyráběla, příp. i nakupovala. Takto opatřený pervitin pak po dohodě a dle pokynů obžalovaného XXX XXX předávala samostatně stíhanému XXX XXX, příp. obžalovanému XXX, který jej poté pronášel do Věznice XXX a předával obžalovanému XXX XXX. Pervitin určený do věznice pak dále po dohodě s obžalovaným XXX XXX, resp. obžalovaným XXX XXX, zajistili a následně pro tyto účely předali samostatně stíhanému XXX XXX i další odsouzení, XXX XXX, resp. odsouzený XXX, kteří se ke svému protiprávnímu jednání doznali a taktéž potvrdili průběh

skutkového děje ve shodě s popisem předmětného jednání ve výroku o vině. Obžalovaný XXX, jakožto prostředník mezi osobami omezenými na osobní svobodě (obžalovaným XXX XXX a XXX XXX) a osobami pohybujícími se na svobodě (samostatně stíhaným XXX XXX a odsouzenou XXX), vedle již zmíněného pronášení nedovolených věcí, umožňoval i přehozy balíků nedovolené věci obsahujících, které předtím dle dohody se XXX připravil samostatně stíhaný XXX a dle jejich pokynů přehodili obžalovaní XXX, odsouzený XXX a odsouzený XXX. Hlavní úlohu mezi obžalovanými zastával obžalovaný XXX, který chod skupiny z věznice řídil, organizoval nákupy, příp. výrobu, omamných a psychotropních látek a dalších zakázaných předmětů, jejich dodávku (pronesením či přehozením) do věznice a jejich následnou distribuci dalším odsouzeným, a to za úplatu. Peníze vybrané v hotovosti pak mimo jiné posílal přes obžalovaného XXX odsouzené XXX, příp. je nechával zasílat na jím stanovené bankovní účty, příp. udílel pokyny k vyplácení „odměn“ spoluobžalovaným (obžalovaný XXX sám doznal, že za uskutečněný přenos mu byla předávána finanční částka minimálně vždy ve výši 2 000 Kč). Významnou úlohu zastával i obžalovaný XXX, který ve Věznici XXX obžalovanému XXX XXX s distribucí metamfetaminu, jakož i s jeho obstaráváním a transportem do prostor věznice pomáhal, přičemž se podílel i na organizaci transportů zakázaných předmětů do věznice. Celá popsaná činnost skupiny byla vedena cílem získat majetkový prospěch, když omamné a psychotropní látky a další zakázané předměty byly mezi ostatní odsouzené vykonávající ve věznici trest odnětí svobody distribuovány na úplatu, když je zřejmé, že prodejní cena konkrétní věci byla s ohledem na vězeňské prostředí, kde k obchodu docházelo, a striktní podmínky tam stanovené, podstatně vyšší než tržní cena předmětné věci v běžném civilním prostředí.

61. Takto ve stručnosti popsaná podstata celé trestné činnosti předmětné organizované skupiny, resp. jejího fungování, je pak ve výroku o vině konkretizována dalším dílčím jednáním ve vztahu k jednotlivým obžalovaným. V napadeném výroku o vině jsou přesně popsány jednotlivé prokazatelně uskutečněné schůzky obžalovaného XXX XXX s odsouzenou XXX a se samostatně stíhaným XXX XXX, včetně popisu, co bylo předmětem schůzek, jaké věci byly předávány a pro koho ve věznici byly určeny. V případě přehozů nedovolených předmětů do prostor Věznice XXX je ve vztahu ke konkrétním obžalovaným popsáno, kdo se na jejich uskutečnění a jakým konkrétním jednáním podílel (organizování přehozů obžalovanými XXX XXX a XXX XXX, za spolupráce samostatně stíhaného XXX XXX, zajišťování předmětů určených k přehozu a zajišťování osob, které přehoz uskuteční), kdy k přehozům došlo, co bylo obsahem přehazovaných balíků, kým byl konkrétní přehoz fakticky uskutečněn (ve vztahu k obžalovanému XXX přehozy ze dne XXX 2020 a XXX 2020, odsouzenému XXX přehoz ze dne XXX. 2020 a ve vztahu k odsouzenému XXX přehoz ze dne XXX 2020), kdo následně umožnil převzetí, resp. sběr, balíků v prostorách věznice a komu se poté dostaly dispozice (sběr balíků z prostor za jídelnou umožňoval obžalovaný XXX, když docházkovým systémem věznice XXX bylo prokázáno, že k přehozům docházelo vždy v den, kdy měl dotýčný směnu; přičemž následně se balíky dostaly do dispozice obžalovaného XXX XXX). V případě výroby OPL určených do věznice je popsáno, kdy, kde, v kolika případech k výrobě došlo a kdo se na výrobě podílel (ve vztahu k obžalovanému XXX), v případě nákupu OPL určených do věznice pak, kdo sjednal a mezi kterými osobami byl konkrétní nákup uskutečněn, v jakém množství a za jakou částku (prodej pervitinu odsouzeným XXX samostatně stíhanému XXX XXX sjednaný obžalovaným XXX XXX dne XXX. 2019, prodej pervitinu samostatně stíhanému XXX XXX zajištěný k žádosti obžalovaného XXX XXX již odsouzenou XXX na konci XXX 2020). V případě obžalovaného XXX XXX pak byla konkretizována následná distribuce OPL dalším odsouzeným, a to konkrétně XXX, XXX a XXX. Dané konkrétnosti, daná dílčí jednání jednotlivých obžalovaných, v podstatě pouze dokreslují podstatu celé trestné činnosti posuzované skupiny, kterou je ve stručnosti transport omamných a psychotropních látek a dalších zakázaných předmětů (zejména mobilních telefonů, nabíječek, powerbank) do prostor Věznice XXX s cílem jejich následné distribuce dalším osobám vykonávajícím trest odnětí svobody, a to za úplatu, tj. za účelem zisku.

62. Obžalovaní XXX a XXX posuzované jednání jednoznačně popřeli, když namítli, že v režimu věznice by nebyli ani schopni danou činnost uskutečňovat, natož namítaným způsobem organizovat. Argumentovali tím, že se u nich za celou rozhodnou dobu žádné nedovolené předměty nenašly, ve věznici nikdy neměli k dispozici mobilní telefony, žádný ze slyšených svědků, vyjma svědků, kteří svědčili v jejich neprospěch a které považují za svědky nevěrohodné, nepotvrdil, že by u nich nějaké zakázané předměty viděl a oni sami ani nikdy nebyli pozitivně testováni na OPL; naopak opakovaně poukazovali na kladné hodnocení věznice ve vztahu k jejich výkonu trestu odnětí svobody. Jednoznačně vyloučili, že by ve věznici OPL či jiné zakázané předměty distribuovali, drogy však prodávali jiné osoby. Obžalovaný XXX pouze připustil, že mu obžalovaný XXX občas přinesl nějaké věci z civilu, vyloučil však, že by se jednalo o pervitin, marihuanu či mobilní telefony. Obžalovaný XXX připustil, že drogy užíval, potvrdil, že se zná s odsouzenou XXX, potvrdil, že ji navštěvoval doma a setkali se i ve XXX a potvrdil, že v roce 2019 byli společně i s XXX v XXX na nákupu; zůstal však sedět v autě, neví, zda někdo z nich navštívil lékárnu. Obžalovaný XXX doznal, že ve dvou případech popsanych v napadeném výroku o vině provedl přechozy balíků, které obsahovaly mobilní telefony, avšak nikoli ve spolupráci s obžalovanými, ale pouze ze své vůle. Nebyl s nikým domluvený, nevěděl ani, kdo mobily ve věznici najde; chtěl pouze přilepšit odsouzeným vykonávajícím trest odnětí svobody, aby měli možnost být v kontaktu s XXX. Jednoznačně vyloučil, že by obsahem balíků byly drogy. Obžalovaný XXX se k jednání, které mu je obžalobou kladeno za vinu částečně doznal již v přípravném řízení, kdy doznal, že pro obžalovaného XXX XXX pronášel do věznice věci, které mu byly předávány zpočátku odsouzenou XXX a následně samostatně stíhaným XXX XXX. Doznal, že si sám domyslel a při navazujících předávkách odsouzenou XXX a poté i samotným obžalovaným XXX XXX byl i přímo obeznámen s tím, že obsahem předávaných věcí jsou mimo jiné i drogy. Doznal taktéž svůj podíl na přehazování balíků určených pro obžalovaného XXX XXX s tím, že opakovaně umožnil jejich sebrání z prostor za jídelnou dalšími odsouzenými (konkrétně se zmínil o odsouzeném XXX). Doznal, že za dané jednání dostával finanční odměnu. Při své výpovědi při hlavním líčení sice v úvodu potvrdil, že si za svou výpověď z přípravného řízení stojí, avšak postupně začal svoji vinu odmítat či bagatelizovat, zejména zpochybnil svou vědomost, že obsahem přenášovaných či přehazovaných věcí by měly být i omamné a psychotropní látky.
63. Přes obhajobu uplatněnou jednotlivými obžalovanými má i krajský soud za to, že skutkový děj tak, jak je popsán v napadeném výroku o vině, byl provedenými důkazy jednoznačně prokázán. Za klíčový důkaz z pohledu důkazů prokazujících vinu obžalovaných jsou i dle krajského soudu zaznamenané telefonní hovory a SMS a MMS komunikace.
64. Přesně je namístě zmínit, že pro nařízení daných odposlechů a záznamu telekomunikačního provozu, resp. pro vydání soudních příkazů k nim, byly přes námitku vznesenou obžalovaným XXX XXX v podaném odvolání zákonné podmínky splněny. Obžalovaný namítl, že v projednávané věci byly odposlechy povoleny za účelem prověření neznámého pachatele pro podezření z přečinu s hranicí trestní sazby v rozmezí jednoho až pěti let, čímž došlo k porušení § 88 tr. řádu, dle kterého je jejich povolení omezeno na zločiny s horní hranicí sazby trestu odnětí svobody nejméně 8 let a další trestné činy v trestním řádu vyjmenované. Dané tvrzení obžalovaného je však mylné, když ze spisového materiálu, konkrétně ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení – doplnění ZÚTR ze dne XXX 2019 (čl. 3), je zřejmé, že úkony trestního řízení byly vedeny ve věci podezření ze spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle ustanovení § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, tj. pro trestný čin s trestní sazbou od dvou do deseti let. Navíc se jedná o úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazují vyhlášené mezinárodní smlouvy (konkrétně Úmluva o omezení výroby a úpravě distribuce omamných látek č. 173/1933 Sb., Jednotná úmluva o omamných látkách č. 47/1965 Sb.; Úmluva o psychotropních látkách č. 62/1989 Sb. a Úmluva proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami č. 462/1991 Sb.) Námitka obžalovaného XXX

XXX, že namítaným postupem došlo k porušení ustanovení § 88 tr. řádu tak byla krajským soudem shledána nedůvodnou.

65. V souladu se zákonem opatřené odposlechy pak nebyly v řízení ničím zpochybněny; naopak jsou souladné a skutečnosti z nich vyplývající jsou potvrzovány dalšími důkazy, zejména v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně popsáním částečným doznáním obžalovaného XXX XXX a XXX a doznáním již pravomocně odsouzených XXX, XXX, XXX, XXX a odsouzeného XXX. Jednání, které jmenovaní doznali, příp. které připustili, a to schůzky mimo věznici týkající se předávání OPL, zajišťování koupě OPL, komunikaci týkající se přenosu drog do věznice, komunikaci týkající se konkrétních přehozů před i po jejich faktickém uskutečnění, s údaji plynoucími ze zajištěných odposlechů plně korespondují. Souladné jsou taktéž s protokoly o sledování osob, obžalovaného XXX XXX, samostatně stíhaného XXX XXX a odsouzené XXX, kde jsou zachycena setkání obžalovaného XXX XXX s již odsouzenou XXX dne XXX 2019 a XXX 2019 a se samostatně stíhaným XXX XXX dne XXX2020, když z odposlechů je zřejmá předchozí komunikace jmenovaných, jejímž obsahem je právě i sjednávání předmětných setkání. Okresní soud zaznamenané odposlechy a SMS zprávy velmi podrobným způsobem prezentoval v úvodní části odůvodnění svého rozsudku (bod 94. až 145.), přičemž při objasňování skutkového děje a hodnocení důkazů obecně, ale i ve vztahu ke každému obžalovanému zvlášť, při posuzování viny konkrétním dílčím jednáním, konkrétní odposlechy jakožto usvědčující důkaz přiřadil k příslušnému jednání daného obžalovaného, a to s odůvodněním, co konkrétně ze kterého odposlechu vyplývá a které žalovaného jednání je ním a kterému obžalovanému prokazováno. V případě obžalovaného XXX XXX se jedná o hodnocení odposlechů pod body 158. až 170., 186. – 190., v případě obžalovaného XXX XXX vedle odkazu na úvodní souhrn odposlechů, z jejichž obsahu lze i dle krajského soudu bez pochybností dovodit, že jmenovaný byl v pravidelném telefonickém kontaktu s vícero osobami nejen z řad obžalovaných, pod body 222. a 223., v případě obžalovaného XXX XXX pod body 234. až 238., 241., v případě obžalovaného XXX pod body 246. – 247. a v případě obžalovaného XXX pod body 251. – 256. a pod bodem 258.
66. Krajský soud se na předmětné hodnocení konkrétních zaznamenaných telefonních hovorů a SMS a MMS zpráv okresním soudem z důvodu stručnosti a přehlednosti může zcela odkázat, neboť se s hodnocením soudu v této části plně ztotožňuje. Skutečnosti, které při posouzení viny obžalovaných z předmětných odposlechů okresní soud dovodil, z prepisů odposlechů, které jsou součástí spisu (svazek XIII. a IX.), bezpochyby vyplývají, a závěr, že danými odposlechy je prokazována vina obžalovaných, když se sice jedná o důkaz stěžejní, nikoli však osamocený, neboť je souladný s dalšími opatřenými důkazy, je i dle krajského soudu závěrem zcela opodstatněným, logickým a precizně odůvodněným. Zmíněnými dalšími opatřeními důkazy souladnými s odposlechy, tj. důkazy podporujícími obžalobu, jsou zejména doznání výše jmenovaných obžalovaných, resp. odsouzených, protokoly o sledování osob, kamerové záznamy zachycující pohyb obžalovaného XXX XXX, resp. jeho „dohled“ při sběru přehozů ve dnech XXX 2020, XXX 2020 a dne XXX 2020, ale i nálezy zakázaných předmětů a výpovědi svědků (o nichž bude pojednáno níže).
67. Z pohledu obhajoby je logickou snaha obžalovaných, zejména obžalovaného XXX XXX a XXX XXX zaznamenané telefonní hovory a SMS a MMS zprávy, jakožto stěžejní důkaz obžaloby v této trestní věci, zpochybnit. Obžalovaní v podaných odvoláních namítali, že nebyla provedena analýza hlasu. Hájili se tím, že mobilní telefon neměli k dispozici, žádný se u nich nikdy nenašel a není tak vyloučeno, že se v telefonu za ně někdo s úmyslem je poškodit vydával. Dané námitce nelze dle krajského soudu přiznat důvodnost. Ani krajský soud nemá pochyby, že zaznamenané telefonní hovory byly uskutečněny konkrétními obžalovanými XXX XXX, XXX XXX a XXX XXX, resp. samostatně stíhaným XXX XXX, příp. již odsouzenými XXX, XXX, XXX, XXX a XXX. Daný závěr lze zcela jednoznačně dovodit z obsahu jednotlivých hovorů, kdy je zřejmé, že volající si byli vědomi toho, s kým komunikují, jednotlivé hovory na sebe obsahově navazovaly a v případě hovorů uskutečněných obžalovaným XXX XXX či XXX XXX na jedné straně a samostatně

stíhaným XXX XXX na straně druhé bylo jejich obsahem i řešení rodinných záležitostí. V průběhu celého důkazního řízení závěr, že volajícími (příp. volanými) byli (mimo jiné) právě obžalovaní XXX a XXX, nebyl ničím zpochybněn a ani krajský soud neshledal důvod, danou otázku, tj. identifikaci volajících (příp. volaných), prokazovat dalším obžalovanými navrhovaným důkazem v podobě znaleckého posudku z oboru fonoskopie.

68. Obžalovaní XXX a XXX se hájili tím, že se žalovaného jednání nemohli dopustit, neboť ve výkonu trestu nedisponovali mobilními telefony, nelegálně držené mobilní telefony ke komunikaci s dalšími osobami nepoužívali, neměli k nim přístup, přičemž argumentovali i tím, že u nich nikdy nebyl žádný mobilní telefon nalezen a nikdy nebyly při používání mobilního telefonu přistiženy. Takto uplatněná obhajoba byla jednoznačně vyvrácena. Z odposlechu je zřejmé, že jmenovaní obžalovaní byli v pravidelném kontaktu s vícero osobami, zejména se XXX, samostatně stíhaným XXX XXX, obžalovaný XXX pak s odsouzenou XXX, ale oba i s dalšími osobami, resp. i s dalšími odsouzenými v této věci, obžalovaný XXX s odsouzenou XXX a odsouzeným XXX, obžalovaným XXX, obžalovaný XXX s odsouzeným XXX a XXX, ale i s dalšími osobami (např. v této věci slyšenými svědky XXX a XXX). Dále bylo jednoznačně prokázáno, že ke komunikaci používali více telefonních čísel (např. hovor ze dne XXX 2020, kdy obžalovaný XXX sděluje samostatně stíhanému XXX XXX, že nyní bude volat z nového čísla). Z odposlechu taktéž vyplývá, že ne veškerá komunikace obžalovaných vykonávajících nepodmíněný trest odnětí svobody uskutečněná prostřednictvím mobilních telefonů byla předmětnými odposlechy zaznamenána, když je zřejmé, že obžalovaní ve snaze znemožnit odhalení trestné činnosti ke komunikaci používali např. i aplikaci XXX či XXX, jak vyplývá např. z odposlechu ze dne XXX 2019, kdy se obžalovaný XXX dotazuje samostatně stíhaného XXX XXX, zda již má zmíněné aplikace, aby si „...mohli volat přes to šifrovaný, že to používá s XXX, nemůžou je napíchnout, přes ten XXX nic nedostanou.“ V tomto kontextu lze zmínit vyjádření svědka XXX, které má oporu v zaznamenaných telefonních hovorech, a to že „...obžalovaní XXX a XXX byli na telefonech pořád.“
69. Obžalovaný XXX namítl, že ze zaznamenaných hovorů není patrný žádný telefonický kontakt mezi ním a obžalovaným XXX XXX. Lze připustit, že žádný takový kontakt zaznamenán nebyl, nicméně takto vznesená námitka nemá pro posouzení věci žádný zásadnější význam, když lze toliko konstatovat, že oba jmenovaní obžalovaní spolu byli vzhledem k jejich pracovnímu zařazení v četném kontaktu osobním, tj. v kontaktu, který potřebu případného telefonického kontaktu bezpochyby byl schopný nahradit.
70. V této souvislosti lze taktéž k námitce vznesené obžalovaným XXX připustit, že nebyl odposlechy zaznamenán ani žádný jeho přímý hovor s obžalovaným XXX XXX, nicméně skutečnost, že s obžalovaným XXX XXX v četném kontaktu byl, ze zaznamenaných hovorů vyplývá, když je zřejmé, že obžalovaný XXX informace pro další plánované jednání týkající se posuzované věci měl přímo od obžalovaného XXX XXX (např. hovory mezi samostatně stíhaným XXX XXX a obžalovaným XXX ze dne XXX 2020 a ze dne XXX 2020 týkající se nákupu OPL v XXX, v nichž obžalovaný XXX potvrzuje, že již má informace od obžalovaného XXX XXX, a ze dne XXX. 2020 týkající se plánovaného přechodu, kdy obžalovaný XXX opět potvrzuje, že od obžalovaného XXX XXX je informován „o co jde“).
71. Důkazy podporujícími zaznamenané telefonní hovory a SMS zprávy a současně důkazy vyvracejícími obhajobu zejména obžalovaných XXX XXX a XXX XXX spočívající v tom, že ve věznici nedisponovali mobilními telefony a že oni tak nejsou osobami, které zaznamenané zájmové hovory fakticky uskutečňovaly, tj. důkazy usvědčujícími obžalované ze žalovaného jednání, jsou i již zmíněné nálezy zakázaných předmětů, resp. zprávy o nálezech zakázaných předmětů v prostorách Věznice XXX ve dnech XXX 2020, XXX 2020 a dne XXX 2020. Byť lze připustit, že zakázané předměty byly nalezeny na místech přístupných více osobám a užívání, resp. přechovávání, nalezených předmětů, zejména mobilních telefonů, nebylo, jak vyplývá ze zprávy Věznice, prokázáno konkrétnímu odsouzenému, z posuzovaných odposlechů souvislost předmětných nálezů s osobami obžalovaných XXX XXX a XXX XXX dovodit jednoznačně lze. Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

Dne XXX 2020, kdy byly XXX, na společném sociálním zařízení, nalezeny dva mobilní telefony, byl zaznamenán hovor mezi obžalovaným XXX XXX a samostatně stíhaným XXX XXX, kdy obžalovaný XXX sděluje svému XXX : „...dneska nás vybrali, ne dobrý, nemají nic jako, jenom telefony a powerbanku, takže dobrý, ale simku nemají, ale tak já všechno založím na tohle číslo, já ti z toho volám teďka, na tohle nový, takže se pak odhlásím z XXX a XXX, ze všeho, takže pak ti napíšu z novejš tehle, ...“ Dne XXX 2020, kdy byl dle zprávy Věznice příslušníkem VS ČR během navádění odsouzených, pracovně zařazených v XXXx, nalezen vypnutý mobilní telefon, který někdo z odsouzených odhodil, byl opět zaznamenán hovor mezi obžalovaným XXX XXX a samostatně stíhaným XXX XXX, kdy obžalovaný XXX sděluje svému XXX: „No, čau XXX, problém, nás vybrali.“ K následným dotazům XXX obžalovaný XXX mimo jiné sděluje: „... Jo, i se simkou, ale všechno mažu, to je všechno smazaný, to není problém, mažu pokaždé, ...“, „...Jo, my jsme šli do práce a vybrali nás,“, „... nikdo to nepráskl, neměl kdo, to jsem věděl já, XXX a jeden co je tady s náma, a nikoho nechytli, my jsme to hodili do trávy, ...“ Souvislost nalezených mobilních telefonů a užívání mobilních telefonů obžalovanými XXX XXX a XXX XXX, lze dle krajského soudu dovodit i z nálezů v XXX, kdy byla dne XXX 2020 soudem provedenou prohlídkou prostor nalezena plastová nádoba obsahující mimo jiné sim karty, mobilní telefony, tablet, powerbanky, mp3 přehrávače, paměťové karty, baterie do mobilních telefonů, přičemž obdobným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, byla u otisků zajištěných na části nálezů (plastové nádoby, mobilním telefonu XXX, tabletu XXX a powerbance), zjištěna shoda s otiskem obžalovaného XXX XXX. Obhajoba obžalovaného XXX XXX, že se jeho otisky na nalezené věci mohly dostat tím, že mu je zřejmě někdy nabízel k prodeji, byla i krajským soudem ve spojení s provedenými důkazy (zejména odposlechy), z nichž je mimo jiné zřejmé, že se obžalovaný pro případ odhalení snažili zakázat předměty uschovat na různých místech, příp. i u jiných odsouzených, vyhodnocena jako nepřesvědčivá, resp. obhajoba vyvrácená. V tomto kontextu lze zmínit i dopis obžalovaného XXX XXX zajištěný Vězeňskou službou ČR (na čl. 3153), v němž mimo jiné nález mobilních telefonů XXX zmiňuje s tím, že se k telefonům přizná, neboť „...z toho se nevykrotí.“ Lze tak konstatovat, že zmíněné nálezy zakázaných předmětů v prostorách Věznice XXX časově i obsahově se zachycenými zájmovými hovory korespondují.

72. K námitce obžalovaného XXX XXX, že on je obžalobou viněn pouze ze dvou jednání, a to zorganizování přehození balíku dne XXX. 2019 a zajištění nákupu pervitinu dne XXX 2019, lze uvést, je takto uplatněná námitka je námitkou zcela lichou, když z popisu skutkového děje je zjevné, jakým podílem a jakým jednáním se obžalovaný XXX měl na chodu organizované skupiny, potažmo na celém jejím protiprávním jednání podílet. Předmětná jednání jsou pak toliko konkretizací jeho jednání v rámci organizované skupiny, která mu byla i dle krajského soudu bez pochybností prokázána. Stěžejním usvědčujícím důkazem jsou ve vztahu k těmto konkrétním jednáním obžalovaného XXX XXX, resp. zejména k prvně zmíněnému, opět zaznamenané telefonní hovory. Jedná se zejména o hovor z předmětného dne, kdy obžalovaný XXX kontaktuje se žádostí o provedení přehození osobu jménem XXX, s níž domlouvá i podmínky přehození, resp. sděluje, že konkrétní podmínky s ním domluví jeho XXX, který ho bude kontaktovat. Obsahem hovoru je i upozornění o nutnosti uskutečnění přehození v dohodnutém termínu, neboť oni (míněno s obžalovaným XXX XXX, který taktéž do hovoru vstupuje) učiní ve věznici opatření, aby přehoz proběhl bez problémů; obžalovaný XXX konkrétně sděluje: „...on je i zaplacený bengo, aby nešel na obchůzku, všechno máme pošéfovaný, my to tak děláme každý měsíc, někdy i dvakrát, takže vole nemusíš mít strach, ráno se ještě propíchnou kamery, chápeš jakoby bodákem, aby to nebylo vidět, ...“ (bod 130. odůvodnění rozsudku). A navazující komunikace ze dne XXX 2019, kdy jednak samostatně stíhaný XXX u obžalovaného XXX XXX zjišťuje, zda uskutečněný přehoz dopadl dobře, a jednak obžalovaný XXX osobě jménem XXX za přehoz děkuje (bod 131. odůvodnění rozsudku). K námitce obžalovaného XXX XXX, že přes jeho opakovaný návrh nebyla ve věci vyslechnuta jmenovaná osoba jménem XXX, když tato osoba byla v obžalobě identifikována, lze připustit, že výsledek zmíněné osoby bylo možné zvažovat, nicméně pokud

okresním soudem předmětný důkaz proveden nebyl, nic to nemění na správném závěru okresního soudu, že posuzované jednání obžalovaného XXX XXX bylo provedenými důkazy (výše zmíněnými hovory) jednoznačně prokázáno. Další v této souvislosti vznesená námitka, že není zřejmé, proč tato osoba nebyla také postavena před soud, je námitkou neopodstatněnou, když trestní řízení je ve smyslu ustanovení § 2 odst. 8 tr. řádu vedeno zásadou obžalovací, tj. před soudem je možné vést trestní stíhání pouze vůči osobě, na kterou byla podána obžaloba (resp. návrh na potrestání nebo návrh na schválení dohody o vině a trestu), což není případ osoby obžalovaným XXX XXX zmiňované. K námitce vztahující se k jednání obžalovaného XXX XXX ze dne XXX 2019 (zajištění prodeje od odsouzeného XXX samostatně stíhanému XXX XXX), že výpověď jmenovaného odsouzeného je výpovědí nevěrohodnou, neboť před soudem změnil svou výpověď a je uživatelem OPL, a jeho výpovědi tak nemůže být prokazována jeho vina, lze uvést, že v případě obžalovaných obecně soud neposuzuje jejich věrohodnost, neboť obžalovaní se mohou hájit jakýmkoli způsobem. Nicméně jejich výpovědi jsou konfrontovány z dalšími důkazy. Doznání odsouzeného XXX k žalovanému jednání, tj. k prodeji pervitinu samostatně stíhanému XXX XXX na základě předchozí telefonické žádosti obžalovaného XXX XXX, plně koresponduje s opakovaně zmiňovanými zajištěnými odposlechy, konkrétně s hovory z předmětného dne uskutečněnými mezi obžalovaným XXX XXX a samostatně stíhaným XXX XXX, kdy obžalovaný XXX úkoluje XXX k předmětnému nákupu a následný hovor uskutečněný ve vozidle i za přítomnosti odsouzeného XXX, při němž obžalovaný XXX jmenovanému za zajištění pervitinu děkuje (bod 133. odůvodnění rozsudku). Závěr okresního soudu, že vina obžalovaného XXX XXX sporovaným jednáním byla prokázána, je tak závěrem majícím oporu v provedeném dokazování.

73. V případě posuzování viny obžalovaného XXX pak zaznamenané telefonní hovory a SMS zprávy sehrály stěžejní úlohu, neboť (oproti ostatním obžalovaným, v jejichž neprospěch svědčí i další provedené důkazy) jsou důkazy jedinými. I přesto má krajský soud přes námitku obžalovaného XXX za to, že se jedná o důkazy natolik jednoznačné, že lze toliko na jejich základě vinu obžalovaného ze žalovaného jednání dovodit. Obžalovaný XXX připustil, že se zná s odsouzenou XXX a znal i zemřelého XXX, připustil, že s nimi byl v jednom případě i v XXX, kde oni byli nakupovat. Vyloučil však jakoukoli spolupráci s nimi při výrobě, resp. obstarávání, pervitinu určeného mimo jiné i odsouzeným ve Věznici XXX. Je pravdou, že odsouzená XXX XXX podíl obžalovaného XXX na výrobě pervitinu popřela, stejně tak odsouzený XXX popřel, že by obžalovaného znal. Daná tvrzení, stejně tak i obhajoba obžalovaného XXX, že ani nevěděl o tom, že odsouzená v rozhodné době pervitin vyráběla, však byla předmětnými odposlechy jednoznačně vyvrácena. Z odposlechů (body 138. – 144. odůvodnění rozsudku) lze jednoznačně dovodit, že obžalovaný XXX opakovaně jezdil do XXX nakupovat léky k výrobě pervitinu nejen pro své potřeby, ale i pro účely konkrétní výroby pervitinu odsouzenou XXX (např. z hovorů ze dne XXX. 2019 a XXX 2019 lze dovodit vyzvednutí léků v XXX dne XXX. 2019, v hovoru ze dne XXX 2019 odsouzená XXX XXX sděluje, že obžalovaný XXX „...do toho s nimi opět půjde,“ z hovoru ze dne XXX. 2019 je pak dovozována další cesta obžalovaného XXX se zemřelým XXX za nákupem léků do XXX), podílel se na zajišťování dalších chemikálií (např. z hovoru ze dne XXX 2019 lze dovodit zajištění červeného fosforu, příp. dalších pomůcek (např. z hovoru ze dne XXX. 2019 lze dovodit zajištění teploměru) potřebných k výrobě. Závěr okresního soudu, že obžalovaný XXX věděl, že tímto způsobem vyráběný pervitin je částečně určen i pro účely jeho další distribuce do Věznice XXX, má podklad v obsahu hovoru uskutečněného mezi odsouzenou XXX a obžalovaným XXX XXX ze dne XXX 2019, v němž odsouzená mimo jiné uvádí: „... Já potřebuju prostě to nějak ty vole, vtlačit, abych to mohla doručit, do toho, do těch XXX hodit, potřebuju nák, ty vole, to tam uklidnit, tam ty borce.“ Přes námitku obžalovaného XXX, že v hovorech nejsou výslovně zmiňovány drogy, lze toliko konstatovat, že v případě drogové trestné činnosti se jedná o naprosto běžnou situaci, kdy jsou pachatelé (příp. jen uživateli OPL) namísto přesného označení drog či předmětů s nimi souvisejících užívány jiné výrazy (např. „perník,“ „parno,“ „paprika“ apod), jako tomu bylo i v jiný posuzovaném případě. Skutečnost, že předmětem zaznamenaných hovorů je výroba či obstarávání pervitinu, je i dle krajského soudu zcela zřejmá.

Námitce obžalovaného XXX, že vzhledem ke svému zdravotnímu stavu by ani nebyl schopen jednání, které mu je kladeno za vinu, spáchat, důvodnost přiznat nelze. Bylo prokázáno, že obžalovaný je XXX zdravotně limitován, zejména co do XXX, nicméně ze závěrů znaleckého posudku vypracovaného prof. MUDr. Ladislavem Hosákem, Ph.D., vyplývá, že v době páčání trestné činnosti byly rozpoznávací schopnosti obžalovaného zachovány, ovládací schopnosti pak vlivem užití OPL nepodstatně sníženy.

74. Zajištěnými odposlechy byla taktéž zcela jednoznačně vyvrácena obhajoba obžalovaného YYY spočívající v tom, že telefony sice do Věznice XXX přehazoval, avšak činil tak pouze ze své osobní vůle, když chtěl tímto způsobem „pomoci“ odsouzeným, aby mohli být v kontaktu s osobami na svobodě. Popřel, že by takto činil po dohodě s odsouzeným XXX XXX a samostatně stíhaným XXX XXX. Posledně jmenovaný sice na místě samém taktéž byl, o jeho záměru přehazovat však nevěděl, dokonce jej od jeho uskutečnění odrazoval. Ze zájmových hovorů, zejména mezi obžalovaným XXX a samostatně stíhaným XXX XXX, však vyplývá pravý opak. Již z prvního zaznamenaného hovoru těchto osob ze dne XXX 2020 je zřejmé, že obžalovaný nebyl tím, kdo přehozy vymyslel a zinscenoval, ale byl naopak tím, kdo byl osloven se žádostí o jejich provedení. Při hovoru navíc obžalovaný XXX potvrzuje, že o dané akci již byl předtím informován obžalovaným XXX XXX. Byť obžalovanému XXX jsou kladeny za vinu toliko dva uskutečněné přehozy, z navazujících odposlechů je zřejmé, že jejich počet, resp. minimálně počet plánovaných, byl vyšší. Je zřejmé, že některé termíny již dohodnutých přehozů byly zrušeny, příp. posunuty, a to z různých, v rozhovorech zmiňovaných, důvodů (např. z hovoru ze dne XXX. 2020 vyplývá z důvodu XXX obžalovaného XXX XXX, z hovoru ze dne XXX 2020 z důvodu výše popsaného nálezu odhozeného mobilního telefonu do trávy při navádění odsouzených do práce). Obhajoba obžalovaného o jeho „sólo“ jednání tak byla zajištěnými odposlechy zcela jednoznačně vyvrácena. Nad rámec zmíněného okresní soud zcela přiléhavě vyhodnotil obžalovaným uplatněnou obhajobu jako nereálnou i z hlediska jeho aktuální osobní a majetkové situace. Obžalovaný sám doznal, že je osobou užívající OPL, osobou, která měla v rozhodné době dluhy, neměla pravidelný příjem a pro drogu by udělala cokoli. Lze si jen těžko představit, že by osoba v takové životní situaci, navíc relativně krátce po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, vynaložila nemalé finanční prostředky na nákup mobilních telefonů s tím, že ani neměla představu, komu se mobilní telefony dostanou do ruky.
75. Ze zajištěných odposlechů (i SMS a MMS zpráv) je zřejmé, že komunikace obžalovaného XXX se samostatně stíhaným XXX XXX, resp. i s obžalovaným XXX XXX, probíhala (oproti ostatním „přehazovačům“, odsouzenému XXX a odsouzenému XXX) po delší dobu, byla četnější, obsáhlejší a předmětem hovorů nebyly pouze posuzované přehozy balíků a jejich uskutečnění, ale opakovaně byla řešena i otázka drog, jejich užívání, ale taktéž jejich opatrování. Je zřejmé, že obžalovaný XXX byl seznámen s tím, že obžalovaný XXX prostřednictvím XXX shání od osob pohybujících se na svobodě drogy. Konkrétně lze zmínit hovor ze dne XXX2020 (na čl. 1799) započatý v XXX hodin, kdy obžalovaný XXX se samostatně stíhaným XXX XXX vyčkávali před věznicí na „povel“ od obžalovaného XXX XXX k uskutečnění naplánovaného přehozu, trvající téměř půl hodiny (na čl. 1799), při kterém se samostatně stíhaný XXX mimo jiné v rámci konverzace týkající se opatrování drog zmiňuje obžalovanému XXX o nákupu pervitinu v XXX (jedná se o nákup pervitinu ze dne XXX 2020 od XXX domluvený předem obžalovaným XXX XXX). V dalším hovoru se samostatně stíhaným XXX XXX ze dne XXX 2020 (na čl. 1834) pak obžalovaný XXX potvrzuje, že již s obžalovaným XXX XXX o akci v XXX mluvil, je o ní informován, kdy se následně domlouvají, že do XXX pojedou společně s tím, že samostatně stíhaný XXX ještě bude volat „... ty ženský, se kterou bysme se tam měli sejít, a podle toho se my pak domluvíme, kde, co a jak.“ Navazujícím hovorem, ale i dalšími důkazy v podobě protokolů o sledování osob, ale i výpovědí odsouzené XXX bylo prokázáno, že se obžalovaný XXX nákupu pervitinu domluveného obžalovaným XXX XXX v XXX dne XXX 2020 fakticky účastnil. Byť lze připustit námitku obžalovaného XXX, že mu obžalobou není kladeno za vinu opatrování pervitinu, právě z těchto důkazů lze dovodit závěr, ke kterému dospěl okresní soud, že obžalovaný XXX Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

z výše popsané komunikace mohl a měl povědomí o obstarávání drog určených pro jejich další distribuci osobám ve výkonu trestu odnětí svobody a mohl tak být srozuměn i s tím, že obsahem balíků, které k žádosti a po domluvě s obžalovaným XXX XXX a samostatně stíhaným XXX XXX přehazuje přes zdi Věznice XXX, mohou být i omamné a psychotropní látky. Skutečnost, že tomu tak i fakticky bylo, tj. že obsahem balíku přehazovaného dne XXX 2020 byly mimo mobilních telefonů, SMS karet, nabíječek i drogy, konkrétně marihuana, jednoznačně vyplývá z hovoru mezi samostatně stíhaným XXX XXX a obžalovaným XXX XXX ze dne XXX 2020 (na čl. 1814). V předmětném hovoru se obžalovaný XXX dotazuje, zda již rozdělal balík, který byl původně určen k přehození dne XXX 2020, avšak nebyl hozen, neboť jeden z předchozích balíků spadl do XXX, kdy mu samostatně stíhaný XXX sděluje a potvrzuje, že se nic nerozbilo a že v balíku byla i „tráva.“ Oba následně reagují, že je to dobré, že z toho měli strach. Poté je domlouván přehoz na XXX 2020, zejména jakým způsobem, resp. do kolika pet flašek bude obsah přehození dán a jestli se tam ještě „dva tři vejdou.“ Závěr okresního soudu, že vinu obžalovaného XXX v rozsahu napadeného výroku o vině lze dovodit, je tak i dle krajského soudu závěrem majícím oporu v provedeném dokazování.

76. Ze zaznamenaných telefonních hovorů (resp. i SMS zpráv), které byly zákonným způsobem opatřeny a okresním soudem k důkazu v souladu s trestním řádem provedeny, v kontextu s dalšími shora popsány důkazy (doznáním některých v této věci již odsouzených osob, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX, částečným doznáním obžalovaného XXX XXX, XXX a samostatně stíhaného XXX XXX, protokoly o sledování osob, údají k bankovním účtům, na které byly zasílány finanční prostředky trestnou činností získané, zprávami věznice o nálezech zakázaných předmětů a řadou dalších listinných důkazů) lze podstatu posuzované trestné činnosti přesvědčivě dovodit. Jak bylo popsáno a rozebráno shora, za prokázané bylo možné vyhodnotit i jednání, resp. dílčí jednání jednotlivých obžalovaných. V případě obžalovaného XXX XXX, kdy, kde a s kým se sešel, co bylo účelem schůzky, jaká činnost po něm byla požadována a jakou odměnu za její provedení obdržel, v případě obžalovaného XXX XXX domlouvání a zajišťování konkrétního přehození dne XXX 2019 a nákupu pervitinu dne XXX. 2019, v případě obžalovaného XXX domluva a faktické provedení přehození balíků ve dnech XXX 2020 a XXX 2020 a v případě obžalovaného XXX jeho faktický podíl na konkrétní výrobě pervitinu určeného mimo jiné i pro další distribuci do věznice. Obžalovaný XXX pak byl uznán vinným z následné distribuce drog (pervitinu a marihuany) ve Věznici XXX konkrétním třem osobám, a to odsouzenému XXX, odsouzenému XXX a odsouzenému XXX. Skutečnost, že posuzovaným způsobem doručené drogy byly ve věznici následně obžalovaným XXX XXX distribuovány dalším odsouzeným, bylo v obecné rovině (ne ve vztahu ke konkrétním odsouzeným) možné z důkazů uvedených v úvodu tohoto odstavce zcela jednoznačně dovodit (z odposlechů a SMS zpráv lze nad rámec již zmiňovaných upozornit na poměrně vyhrocenou komunikaci již odsouzené XXX a obžalovaného XXX XXX ze dne XXX. 2019 (na čl. 1712 a násl.) týkající se dodání, resp. nedodání, pervitinu, kdy obžalovaný XXX zmiňuje, že „...za ní pošle XXX, potřebuje to do XXX mít, jinak ho tam za těch 8 000 Kč rozšvihají, vytlučou to z něj, nemůže si dovolit další čekání.“ Odsouzená XXX XXX však oponuje, že XXX jezdit nemá, „... nestihne se to; jakmile bude mít z čeho, tak to udělá, čeká na další bedny, k bednám se dřív nedostane, jenom jednou za týden,“ přičemž nabízí i možnost vrácení částky 8 000 Kč, což obžalovaný XXX odmítá s tím, že „... to oni, co se na to skládali, nechtějí“). Distribuce pervitinu a marihuany obžalovaným XXX XXX konkrétním třem osobám pak vyplývá především z výpovědi svědka XXX. Nicméně i ve vztahu k tomuto konkrétnímu jednání lze souhlasit s úvahou soudu, že prokázáno bylo.
77. Otázka svědeckých výpovědí, resp. jejich hodnocení okresním soudem, byla obžalovanými, z logiky věci zejména obžalovaným XXX XXX, namítána důrazně a opakovaně. V posuzované trestní věci bylo okresním soudem slyšeno cca 25 svědků. Vesměs se jednalo o osoby, které měly zkušenost s výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody, řada z nich daný trest v minulosti, resp. i v době provádění výslechu, vykonávala ve Věznici XXX, řada z nich se s některými z obžalovaných (opět zejména s obžalovaným XXX XXX a XXX XXX) z výkonu trestu odnětí Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

svobody znala a v případě většiny z nich se jednalo o osoby mající zkušenost s užíváním návykových látek. Lze připustit argumentaci obžalovaných, že převážná část slyšených svědků verzi obžaloby nepotvrdila. Buď vyloučili, že by se do věznice dostávaly nějaké zakázané předměty, neviděli ani neslyšeli, že by někdo z odsouzených OPL či mobilní telefon užíval (např. svědek XXX, XXX, XXX, XXX), příp. věděli, že ve věznici je možnost zakázané předměty obstarat, avšak prodávali je jiní odsouzení, příp. se zakázané věci dostávaly do věznice přes dozorce, u obžalovaných XXX XXX a XXX XXX však zakázané předměty nikdy neviděli (např. svědci XXX, XXX, XXX, svědek XXX pak situaci ve věznici popsal mimo jiné slovy: "...pervitin jsem našel, někde ležel, válelo se to tam všude ..."; výjimečně i připustili, že se ve věznici povídalo o tom, že zakázané předměty se do ní dostávají přes XXX XXX XXX a XXX XXX, ovšem oni žádného takového jednání přímými svědky nebyli (např. svědek XXX).

78. Výpovědi svědků, zejména těch, kteří popřeli, že by se nějaké zakázané věci ve Věznici XXX vůbec nacházely, byly v řízení provedenými důkazy vyvráceny, resp. zásadním způsobem zpochybněny, a to vedle již zmiňovaných důkazů danou okolností (tj. přítomnost zakázaných věcí v prostorách věznice) prokazujících (odposlechy, nálezy zakázaných předmětů, ...) lze poukázat např. na zprávy Věznice XXX o pozitivitě řady odsouzených nepodmíněných trest odnětí svobody zde vykonávající na OPL. Výpovědi svědků, kteří připustili, že bylo možné zakázané věci (OPL a mobilní telefony) ve věznici opatřit, avšak od jiných osob než od obžalovaného XXX XXX či obžalovaného XXX XXX, sice nejsou důkazem, kterým by bylo možné vinu obžalovaných posuzovaným jednáním prokázat, avšak není namístě na dané výpovědi nahlížet, jak je v odvolání namítáno obžalovanými, jako na důkazy jejich vinu vylučující. Skutečnost, že ve Věznici XXX působily i jiné skupiny, které distribuovaly OPL, je faktem, o kterém ani krajský soud nepochybuje, když daný závěr se jednoznačně z listin obsažených v trestním spisu nabízí. Nicméně takto páchaná souběžná činnost jiných osob, tj. činnost jiných osob nesouvisející s trestnou činností obžalovaných v této trestní věci, nevylučuje odpovědnost obžalovaných za nyní posuzované jednání, které je jim kladeno za vinu a které bylo i dle krajského soudu prokázáno.
79. Osobami, které v postavení svědků vypovídaly o protiprávním jednání obžalovaných a jejichž výpovědi tak bylo možné považovat za důkazy prokazující vinu obžalovaných, byly pouze svědci XXX, XXX XXX, XXX a XXX. Ve vztahu k těmto osobám, k jejich výpovědím, směřovaly četné námitky obžalovaných s tím, že se jedná o osoby nevěrohodné, jejichž lživá výpověď byla motivována např. mstou v případě svědka XXX, příp. u svědka XXX XXX, když zmíněný svědek se svou XXX ani před soudem netajil. Dále bylo namítáno, že skutečnosti, které daní svědci uvedli, nebyly ostatními slyšenými svědky potvrzeny (např. tvrzení svědka XXX o informacích, se kterými se mu měl dle jeho tvrzení obžalovaný XXX svěřovat ve Věznici XXX před svědkem XXX, XXX, XXX), příp. se nemohly odehrát tak, jak byly jimi prezentovány (např. tvrzení svědka XXX, že jej viděl na pokoji pytlout a sesypávat pervitin do paketů).
80. Hodnocení svědeckých výpovědí v případě trestné činnosti související s drogovou otázkou je mimo jiné i s ohledem na vypovídající osoby, které jsou ve většině případů osobami majícími osobní zkušenost s užíváním OPL, příp. s protiprávním jednáním, velmi komplikované. V posuzovaném případě je situace ještě umocněna tím, že dané osoby měly vypovídat o jednání, které se odehrávalo ve vězeňském prostředí, tj. v prostředí, ve kterém vztahy mezi jednotlivými odsouzenými mohou být z rozličných důvodů (otázka kvality rodinného zázemí odsouzených, jejich finanční situace, pracovního zařazení, ...) narušeny, resp. negativně ovlivněny. Úlohou soudu proto bylo k hodnocení takových výpovědí přistupovat zvlášť obezřetně. Přes námitky vznesené jednotlivými obžalovanými má krajský soud za to, že okresní soud dané povinnosti dostál, když jednotlivé výpovědi posuzoval a hodnotil nejen izolovaně, ale vyjádření těchto svědků taktéž náležitým způsobem konfrontoval s dalšími provedenými důkazy. Lze konstatovat, že hodnocení výpovědí svědků okresní soud věnoval značnou pozornost, přičemž ve svém odůvodnění velmi podrobně a logickým způsobem vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, vypořádal se s případnými rozpory v jejich výpovědích a přesvědčivým způsobem zdůvodnil, z jakých důvodů

považuje výpovědi svědků za výpovědi věrohodné, přičemž krajský soud může na dané hodnocení pouze odkázat. Byť výpovědi namítaných svědků jsou v některých částech neurčité a v některých částech se mohou jevit nepřesnými, i dle krajského soudu v rozhodných skutečnostech vzájemně korespondují a korespondují i s dalšími ničím nezpochybněnými důkazy. Závěr okresního soudu, že z výpovědi jmenovaných čtyř svědků (XXX, XXX, XXX a zejména svědka XXX) jakožto z dalších (nikoli však ojedinělých) důkazů svědčících v neprospěch obžalovaných je možné dovozovat jejich vinu, je závěrem majícím v provedeném dokazování oporu.

81. V této souvislosti krajský soud opětovně zdůrazňuje, že předmětné svědecké výpovědi nejsou při hodnocení celkového jednání obžalovaných důkazem nikterak výrazně zásadním. Lze na ně nahlížet spíše jako na důkazy podpůrné, důkazy dokreslující jednání a postavení obžalovaných, zejména obžalovaných v rozhodné době omezených na osobní svobodě výkonem trestu odnětí svobody, v rámci posuzované skupiny, důkazy vztahující se a osvětluující jejich konkrétní dílčí jednáním (v případě obžalovaného XXX XXX a jeho distribuci drog konkrétním osobám). Podstata žalovaného jednání celé skupiny, ale i jednání a postavení jednotlivých obžalovaných v ní (ve vztahu k obžalovanému XXX XXX, který důkazy v podobě svědeckých výpovědí namítal především, jeho zásadní úloha při organizování transportů zakázaných předmětů do prostor věznice a jejich následná distribuce mezi další odsouzené), však byly, jak již bylo opakovaně konstatováno, bez pochybností prokázány ostatními ničím a nikým nezpochybněnými důkazy v podobě zaznamenaných telefonních hovorů a SMS a MMS zpráv, souladnými s doznáním, příp. částečným doznáním, některých obžalovaných (obžalovaného XXX XXX a XXX), resp. již odsouzených (XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX), protokoly o sledování osob, údajích k bankovním účtům, na které byly zasílány finanční prostředky trestnou činností získané, zprávami věznice o nálezech zakázaných předmětů a řadou dalších listinných důkazů. Namítané výsledky svědků takto zjištěný a prokázaný skutkový stav toliko potvrzují, příp. objasňují okolnosti týkající se konkrétních dílčích jednání. Okresním soudem provedené hodnocení výpovědí jednotlivých svědků je možné považovat za hodnocení učiněné v souladu s trestním řádem, kdy soud výpovědi hodnotil jednotlivě, nikoli však izolovaně, ale skutečnosti sdělené jednotlivými svědky konfrontoval i s dalšími provedenými důkazy. Námitky obžalovaného XXX XXX o selektivním hodnocení svědeckých výpovědí tak nelze přiznat důvodnost.
82. S námitkou obžalovaných týkající se nesprávného hodnocení provedených důkazů, zejména shora zmiňovaných svědeckých výpovědí, souvisela i námitka nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Jednotliví obžalovaní v průběhu hlavních líčení, zejména obžalovaný XXX, XXX a XXX, navrhovali k provedení velké množství dalších důkazů. Zde je namístě připomenout, že ve věci bylo provedeno velmi obsáhlé dokazování, o čemž mimo jiné svědčí i celkem 31 jednacích dnů, kdy bylo při hlavních líčení prováděno dokazování (v dalších sedmi jednacích dnech byly přednášeny závěrečné řeči a poslední slova obžalovaných). Řadě důkazních návrhů obžalovaných bylo okresním soudem vyhověno, když zejména požadované informace od Věznice XXX týkající se kontrol na vstupu do věznice, v XXX, vaků odsouzených při eskortách, kontrol civilních vozidel, týkající se pohybu a podmínek pohybu odsouzených v prostorách věznice, včetně možnosti setkávání se navzájem, týkající se příchodu a odchodu obžalovaného XXX XXX do a z věznice v rozhodném období, včetně přehledu směn, týkající se pobytu všech obžalovaných i všech při hlavním líčení slyšených svědků ve Věznici XXX, včetně umístění na oddílech, nálezů nepovolených předmětů, monitoringu na zakázané látky a uložených kázeňských trestů, byly okresním soudem vyžádány a takto opatřené důkazy v podobě obsáhlých zpráv Věznice XXX (namístě je zmínit zejména velmi podrobnou zprávu na čl. 5762 – 5786) byly při hlavních líčeních k důkazům jako listinné důkazy provedeny, resp. k žádosti obžalovaných dle ustanovení § 213 odst. 2 tr. řádu přečteny.
83. Oproti tomu řada důkazních návrhů, zejména návrhů na výsledky desítek svědků, a to značného množství dalších dosud neslyšených (resp. i opakovaný výslech již slyšených) odsouzených vykonávajících nepodmíněný trest odnětí svobody ve Věznici XXX, dále všech dozorců z Věznice

XXX, v případě Věznice XXX všech osob pracujících v XXX, všech dozorců u hlavní vstupní brány a řady dalších zaměstnanců věznice, včetně zástupců vedoucích oddělení a konče návrhem na výslech ředitele Věznice XXX XXX a tehdejšího generálního ředitele VS ČR XXX, ale taktéž dalších listinných důkazů (např. zpráv od Věznice XXX ke všem zásahům v rozhodném období týkajících se OPL, zprávy o razii na vychovatelku XXX a další odsouzené, zprávy ohledně výdeje léků odsouzeným, zprávy o evidovaných přehozích na pracoviště XXX a záchytu drog z venkovních pracovišť, kamerových záznamů z věznice atd.) byla okresním soudem zamítnuta. Pro úplnost je namístě zmínit, že důkaznímu návrhu obžalovaných XXX XXX a XXX XXX na vyžádání kamerových záznamů z prostor věznice (zejména XXX) okresním soudem vyhověno bylo, když s tímto dotazem se na věznici obrátil, avšak Věznici XXX bylo sděleno, že požadovanými kamerovými záznamy již nedisponuje, neboť jsou archivovány toliko po dobu jednoho měsíce.

84. Okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku svůj postoj k důkazním návrhům obžalovaných, které neakceptoval a které tak nebyly při hlavním líčení provedeny, náležitým způsobem zdůvodnil, srozumitelně vyložil, proč nepovažoval za nutné další požadované důkazy provádět, přičemž se neomezil na blanketní odůvodnění zamítnutí důkazních návrhů obžalovaných odkazem na jejich nadbytečnost, ale ve vztahu ke každému důkaznímu návrhu každého obžalovaného (příp. skupině důkazů, pokud měly prokazovat, resp. vyvracet, obdobnou skutečnost či spolu souvisely) zvlášť uvedl konkrétní skutečnosti a důvody, pro které považoval předmětný důkazní návrh za nadbytečný, resp. neopodstatněný. Stanovisko k jednotlivých důkazním návrhům prezentoval ve svém odůvodnění ve vztahu k důkazním návrhům obžalovaného XXX XXX pod body 279. – 280., ve vztahu k důkazním návrhům obžalovaného XXX XXX pod body 281. – 333. a ve vztahu k důkazům předneseným obžalovaným XXX XXX pod body 334. – 353. Krajský soud se s postupem soudu, kterým došlo k zamítnutí řady důkazních návrhů pro nadbytečnost, a s odůvodněním daného postupu zcela ztotožňuje a v podrobnostech může na shora zmíněné body odůvodnění napadeného rozsudku obsahující precizní argumentaci ve vztahu k zamítnutí předmětných důkazních návrhů odkázat.
85. Obžalovaní XXX, XXX, XXX na provedení těchto důkazů trvali i v rámci podaných odvolání, přičemž obžalovaný XXX a XXX své důkazní návrhy rozšířili. Obžalovaný XXX pak k výzvě soudu své důkazní návrhy shrnul v přípisu ze dne 17. 9. 2024 s tím, že vedle důkazů navržených již v řízení před okresním soudem žádá doplnit dokazování o usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 17. 9. 2019, č. j. 0 PP 242/2019-138, formulář o výkonu pracovní činnosti odsouzeného, svědecké výpovědi vychovatelky XXX a spoluodsouzeného XXX, protokol o výslechu obviněného XXX XXX ze dne XXX 2021, kamerové záznamy z Věznice XXX, čestná prohlášení XXX XXX a XXX, protokol o výslechu svědka XXX z přípravného řízení i z hlavního líčení, jeho závěrečnou řeč, čestné prohlášení XXX, dopis XXX, usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 6. 2020, č. j. 4Nt 510/2020-5, výslech zaměstnanců, kteří měli službu v den, na který byl plánován přehoz osobou nazvanou XXX, nebo v dny, kdy mělo údajně docházet k pronesení věcí do věznice obžalovaným XXX XXX, výslechy VS ČR, civilních zaměstnanců věznice, pravidla kontroly při vstupu, zprávu VS ČR, zda pracovník Věznice XXX XXX přistihl někoho s telefonem v inkriminovaném období, analýzu DNA vzorku z injekční stříkačky a skleněné trubičky nalezené na XXX, zprávy ke všem dalším zásahům v rozhodném období týkající se OPL k prokázání, že ve věznici působily skupiny odlišné od obžalovaného, které se na distribuci podílely, obžalobu v trestní věci odsouzeného XXX, zprávu o razii na vychovatelku XXX, zprávu o evidovaných přehozích na pracoviště XXX, zprávu o záchytu drog z venkovních pracovišť Věznice XXX, či ohledně zajištění vozidla s GPS, o kamerové záznamy z XXX Věznice XXX a sdělení VS ČR o jejich rozmístění, listiny označené jako nástup směn na pracoviště XXX za období od XXX. 2019 až do konce jeho pobytu v XXX věznici, vnitřní řád pro odsouzené ve Věznici XXX, fotografie z Věznice XXX prokazující, zda je z určitého místa věznice vidět do dalšího místa a o zprávu týkající se dohledové vzdálenosti. Obžalovaný XXX pak kromě důkazů již navržených před nalézacím soudem žádal o doplnění dokazování o rozsudky Okresního soudu v Pardubicích, Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

kterými byli odsouzeni XXX a XXX, a to za distribuci OPL ve Věznici XXX v době, kdy mělo podle obžaloby docházet k distribuci obžalovaného v tomto trestním řízení. V rámci podaného odvolání vznesl důkazní návrh i obžalovaný XXX (resp. i obžalovaný XXX, ve vztahu k němu však bude nejen otázka důkazů, ale i otázka posouzení jeho trestné činnosti rozebrána níže), kdy žádal o přehrání odposlechů zmíněných v odůvodnění napadeného rozsudku pod body 246. – 248.

86. Ve vztahu k posledně zmíněnému důkaznímu návrhu lze konstatovat, že tento důkaz již byl řádným způsobem proveden před okresním soudem (kdy nejen nyní namítané hovory, ale veškeré zájmové hovory byly při hlavním líčení přehrány), posléze okresním soudem vyhodnocen a krajský soud neshledal žádný opodstatněný důvod pro jeho opakování. Stejným způsobem soud vyhodnotil i návrhy obžalovaného XXX XXX na doplnění dokazování o zprávu Věznice XXX vztahující se kontrol při vstupu, usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 6. 2020, č. j. 4 Nt 510/2020-5, přečtení protokolů o výsledcích obviněného XXX XXX ze dne XXX 2021 a svědka XXX z přípravného řízení i z hlavního líčení, když tyto důkazy byly okresním soudem při hlavních líčeních řádně provedeny. Pravidla kontrol při vstupu do věznice byla mimo jiných sdělení obsažena v již zmiňované obsáhlé zprávě věznice ze dne 31. 3. 2023 (viz bod 88. odůvodnění rozsudku). S namítaným usnesením bylo taktéž okresním soudem pracováno a bylo hodnoceno, jak vyplývá mimo jiné i z bodu 80. odůvodnění rozsudku, přičemž je namístě konstatovat, že i generálním ředitelem Vězeňské služby bylo při vyřizování stížnosti obžalovaného uznáno pochybení ve vztahu k nerespektování daného usnesení o omezení ve výkonu trestu, když přijatá opatření nebylo možné považovat za dostatečná (čl. 5583). Vzhledem k námitkám obžalovaného ve vztahu k účelovosti jeho přesunu a cílenému jednání (např. ze strany GIPS) vedenému snahou jej poškodit, je však nutné zdůraznit, že přemístění obžalovaného z Věznice XXX do Věznice XXX bylo plně v kompetenci Vězeňské služby ČR a bylo provedeno po dohodě ředitelů věznic. Obžalovaný XXX byl slyšen při hlavním líčení dne 23. 11. 2021, přičemž v úvodu své výpovědi stvrdil skutečnosti, které uváděl při výpovědi v přípravném řízení v postavení obviněného; následně se k věci podrobně vyjadřoval, a pokud se odchýlil od své prvotní výpovědi, byl v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 tr. řádu po přečtení příslušné části výpovědi s ní konfrontován a požádán o vysvětlení rozporů. Taktéž svědek XXX, který byl slyšen při hlavním líčení dne 20. 2. 2023, k věci obsáhle vypovídal, přičemž daná výpověď nebyla v podstatných otázkách rozporná z výpovědi z přípravného řízení, a stranám byl dán dostatečný prostor ke kladení otázek na svědka i k následnému vyjádření k jeho výpovědi. Krajský soud tak neshledal důvod, proč by zmíněné před okresním soudem řádně provedené důkazy měly být v rámci odvolacího řízení opakovány. Návrhu na doplnění dokazování o přečtení závěrečné řeči obžalovaného XXX XXX pak nebylo vyhověno, neboť závěrečná řeč obžalovaných není důkazem v pravém slova smyslu; je součástí trestního procesu, v níž obžalovaný k závěru řízení hodnotí provedené důkazy a vyjadřuje své stanovisko k věci. Závěrečná řeč tak nepředstavuje ve věci nový důkaz, je rekapitulací již provedených důkazů z pohledu obhajoby vedenou snahou přesvědčit soud o nevině, příp. o jiném pohledu na věc.
87. Převážnou část dle obžalovaného XXX XXX nově navrhovaných důkazů z jeho souhrnu ze dne 17. 9. 2024, resp. jejich opodstatněnost, však již okresní soud posuzoval a jak již bylo zmíněno, své stanovisko k neprovedení daných důkazů (výsledky dozorců, příp. civilních zaměstnanců věznice, zprávy o záchytech OPL, svědecké výpovědi, kamerové záznamy a fotografie, které měly zpochybnit zejména výpovědi svědků XXX a XXX, zprávy o evidovaných přehozích na venkovních pracovištích) přesvědčivým způsobem zdůvodnil, přičemž krajský soud argumentaci soudu okresního zcela sdílí.
88. Zbylé, obžalovaným XXX XXX nově navrhované důkazy v podobě listin vztahujících se k jeho osobě a jeho výkonu trestu odnětí svobody a listiny mající souvislost s osobou XXX a XXX, krajský soud vyhodnotil, veden stejnou úvahou jako soud okresní, taktéž jako nadbytečné, jako důkazy, které by nemohly vést k jinému rozhodnutí ve věci. Skutečnost, že výkon trestu odnětí svobody obžalovaného XXX XXX byl hodnocen velmi dobře, když byl zařazen v I. PSVD, získal vícero odměn, nebyl kázeňsky trestán, byl pracovníě zařazen, přičemž i zde si své povinnosti plnil řádně,

nebylo nutné dále dokazovat, neboť ji bylo možné dovodit z důkazů již opatřených a provedených. Na druhou stranu ani tato okolnost, formálně řádný způsob výkonu trestu odnětí svobody, nevylučuje, že se obžalovaný mohl a i dle krajského soudu dopouštěl posuzované trestné činnosti. Z řady důkazů, nejen ze zaznamenaných odposlechů, byť z nich zejména, ale např. i z výpovědi obžalovaného XXX XXX, bylo možné dovodit, že obžalovaný XXX (resp. i ostatní členové skupiny) si byl velmi dobře vědom nezákonnosti svého jednání a záměrně podnikal kroky k tomu, aby toto jednání zůstalo skryto, příp. aby možnost jeho odhalení snížil. Bylo možné např. dovodit, že obžalovaný XXX, který mimo jiné domlouval a koordinoval přehozy balíků přes zeď věznice, „úspěšně“ přehozené balíky sám nesbíral, ale využíval k tomu další odsouzené; z kamerového záznamu (čl. 3266) je zjevné, že sběr balíku je prováděn pod dohledem obžalovaného XXX XXX blíže neustanoveným odsouzeným; obžalovaný XXX v rámci své výpovědi mimo jiné zmínil, že přehozený balík, o kterém se následně dozvěděl, že byl určen pro obžalovaného XXX XXX (za umožnění sebrání dostal 2 000 Kč), na XXX sebral odsouzený XXX. Snaha o skrytí protiprávního jednání, resp. o minimalizaci jeho odhalení, je zřejmá i z odposlechů, např. z hovoru ze dne XXX 2019 mezi obžalovaným XXX XXX a samostatně stíhaným XXX XXX (čl. 1609), v němž obžalovaný sděluje, že „...mají mít tento týden filcunk, takže on zítra odnáší telefony, při nejhorším by mu večer zavola z budky“; z SMS komunikace uskutečněné mezi stejnými osobami ze dne XXX 2019 (čl. 1622), v níž obžalovaný XXX XXX sděluje, že potřebuje vědět nějakou informaci, ale pouze píše, protože tam je sám a nemá ho kdo pohlídat, z hovoru ze dne XXX. 2019 uskutečněného mezi obžalovaným XXX XXX a samostatně stíhaným XXX XXX (čl. 1617), v němž obžalovaný instruuje svého XXX, aby si zřídil XXX, příp. XXX, s tím, že tímto způsobem komunikuje s odsouzenou XXX, protože tak na ně nemůžou, případně z SMS komunikace ze dne XXX 2019 uskutečněné mezi obžalovaným XXX XXX a odsouzenou XXX (čl. 1719), v níž obžalovaný sděluje, že v XXX hodin bude muset uklidit telefon, protože ho budou v XXX hodin odvádět z práce na barák. Dále je možné zmínit hovor ze dne XXX. 2019 uskutečněný mezi obžalovaným XXX XXX a osobou jménem XXX (čl. 1633), v rámci něhož obžalovaný zmiňuje, jakým způsobem mají předmětné přehozy zajištěné („... je zaplacené bendo, je dobrá služba, budou propíchané kamery, ...“). Snaze skryt protiprávní jednání svědčí i nálezy zakázaných předmětů ze dne XXX 2020 a XXX. 2020, resp. i ze dne XXX. 2020 (bod 155 odůvodnění rozsudku), a s nimi časově korespondující hovory, v nichž obžalovaný XXX sděluje svému XXX, že je „vybrali,“ příp. závěr odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, o shodě otisků zajištěných na nalezených věcech s otisky obžalovaného XXX XXX. Ve vztahu k osobě XXX lze konstatovat, že tato osoba byla k hlavnímu líčení jako svědek volána, avšak po zákonném poučení využila svého práva a ve věci odmítla vypovídat. Navíc jednání, k němuž by měla dle obžalovaného vypovídat, prodej pervitinu, který měla k žádosti obžalovaného XXX XXX zprostředkovat již odsouzená XXX XXX, bylo i dle krajského soudu důkazy již opatřenými, zejména doznáním odsouzené, ale i protokoly o sledování samostatně stíhaného XXX XXX a pořízenou fotodokumentací, prokázáno. Stejně tak listinný důkaz v podobě čestného prohlášení XXX vztahující se k osobě svědka XXX by na závěru o prokázání viny obžalovaného XXX XXX nemohl ničeho změnit. Dodatečné důkazní návrhy obžalovaného XXX XXX tak byly krajským soudem zamítnuty.

89. K namítaným neprovedeným důkazním návrhům obžalovaných lze v souhrnu konstatovat, že byly směřovány k tomu, aby zpochybnilly nejen výpovědi svědků svědčících v jejich neprospěch, příp. některé jejich dílčí pasáže, ale i k tomu, aby vyvrátily, že by bylo vůbec možné, aby k nějakému protiprávnímu jednání, které jim je kladeno za vinu, v prostorách věznice, resp. ve výkonu trestu odnětí svobody, tj. k jednání spočívajícímu v transportu zakázaných předmětů do věznice a jejich následné distribuce mezi odsouzené, docházelo. Nelze než souhlasit s konstatováním, že pokud by všichni „zainteresovaní“, tj. odsouzení vykonávající trest odnětí svobody, dozorcí ve věznici, civilní zaměstnanci věznice i ostatní osoby podílející se na chodu a provozu věznice, ale i osoby z vnějšího prostředí, dodržovali platné zákony, zejména zákon č. 169/1999 Sb., v platném znění, o výkonu trestu odnětí svobody, důsledně postupovali podle všech předpisů, řádně plnili všechny své

povinnosti a respektovali udělené pokyny, k žádnému protiprávnímu jednání by nedocházelo a ani docházet nemohlo; nemohla by tak být ani uskutečňována posuzovaná trestná činnost obžalovaných. Nicméně, nejen konkrétně ve vztahu k Věznici XXX, ale i řadě ostatních vězeňských zařízení na území České republiky, je zřejmé, že k protiprávnímu jednání nyní posuzovaného charakteru dochází, resp. docházelo (pozitivně na OPL testování odsouzení, nálezy mobilních telefonů, resp. OPL, řada pravomocných soudních rozhodnutí týkajících se drogové trestné činnosti páchané ve výkonu trestu odnětí svobody, příp. udělených kázeňských trestů majících s danou problematikou souvislost).

90. I kdyby skutečnosti z navrhovaných důkazů (zejména výpovědi dalších odsouzených, ale i dozorců věznice) po jejich provedení svědčily ve prospěch obžalovaných, tj. vyplývalo by z nich, že k ničemu závadovému ve věznici v rozhodném období nedocházelo, a to i za předpokladu, že by dané okolnosti potvrzovalo větší množství svědků tak, jak je namítáno obžalovanými, nemohlo by to ani dle krajského soudu vést k jiným skutkovým závěrům ve věci, než ke kterým dospěl okresní soud, když skutkový stav byl prokázán řadou objektivních, ničím nezpochybněných, důkazů; tak, jak bylo již opakovaně zmiňováno vedle doznání některých obžalovaných, resp. odsouzených, sledování osob a k ní pořízené fotodokumentace, příslušných zpráv Věznice XXX, zpráv o pohybech na příslušných bankovních účtech, zejména v podobě zajištěných telefonních hovorů a SMS a MMS zpráv. Pokud okresní soud předmětné důkazy (zejména návrhy na výpovědi dozorců, zaměstnanců věznice a řady dosud neslyšených odsouzených) s danou argumentací, tj. pro nadbytečnost, zamítl, nelze danému postupu ničeho vytknout.
91. Správnou byla shledána i úvaha soudu a jeho postup, když zamítl návrhy, kterými mělo být prokázáno, že trestná činnost, pokud k ní docházelo, byla páchána jinými osobami, resp. že ne všechny zakázané předměty byly do Věznice XXX transportovány obžalovanými. Jednalo se opět nejen o výsledky dalších odsouzených, kteří měli vypovídat o trestné činnosti jiných odsouzených vykonávající trest odnětí svobody v tamní věznici, zprávy ke všem zásahům v rozhodném období týkajících se OPL, zprávy o záchytech drog z venkovních pracovišť, ale i k návrhu obžalovaného XXX XXX pravomocné rozsudky jiných osob (konkrétně odsouzeného XXX a XXX) pro jednání spočívající v distribuci drog ve Věznici XXX v době, kdy mělo docházet k protiprávnímu jednání obžalovaných. Je zřejmé, že projednávaná trestná činnost není jedinou protiprávní činností, ke které ve Věznici XXX v rozhodném období docházelo, a že zakázané věci, zejména drogy, se do věznice dostávaly i jinou cestou, resp. prostřednictvím jiných osob než obžalovaných. Tato okolnost však nikterak nesnižuje, případně nemění, odpovědnost obžalovaných za protiprávní jednání, které jim bylo obžalobou kladeno za vinu, resp. za jednání, pro které byli okresním soudem na vinu uznáni. Pokud okresní soud předmětnou skupinu důkazů zamítl s argumentací, že okolnosti, které z nich měly vyplývat, nebyly předmětem projednávané obžaloby, nebyly obžalovaným kladeny za vinu a oproti tomu jejich vinu nevylučovaly, jedná se argumentaci zcela logickou a přesvědčivou.
92. K námitce obžalovaných týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu tak lze s poukazem na shora uvedené v souhrnu konstatovat, že postup okresního soudu, který po velmi rozsáhlém dokazování řadu dalších důkazních návrhů obžalovaných pro nadbytečnost zamítl a dokazování prohlásil za skončené, byl postupem souladným s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu, když i krajský soud má za to, že důkazy, které řádným způsobem provedeny byly, jsou zcela dostačující pro posouzení viny obžalovaných v tom rozsahu, který je prezentován ve výkonu o vině. Výrok o vině tak, jak je popsán v napadeném rozsudku okresního soudu (byť v souvislosti s níže posouzenou změnou právní kvalifikace došlo ke změně popisu skutku, nikoli však ve vztahu ke skutkovým zjištěním okresního soudu), odráží důkazní situaci, která se vyvinula v řízení před nalézacím soudem, kde je těžiště dokazování, když v kontextu popisu skutku z podané obžaloby je zřejmé, že soud postupoval v souladu se zásadou in dubio pro reo, tj. v souladu se zásadou v pochybnostech ve prospěch. O skutkovém stavu věci tak, jak byl zjištěn okresním soudem, nemá krajský soud pochybnosti.

93. Obžalovanými, zejména obžalovaným XXX XXX, XXX XXX a XXX XXX, byla již v průběhu řízení před nalézacím soudem vznesena celá řada procesních námitek. Lze uvést, že v rámci podaných odvolání obžalovaní uplatnili v podstatě stejné procesní námitky, přičemž okresní soud se s nimi řádně a náležitým způsobem vypořádal v bodech 243. – 244. a 263. – 276. Vedle již i krajským soudem shora posuzovaných námitek věcné nepříslušnosti okresního soudu, nezachování totožnosti skutku, nesprávného postupu soudu při výslechu některých svědků a nedostatečně zjištěného skutkového stavu, se jedná o námitku vznesenou obžalovaným XXX XXX, že mu nebyl dán dostatečný prostor k prostudování spisu, dále námitku vztahující se k ukončení dokazování a nedostatečnému časovému prostoru k přípravě závěrečných řečí, námitku obžalovaných XXX XXX a XXX XXX týkající se odebrání posledního slova, námitku nesprávného postupu při předkládání návrhů na delegaci nadřízeným soudům a námitku podjatosti senátu. Krajský soud sdílí stanovisko okresního soudu, že se jedná o námitky nedůvodné a že postupem soudu nedošlo ke krácení práv obžalovaných, zejména práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces. K jednotlivým námitkám, které dosud rozebrány nebyly, lze dodat následující.
94. Obžalovaný XXX (stejně jako samostatně stíhaný XXX) námitku, že mu bylo odepřeno právo řádně prostudovat spis, když policejním orgánem poskytnutou lhůtu považuje za nedostatečnou, vznesl již v přípravném řízení, přičemž policejním orgánem byla námitka jako nedůvodná zamítnuta. Okresní soud se takto uplatněnou námitkou taktéž opakovaně zabýval, např. v rámci posuzování návrhu obžalovaného na předběžné projednání obžaloby, příp. v rámci posuzování námitek podjatosti senátu vznesené obžalovaným při hlavním líčení dne 5. 9. 2022. Usnesením z téhož dne rozhodl, že předsedkyně senátu ani jmenovaní přísedící nejsou vyloučeni z projednávání věci, přičemž ve svém odůvodnění dovodil, že obžalovanému byl poskytnut dostatečný čas k prostudování spisu. Ke stížnosti obžalovaného pak i krajský soud ve svém zamítaném usnesení ze dne 18. 10. 2022, sp. zn. 13. To 274/2022, konstatoval, že obžalovanému právo řádně prostudovat spis odepřeno nebylo. Ze spisu se podává, že obžalovanému byla poskytnuta k seznámení se se spisem (v dané době čítajícím cca 3 500 listů) doba 28 hodin a 28 minut; obhájkyň využila z této doby 15 hodin a 36 minut (pro úplnost je namístě zmínit okolnosti seznámení se se spisem, když prvotní termín nebyl realizován pro obžalovaným mylně tvrzenou skutečnost, že nebyla dodržena zákonná třídenní lhůta; i přesto bylo obžalovanému i obhájkyňi umožněno nahlédnout do spisu, čehož využili; obžalovaný zaškrtl písemnosti, které by rád viděl, jednalo se o úřední záznamy na straně 773 až 1163, které byly naskenovány a zaslány po dohodě obhájkyňi s tím, že tato je předá obžalovanému; obhájkyňi byly taktéž po dohodě elektronicky zaslány přepisy zájmových hovorů z odposlechů na straně 1545 – 1911). Je zřejmé, že obžalovaný vyjma faktické doby seznamování se se spisem disponoval elektronickou kopií trestního spisu, resp. jeho podstatnou částí, přičemž ze záznamů o prostudování spisu ze dne 24. 5. 2021 a 27. 5. 2021 je zřejmé, že obžalovanému bylo (ač danou skutečnost obžalovaný nyní popírá) opakovaně nabízeno pořízení kopií případně požadované části spisu, čehož nevyužil. Námitka obžalovaného XXX XXX, že doba poskytnutá mu k seznámení se se spisem neodpovídá rozsahu spisového materiálu a daným postupem byl zkrácen na svých právech, přičemž se jedná o závažnou procesní vadu přípravného řízení, kterou nebylo možné napravit v řízení před soudem, je tak i dle krajského soudu námitkou zcela zjevně neopodstatněnou, když doba obžalovanému a jeho obhájkyňi poskytnutá k seznámení se se spisem, s přihlédnutím ke skutečnosti, že jmenovaní disponovali částí trestního spisu v elektronické podobě, byla dobou dostatečnou a odpovídající rozsahu i obsahu spisu. Navíc Ústavní soud ČR již opakovaně judikoval, že neumožnění prostudovat spis (což však není případ obžalovaných v této trestní věci) je typickou vadou, kterou lze zhojit v dalších stádiích trestního řízení (viz např. rozhodnutí Ústavního soudu ČR ze dne 30. 5. 2017, sp. zn. IV. ÚS 835/17, příp. ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 1426/09). Obžalovaný měl kdykoli v průběhu řízení před soudem možnost usilovat o nahlédnutí do spisu dle ustanovení § 65 tr. řádu. Pro úplnost lze dodat, že obhájkyňi obžalovaného Mgr. Monice Ipserové bylo umožněno nahlížet do spisu opakovaně, a to krátce po podání obžaloby ve dnech 4. 8. 2021, 10. 8. 2021 a dne 11. 8. 2021.

95. Ze strany ostatních obžalovaných (vyjma již zmíněného samostatně stíhaného XXX XXX), příp. i již odsouzených, předmětná námitka vznesena nebyla, když obžalovaní XXX, XXX a odsouzení XXX XXX, XXX a XXX svého práva prostudovat spis nevyužili, obhájce XXX XXX prostudoval spis za 6 hodin 10 minut, obhájce odsouzené XXX studoval spis 45 minut, obhájce obžalovaného XXX pak 2 hodiny a 52 minut, obhájce odsouzeného XXX pak 52 minut. Odsouzený XXX s obhájcem prostudovali spis za 5 hodin a 13 minut, obžalovaný XXX s obhájcem spis prostudovali za 25 minut a odsouzený XXX tak s obhájcem učinili za 1 hodinu. Obžalovaný XXX spis prostudoval za 44 minut a odsouzená XXX XXX za 6 hodin a 45 minut. V rámci podaného odvolání danou námitku uplatnil při výčtu procesních pochybení okresního soudu i obžalovaný XXX. Z trestního spisu je zřejmé, že obžalovanému byl dán dostatečný prostor k prostudování spisu, když spis studoval ve dnech 21. 5. 2021, 25. 5. 2021 a 26. 6. 2021, kdy přednesl své návrhy na doplnění dokazování, které byly policejním orgány zamítnuty, a seznámení se spisem bylo ukončeno. Obžalovaný spis studoval po dobu 11 hodin a 52 minut a jeho obhájce 15 hodin a 36 minut. Z úředního záznamu ze dne 27. 5. 2021 pak vyplývá, že obhájce byl policejním orgánem telefonicky kontaktován (neboť předmětného dne se úkonu neúčastnil) se sdělením, že obžalovaný se seznámil s kompletním spisovým materiálem, a dotazován, zda on nechce příp. prostudovat zbývající část spisu. Takto poskytnuté nabídky obhájce nevyužil s tím, že spis již studovat nechce, resp. v případě potřeby se domluví na dodatečném nahlédnutí do spisu. Pokud by i přes uvedené obžalovaný XXX v řízení před soudem nabyl dojmu, že mu nebylo umožněno řádně prostudovat spis, nic mu nebránilo, jak již bylo zmíněno, obrátit se na soud se žádostí o nahlížení do spisu podle § 65 tr. řádu, kde mu toto právo odepřeno být nemůže. Vzhledem k výše popsané situaci krajský soud ani obžalovaným XXX XXX předmětnou (velmi stroze odůvodněnou) námitku neakceptoval.
96. Další procesní námitkou, která byla obžalovanými v rámci podaných odvolání vznesena opakovaně, byla námitka, že postupem soudu při ukončení dokazování a dání prostoru k přednesu závěrečných řečí jim bylo upřeno právo na řádnou obhajobu, byla porušena rovnost stran, když jim nebyl poskytnut žádný časový prostor k přípravě závěrečných řečí, když jejich udělení nepředcházelo při předchozích hlavních líčeních žádný náznak, že další navržené důkazy nebudou provedeny a dokazování bude skončeno, avšak státní zástupce měl závěrečnou řeč připravenou v písemné podobě. Takto uplatněnou námitkou se již okresní soud zabýval a v bodě 273 odůvodnění rozsudku prezentoval své stanovisko k ní. K úvahám okresního soudu, s nimiž se krajský soud ztotožňuje, pak lze dodat následující. V první řadě se nelze ztotožnit s výtkou obžalovaných, že z průběhu předchozích hlavních líčení by nebylo možné usuzovat, že by řízení před soudem vedlo ke svému závěru. Strany byly v závěru hlavního líčení dne 12. 4. 2023 informovány, že k dalšímu nařízenému hlavnímu líčení již nebudou žádní další svědci předvolováni. Taktéž z referátu předsedkyně senátu bylo zřejmé, že k dalšímu hlavnímu líčení nejsou vyžadovány ani žádné další listinné důkazy (přičemž s touto informací obhájkyň Mgr. Monika Ipserová disponovala, neboť byla dne 14. 4. 2023 nahlížet do spisu). Námitka obžalovaných, že nic nenásvědčovalo ukončení věci, tak zcela jednoznačně nemá oporu v trestním spise; naopak v případě, kdyby obžalovaní, resp. jejich obhájci, sledovali průběh jednání a referování soudu, museli seznat, že řízení, v této době ještě vedené jako vazební (ve vztahu k dnes samostatně stíhanému XXX XXX), v němž bylo prováděno mimořádně obsáhlé dokazování, spěje ke svému konci, tj. i k přednesu závěrečných řečí. Předsedkyně senátu pak postupovala zcela v souladu s příslušným ustanovením § 216 odst. 1 tr. řádu, když po ukončení dokazování a prohlášení dokazování za skončené vyzvala strany k přednesu závěrečných řečí. Byť lze souhlasit, že se jedná o věc skutkově i právně složitou, pokud předsedkyně senátu nevyhověla žádostem obžalovaných, resp. jejich obhájců, o odročení hlavního líčení za účelem přípravy závěrečných řečí, když je nutné mít na zřeteli, že se jednalo o vazební věc vedenou před soudem po dobu téměř dvou let, nelze takovému postupu ničeho vytknout. Příslušné ustanovení trestního řádu takovou povinnost, tj. povinnost dát stranám lhůtu k přípravě závěrečných řečí, nestanoví. Skutečností, že státní zástupce měl závěrečnou řeč připravenou v písemné podobě, pak v žádném případě nelze argumentovat

porušení principu rovnosti stran, když lze teoreticky připustit, že státnímu zástupci nic nebrání mít na podkladě podané obžaloby připravenou závěrečnou řeč již od počátku řízení před soudem. Předmětná námitka tak byla krajským soudem shledána neopodstatněnou. Pro úplnost lze doplnit, že prostor k přednesu závěrečných řečí byl obhájcem i obžalovaným dán, čehož zejména obžalovaný XXX a XXX náležitým způsobem, jak lze dovodit z protokolů o hlavním líčení, využili.

97. Obžalovaní XXX a XXX v rámci podaných odvolání opětovně vyjádřili své nesouhlasné stanovisko s postupem soudu při přednesu jejich posledního slova. Namítli, že k odebrání posledního slova došlo v rozporu s trestním řádem, neboť nemohli uplatnit vlastní obhajobu v plném rozsahu. K dané námitce se okresní soud neopomenul vyjádřit, přičemž k jeho závěru prezentovaném v bodě 276. odůvodnění napadeného rozsudku, s nímž se krajský soud ztotožnil, lze dodat následující. Právo posledního slova je výlučným osobním právem obžalovaného; umožňuje obžalovanému ještě jednou, naposledy před meritorním rozhodnutím soudu, zmínit nejzásadnější body své obhajoby a zdůraznit z jeho pohledu rozhodující důkazy, které by mohly mít vliv na rozhodnutí soudu. Obsah posledního slova není zákonem upraven, musí však mít vztah k projednávané věci; dle již ustálené judikatury, na kterou upozornil i okresní soud ve svém odůvodnění, však není smyslem posledního slova podrobné opakování obsahu jednotlivých provedených důkazů. Za určitých výjimečných okolností může předseda senátu obžalovaného během posledního slova přerušit. Jedná se o případ, kdy přednes obžalovaného zcela zřejmě vybočuje z rámce projednávané věci nebo působí urážlivě či rušivě, kdy obžalovaný zneužívá poslední slovo k urážkám nebo nevhodným výrokům, příp. opakovaně protahuje řízení tím, že ve svém projevu odbíhá od tématu nebo se záměrně vrací k již projednaným, resp. řečeným věcem. V nyní posuzovaném případě je nepochybné, že obžalovaným byl dán prostor k přednesu závěrečné řeči i posledního slova. Obžalovaní XXX a XXX přednesli své závěrečné řeči při hlavním líčení dne 25. 4. 2023. Obžalovaný XXX s přednesem posledního slova započal při hlavním líčení dne 20. 7. 2023 (v protokolu o hlavním líčení byl zaznamenán na více než 45 stranách) a pokračoval v něm při hlavním líčení konaném dne 4. 9. 2023. Při témže jednání přednášel své poslední slovo i obžalovaný XXX. Dle protokolů z příslušných hlavních líčení byli obžalovaní soudem s poukazem na příslušnou judikaturu vyšších soudů vztahující se k této problematice opakovaně poučováni a upozorňováni na možnost přerušení jejich projevu, resp. odebrání posledního slova, pokud budou přednášet doslovné citace výpovědi svědků, pokud budou projev neúměrně natahovat opakováním již sděleného, pokud bude obsahovat urážlivá sdělení, resp. pokud se budou odchylovat od projednávané věci (zejména v případě obžalovaného XXX XXX jeho prohlášení oslovující přímo předsedkyni senátu, příp. týkající se státního zástupce či obhájce spoluobžalovaného, zmíněná i okresním soudem v závěru bodu 276. odůvodnění rozsudku). Pokud obžalovaní i přes opakované upozornění předsedkyně senátu nerespektovali dané poučení, odchylovali se z rámce projednávané věci a opakovali věci již sdělené, pak předsedkyně senátu postupovala správně, pokud přistoupila k přerušení posledního slova. Tímto postupem toliko realizovala své povinnosti vyplývající z § 203 odst. 2 tr. řádu, tedy dbala na to, aby jednání soudu nebylo zdržováno výklady, které nemají vztah k projednávané věci, a aby bylo zaměřeno co nejúčinněji k objasnění věci (např. viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 9. 2023, sp. zn. 7 Tdo 437/2023). Pokud by se obžalovaní postupem okresního soudu cítili dotčeni, mohli žádat, aby o oprávněnosti přerušení, resp. odejmutí, posledního slova předsedkyní senátu rozhodl ve smyslu ustanovení § 203 odst. 3 tr. řádu senát, což neučinili. S ohledem na shora popsané krajský soud pochybení předsedkyně senátu, kterým obžalovaným po opakovaném poučení i o možnosti odebrání posledního slova k tomuto kroku přistoupila, neshledal a takto uplatněnou námitku obžalovaného XXX XXX a obžalovaného XXX XXX vyhodnotil jako neopodstatněnou.
98. Další procesní námitkou opakovaně vznášenou obžalovanými (opět zejména obžalovanými XXX XXX a XXX XXX) byl dle jejich stanoviska nesprávný postup soudu po podání návrhů obžalovaných na odnětí věci Okresnímu soudu v Pardubicích a přikázání jinému soudu ve smyslu ustanovení § 25 tr. řádu. Obžalovaní namítali, že okresním soudem nebyla věc předložena nadřízeným soudům bezprostředně, když byla konána další hlavní líčení a bylo prováděno Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

dokazování. Při posledním takto podaném návrhu pak byl dokonce bez rozhodnutí o něm vyhlášen napadený rozsudek. Ze spisované materiálu je zřejmé, že spis byl opakovaně (celkem 12x) předkládán v souvislosti s různými návrhy obžalovaných, resp. k rozhodnutí o opravných prostředcích podaných proti zamítavým rozhodnutím okresního soudu, ale právě i v souvislosti s návrhy na delegaci ve smyslu § 25 tr. řádu, nadřízeným soudům. V průběhu řízení před soudem byl obžalovanými posuzovaný návrh na delegaci podán celkem 8x - první z nich již při prvním hlavním líčení obžalovaným XXX, následně ve třech případech obžalovaným XXX XXX, přičemž k prvnímu z nich se připojili i odsouzená XXX XXX, samostatně stíhaný XXX a obžalovaný XXX, 2x samostatně stíhaným XXX XXX (pro úplnost lze dodat, že jmenovaný obžalovaný podal třetí návrh již v době, kdy byla jeho věc vyloučena ze společného řízení) a 2x obžalovaným XXX XXX. Žádný z takto podaných návrhů obžalovaných nebyl nadřízenými soudy akceptován s odůvodněním, že ve stručnosti řečeno argumenty, kterými obžalování odůvodňovali podané návrhy (zejména medializace věci, propojení orgánů činných v trestním řízení, procesní pochybení okresního soudu, krácení jejich práv, nezákonný postup soudu při výslechu svědků, nesprávné skutkové závěry, ...), nebylo namísto posoudit jako důležité důvody pro aplikaci ustanovení § 25 tr. řádu. Postup okresního soudu při předkládání jednotlivých návrhů na delegaci nadřízeným soudům, který je obžalovanými namítán především, aproboval při posuzování jednoho z návrhů na delegaci (konkrétně návrhu obžalovaného XXX XXX vzneseného při hlavním líčení dne 24. 3. 2022) i Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení ze dne 11. 5. 2022, č. j. 7 Tdo 30/2020-4631. Nejvyšší soud ČR v bodě 9. odůvodnění usnesení konstatoval, že návrh na delegaci předložený příslušnému soudu být musí, ale „... neznamená to, že po obdržení návrhu účastníka již nemůže, až do rozhodnutí příslušného soudu o tomto návrhu, provést žádné úkony ve věci, a to zvláště v případě, kdy je návrh na delegaci vznesen přímo do protokolu o probíhající hlavním líčení, jehož zmaření by mohlo znamenat zbytečně vynaložené pracovní úsilí k jeho přípravě, plýtvání časem často řady osob vyrozumívaných o jeho konání, a také finančními prostředky, které je nutno v souvislosti s konáním hlavního líčení vynaložit. V takové situaci je na zvážení soudu, zda za splnění zákonných podmínek bude hlavní líčení konat, provede v něm plánované úkony (výslechy svědků apod.) a až poté návrh na delegaci předloží příslušnému soudu k rozhodnutí. Není tedy vyloučeno, aby soud před předložením návrhu na delegaci k rozhodnutí příslušnému soudu nejdříve konal již nařízené hlavní líčení, neměl by nicméně ve věci meritorně rozhodnout.“

99. Pokud okresní soud v případě prvních sedmi podaných návrzích na delegaci podle § 25 tr. řádu postupoval v intencích zmíněného usnesení Nejvyššího soudu ČR, když jednotlivé návrhy na delegaci předložil příslušným soudům (konkrétně Vrchnímu soudu v Praze a Nejvyššímu soudu ČR) bezprostředně poté, co se uskutečnily jednací dny, na které již bylo před podáním předmětného návrhu hlavní líčení nařízeno, přičemž při těchto hlavních líčení bylo prováděno dokazování, avšak nebylo vyhlášeno meritorní rozhodnutí ve věci, jednalo se o postup správný a souladný s trestním řádem.
100. Odůvodněně byl poslední návrh na delegaci ve smyslu ustanovení § 25 tr. řádu podaný obžalovaným XXX XXX vyhodnocen jako návrh obstrukční vedený úmyslem zmařit probíhající hlavní líčení, resp. bezdůvodně oddálit vyhlášení meritorního rozhodnutí ve věci. Obžalovaný XXX (prostřednictvím své obhájkyne) podal předmětný návrh na odnětí věci Okresnímu soudu v Pardubicích a přikázání věci Okresnímu soudu v Kutné Hoře, při hlavním líčení konaném dne 4. 9. 2023. V dané době již bylo trestní řízení ve fázi přednesu posledních slov obžalovaných. Předmětný návrh obžalovaného XXX XXX pak byl vznesen bezprostředně poté, co předsedkyně senátu přistoupila k odnětí posledního slova obžalovanému XXX XXX tak, jak bylo popsáno shora. Návrh na odnětí věci a delegaci k jinému soudu pak obžalovaný vystavěl na obdobné argumentaci jako ve svých předchozích návrzích, resp. jako v přechodných návrzích ostatních obžalovaných, když se jednalo zejména o námitky ve vztahu k procesním postupům okresního soudu, kterými dle jejich vyjádření mělo docházet k zásahům do práva obhajoby a práva na spravedlivý proces. Jak již bylo konstatováno, všechny předešlé návrhy ve smyslu ustanovení § 25 tr. řádu podané jednotlivými obžalovanými byly příslušnými soudy zamítnuty, resp. bylo Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

rozhodnuto, že se věc Okresnímu soudu v Pardubicích neodnímá. Pokud okresní soud nepředložil namítaný návrh obžalovaného XXX XXX ze dne 4. 9. 2023 na odnětí a přikázání věci k rozhodnutí o tomto návrhu příslušnému soudu (tj. Vrchnímu soudu v Praze) před svým meritorním rozhodnutím ve věci, když vyhodnotil jeho jednání jako zjevně účelové ve snaze oddálit rozhodnutí soudu, když obžalovaný XXX neuvedl žádné nové zásadní důvody, které by k delegaci měly vést, jedná se dle krajského soudu o postup zákonný a souladný i s dosavadní judikaturou Nejvyššího soudu ČR (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 1. 2023, sp. zn. 7 Td 84/2022). Námitka obžalovaných XXX XXX a XXX XXX vztahující se k postupu okresního soudu při předkládání návrhů na odnětí a přikázání věci jinému soudu dle ustanovení § 25 tr. řádu tak byla krajským soudem shledána námitkou nedůvodnou.

101. Procesní námitkou, opakovaně vznesenou obžalovanými již v průběhu řízení před okresním soudem (obžalovaným XXX XXX při hlavním líčení konaném dne 23. 5. 2022 a obžalovaným XXX XXX při hlavním líčení konaném dne 5. 9. 2022) a v rámci podaných odvolání pak opětovně výslovně zejména obžalovaným XXX XXX, byla námitka podjatosti senátu založená na okolnosti, že ve věci rozhodoval senát, který ve vztahu ke třem dalším osobám, původně spoluobžalovaným v projednávané věci, rozsudkem schválil dohodu o vině a trestu, kterou uzavřeli se státním zástupcem. Tímto dotčený senát nemohl dle názoru obžalovaných danou věc nestranně rozhodovat pro poměr k projednávané věci založený na jeho přechozí rozhodovací činnosti a stal se podjatým ve vztahu ke všem ostatním obžalovaným. Dle obžalovaného XXX XXX se tak jedná o procesní vadu, pro kterou by napadené rozhodnutí mělo být podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu zrušeno.
102. Takto vznesenou námitkou podjatosti se zabýval nejen okresní soud ve svých usneseních ze dne 23. 5. 2022 na čl. 4730 a ze dne 5. 9. 2022 na čl. 4938 a poté i v odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 272., ale její opodstatněnost posuzoval i krajský soud, který opakovaně rozhodoval o opravném prostředku podaném obžalovanými XX XXX, resp. obžalovaným XXX XXX, proti zmíněným usnesením okresního soudu. Krajský soud bezesbýtku odkazuje na odůvodnění svých rozhodnutí týkajících se dané otázky ze dne 8. 6. 2022, sp. zn. 13 To 156/2022, a ze dne 18. 10. 2022, sp. zn. 13 To 274/2022, a dodává následující.
103. V dané věci je nesporné, že původně byla obžaloba podána celkem na 13 obžalovaných, a to pro trestnou činnost, na níž se tyto osoby měly podílet společně. V průběhu řízení před soudem byly státním zástupcem předloženy tři dohody o vině a trestu uzavřené mezi státním zástupcem a odsouzenou XXX, XXX a XXX. Jmenovaní se po řádném poučení soudu k předloženým dohodám vyjádřili a učinili prohlášení ve smyslu ustanovení § 314q tr. řádu. Soud poté předložené dohody rozsudkem ze dne 24. 3. 2022 na čl. 4490 schválil. Lze přisvědčit obžalovaným, že v předmětném rozsudku, kterým bylo rozhodováno o vině a trestu osob, které uzavřely se státním zástupcem dohodu o vině a trestu, resp. v popisu předmětného skutku, jsou jednotliví obžalovaní jmenováni jako osoby, které se způsobem zde vymezeným měly na posuzované trestné činnosti podílet. Je však nutné uvést, že se jedná o nedílnou součást popisu skutku učiněného v podané obžalobě, potažmo v popisu skutku v předmětném odsuzujícím rozsudku, když jejich uvedení v takovém rozhodnutí, resp. součinnost více osob, je přímo znakem skutkové podstaty trestné činnosti ve smyslu podané obžaloby, tj. je nezbytné ke kvalifikaci právní odpovědnosti osob, které předmětnou dohodu o vině a trestu uzavřely. Rozhodnou skutečností však je, že předmětnou dohodou, resp. rozsudkem, kterým byla schválena, bylo rozhodnuto o vině pouze ve vztahu k osobě, která předmětnou dohodu se státním zástupcem uzavřela, nikoli k ostatním obžalovaným ve věci. Ze spisu je také zřejmé, že předmětné dohody byly soudem schváleny na samém počátku dokazování, soud si tak ani nemohl učinit úsudek o vině, příp. nevině, obžalovaných. Uvedení osoby obžalovaného (příp. dalších spoluobžalovaných) v popisu skutku v rámci vydaného rozhodnutí o vině, znamená pouze to, že výsledky dokazování provedeného v přípravném řízení nasvědčují tomu, že se jedná o osobu důvodně podezřelou ze spáchání uvedené trestné činnosti, o jejíž vině nebylo dosud rozhodnuto (viz rozhodnutí Vrchního soudu ze dne 17. 8. 2022, sp. zn. 2

To 66/ 2022). V popisu skutku předmětného rozsudku ze dne 24. 3. 2022 na čl. 4490 pak byli jednotliví obžalovaní označeni s dovětkem, že na ně byla dne 1. 6. 2021 k Okresnímu soudu v Pardubicích podána pod sp. zn. 3 KZV 8/2020 obžaloba; z popisu skutku tak lze jednoznačně dovodit, že jejich vina doposud nebyla zákonným způsobem prokázána.

104. Z navazujících hlavních líčení konaných v posuzované věci je zřejmé, že okresním soudem bylo ve vztahu k ostatním obžalovaným, kteří dohodu o vině a trestu neuzavřeli, v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu vedeno velmi obsáhlé dokazování, byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Při svých závěrech o vině jednotlivých obžalovaných pak okresní soud primárně neodkázal na předmětné dohody o vině a trestu, ale závěr o vině obžalovaných opřel o provedené důkazy, které náležitým způsobem vyhodnotil. Okresní soud tak jednoznačně postupoval v intencích trestního řádu i v souladu s judikaturou vyšších soudů k dané otázce se vztahující (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. 11. 2023, sp. zn. 4 Tdo 908/2023). Sporovaným postupem okresního soudu tak dle krajského soudu nedošlo k porušení zásady presumpce neviny a vznesenou námitku, že ve věci rozhodoval vyloučený senát, tak lze považovat za námitku bezpředmětnou.
105. Krajský soud vzhledem ke všem shora zmíněným skutečnostem po přezkoumání napadeného rozsudku a správnosti řízení, které předcházelo jeho vyhlášení, a po posouzení všech námitek vznesených obžalovanými dovodil, že závěr okresního soudu, že jednání obžalovaných XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, XXX a obžalovaného XXX spočívající ve stručnosti v tom, že v rozhodném období, po dobu cca patnácti měsíců, obžalovaní, spolu s dalšími osobami, o jejichž vině již bylo pravomocně rozhodnuto, příp. je předmětem samostatného řízení, po vzájemné domluvě jako členové určité skupiny společným jednáním, každým svým specifickým úkolem a jednáním zajišťovali transport (resp. předchozí nákup či výrobu) omamných a psychotropních látek (pervitinu a marihuany) a dalších nepovolených předmětů (zejména mobilních telefonů, powerbank, nabíječek atd) do prostor Věznice XXX, a to pronášením či přehozy balíků, a jejich následnou distribuci a prodej odsouzeným vykonávajícím zde trest odnětí svobody, to vše za účelem získání majetkového prospěchu (podrobně popsáno ve výroku o vině), bylo bez pochybností prokázáno, přičemž je kryto i požadovanou formou úmyslného zavinění (jak bude popsáno níže), je závěrem jednoznačně věcně správným. Okresní soud důkazy provedené v rámci velmi obsáhlého dokazování hodnotil komplexně, objektivně a po vyhodnocení všech získaných informací dospěl i dle krajského soudu ke správným skutkovým závěrům. Ze všech shora uvedených důvodů lze uzavřít, že skutkový stav byl okresním soudem zjištěn na základě důkazů, které sám zákonným způsobem provedl a zcela logickým způsobem vyhodnotil. Vina obžalovaných XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, XXX a obžalovaného XXX (otázka posouzení viny obžalovaného XXX bude rozebrána níže) jednáním přesně popsáním ve výrokové části napadeného rozsudku tak byla i dle krajského soudu bez pochybností prokázána.
106. Přílehavě okresní soud pak jednání specifikované v napadeném výroku o vině posoudil ve vztahu k obžalovanému XXX, XXX XXX, XXX XXX jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do dne 31. 5. 2020, když tito zajišťovali transport zakázaných věcí do Věznice XXX a jejich následnou distribuci mezi ostatní odsouzené, tj. podstatně ztěžovali výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustili závažného jednání, aby zmařili účel trestu; v případě obžalovaného XXX pak ve formě pomoci ve smyslu ustanovení § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, když převzal od samostatně stíhaného XXX XXX balíky určené pro obžalovaného XXX XXX, vykonávajícího v rozhodné době výkon trestu odnětí svobody, obsahující zakázané předměty, které následně přehodil přes zeď Věznice XXX, přičemž věděl, že předmětné věci (mobilní telefony, omamné látky) budou následně obžalovaným XXX XXX ve věznici distribuovány dalším odsouzeným, tj. opatřením prostředků umožnil jinému, aby podstatně ztížil výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustí závažného jednání, aby zmařil účel trestu.
107. Účelem trestu je nejen ochrana společnosti před pachateli trestných činů, resp. před pácháním další trestné činnosti, ale významným je i výchovný aspekt, tj. určité výchovné působení na pachatele. Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

trestných činů, aby se trestné činnosti v budoucnu již nedopouštěli. Užívání mobilních telefonů a omamných a psychotropních látek je jednoznačně jednáním rozporným s účelem trestu. Dle předmětného ustanovení trestního zákoníku však není postihováno jakékoli např. ojedinělé jednání osoby mařící účel trestu. Je vyžadováno, aby se jednalo o jednání závažného charakteru, přičemž jednání obžalovaných tak, jak bylo okresním soudem prokázáno, vzhledem k dlouhodobosti páčání protiprávního jednání v řádu měsíců, počtu jednotlivých průnosů, resp. přehozů, zakázaných předmětů, povaze a množství předmětných věcí, charakter závažného jednání ve smyslu ustanovení § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku jednoznačně naplňovalo. Je zřejmé, že pachatelem daného trestného činu nemusí být toliko osoby vykonávající nepodmíněný trest odnětí svobody (v nyní posuzovaném případě obžalovaní XXX a XXX), ale i osoby z civilního prostředí, které těmto osobám např. zakázané věci opatřují (v nyní posuzovaném případě obžalovaní XXX a XXX). Obžalovaní, jakožto osoby mající přímou (osobní či pracovní) zkušenost s výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody, prokazatelně jednali s vědomím, že porušují přesně regulovaný a kontrolovaný režim Věznice XXX, daný v ustanovení § 28 odst. 1, odst. 3 a § 18 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, v platném znění, kdy odsouzeným je v rámci výkonu trestu odnětí svobody zakázáno přechovávat mobilní telefony, telekomunikační techniku, přechovávat, konzumovat a jakkoliv nakládat s omamnými a psychotropními látkami, resp. je umožněno ke kontaktu s osobou blízkou použít pouze telefon určený pro tento účel věznicí a v době vymezené jejím vnitřní řádem.

108. Závěr okresního soudu, že jmenovaní obžalovaní prokázaným jednáním naplnili znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku, ve znění účinném ke dni 31. 5. 2020, obžalovaný XXX ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, s tím, že dle okolností, za kterých byl čin spáchán, a se zřetelem k povaze a závažnosti jednání nebylo možné dojít k závěru o faktické konzumpci trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí v poměru k základnímu drogovému trestnému činu, o němž bude pojednáno níže (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 12. 1. 2011, sp. zn. 8 Tdo 1499/2010), je závěrem zcela správným.
109. Shora naznačeným „základním drogovým trestným činem“ byl trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy ve smyslu ustanovení § 283 tr. zákoníku. Krajský soud se zcela ztotožnil s hodnocením okresního soudu, že obžalovaní XXX, XXX, XXX, XXX i obžalovaný XXX prokázaným jednáním popsaným ve výroku o vině napadeného rozsudku jednoznačně všechny znaky skutkového podstaty daného trestného činu naplnily, když bylo prokázáno, že obžalovaní XXX a XXX neoprávněně jinak jinému drogu opatřili (pronášením drog do Věznice XXX a umožněním sběrů balíků přehozených do prostor věznice drogy mimo jiné obsahujících, resp. faktickým přehozem těchto balíků), obžalovaný XXX neoprávněně prodal a jinak jinému drogu opatřil, obžalovaný XXX neoprávněně zprostředkoval prodej psychotropní látky jinému a obžalovaný XXX neoprávněně psychotropní látku vyrobil.
110. Obžalovaní tak činili bez příslušného povolení a s vědomím, že látka metamfetamin je podle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, zařazena v seznamu č. 5 uvedeného v příloze č. 5 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka, a že látka konopí, jakož i pryskyřice z konopí, je podle zákona č. 167/1998 Sb., zařazena v příloze č. 3 v seznamu č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. jako omamná látka a látka delta-9-tetrahydrocannabinol je podle zákona č. 167/1998 Sb., zařazena v příloze č. 4 v seznamu č. 4 jako psychotropní látka.
111. Krajský soud se taktéž ztotožnil s hodnocením okresního soudu, že jednání obžalovaných (a dalších osob ve věci již odsouzených, resp. samostatně stíhaných) nebylo vzhledem k jistému rozdělení úkolů, plánovitosti a koordinovanosti jejich jednání pouze prostým jednáním ve spolupachatelství ve smyslu ustanovení § 23 tr. zákoníku, ale bylo namísto jej, jak bude níže podrobně rozebráno, posoudit jako jednání členů organizované skupiny. Všichni zmínění

obžalovaní tak dle krajského soudu jednoznačně naplnili i znaky kvalifikované skutkové podstaty daného trestného činu ve smyslu odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

112. Obžalovaný XXX svým jednáním pak naplnili i kvalifikovanou skutkovou podstatu ve smyslu písm. b) odst. 2 daného ustanovení, neboť se projednávaného jednání dopustil, ač byl v posledních třech letech pro takový trestný čin potrestán. Recidivní jednání obžalovaného je dovozováno na základě rozsudku Okresního soudu v Náchodě ze dne 3. 10. 2018, sp. zn. 2 T 48/2018, kdy bylo prokázáno, že obžalovaný trest odnětí svobody uložený předmětným rozsudkem pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku v trvání osmnácti měsíců vykonal dnem XXX. 2019.
113. Z hlediska naplnění subjektivní stránky trestných činů okresní soud zcela správně ve vztahu k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020 dovodil v případě všech obžalovaných úmysl přímý ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když obžalovaní si museli být vědomi, že svým jednáním, transportem zakázaných předmětů do prostor věznice za účelem jejich další distribuce mezi odsouzené a ze strany obžalovaných XXX XXX a XXX XXX i dlouhodobým užíváním mobilních telefonů ve věznici, porušují zájem na řádném výkonu rozhodnutí soudu a naplňování účelu trestu a daný následek způsobit chtěli.
114. Jednáním ve formě přímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku bylo i prokázané jednání obžalovaných XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX a obžalovaného XXX naplňující objektivní stránku drogového zločinu, když obžalovaní věděli, že svým jednáním, prodejem drog, jejich opatrováním jinému či zprostředkováním jejich koupě, resp. jejich výrobou, porušují zájem chráněný daným ustanovením, kterým je zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami. Logickým je i závěrem okresního soudu, když ve vztahu této drogové trestné činnosti u obžalovaného XXX dovodil, že jeho jednání tak, jak bylo prokázáno, je kryto požadovanou úmyslnou formou zavinění, byť toliko ve formě nepřímého úmyslu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Obhajoba jmenovaného obžalovaného, že balíky přes zeď věznice skutečně přehazoval, avšak takto jednal pouze ze své osobní vůle, nikoli k žádosti, resp. po dohodě s obžalovaným XXX XXX a samostatně stíhaným XXX XXX, a že tyto obsahovaly pouze mobilní telefony, byla (jak již bylo i krajským soudem shora konstatováno) provedeným dokazováním jednoznačně vyvrácena. Z důkazů, zejména četné komunikace obžalovaného XXX se samostatně stíhaným XXX XXX, ale i s obžalovaným XXX XXX, ale i dalších listinných důkazů (na které krajský soud upozornil v bodě 75 odůvodnění tohoto rozsudku) bylo taktéž možné dovodit, že obžalovaný XXX měl povědomí o obstarávání drog určených pro jejich další distribuci odsouzeným vykonávajícím trest odnětí svobody ve Věznici XXX. Mohl tak být minimálně ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku srozuměn i s tím, že obsahem takto přehazovaných balíků mohou být i omamné a psychotropní látky.
115. Není taktéž sporu o tom, že jednání obžalovaných je natolik společensky škodlivé, že je v daném případě nutné uplatnit trestní odpovědnost a trestněprávní důsledky s ní spojené, neboť zde nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku).
116. Kde se však úvahy krajského soudu se závěry okresního soudu, potažmo státního zástupce, ve vztahu k právními posouzení jinak správně zjištěného skutku rozcházejí a kde krajský soud přisvědčil výrazné námitce obžalovaných, je závěr okresního soudu, že obžalovaní XXX, XXX, XXX a obžalovaný XXX trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy ve smyslu ustanovení § 283 tr. zákoníku spáchali (spolu s dalšími osobami – odsouzenou XXX, XXX a samostatně stíhaným XXX XXX) ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle ustanovení § 107 odst. 1 tr. zákoníku, resp. že prokázaným jednáním naplnili znaky skutkové podstaty i dalšího trestného činu, a to zločinu účasti na organizované zločinecké

skupině dle § 361 odst. 1 alinea 2 tr. zákoníku v případě obžalovaných XXX XXX, XXX XXX a XXX, resp. i odst. 2 daného ustanovení v případě obžalovaného XXX XXX.

117. Okresní soud ve shodě se stanoviskem státního zástupce prezentovaným již v podané obžalobě dovodil, že jmenovaní obžalovaní, resp. odsouzení, jednali jako členové organizované zločinecké skupiny, neboť jejich jednání bylo plánovité, dlouhodobé, koordinované; daná skupina měla svou vnitřní strukturu, v níž měl každý člen své nezastupitelné místo.
118. Definice pojmu organizované zločinecké skupiny je obsažena v § 129 tr. zákoníku. Dle zmíněného ustanovení se jedná o společenství více osob (nejméně tří trestně odpovědných osob) s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, která je zaměřena na soustavné páčání úmyslné trestné činnosti. Oproti tomu pojem organizovaná skupina není v zákoně nikde vymezen a její znaky jsou dovozovány judikatorně. Organizovanou skupinou se rozumí sdružení více osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení a jejich činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost dosažení sledovaného cíle (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. 7. 2023, sp. zn. 5 Tdo 655/2023).
119. Z již takto pojatého obecného vymezení je zřejmé, že se pojmové znaky organizované zločinecké skupiny a organizované skupiny částečně překrývají. Důležitým ukazatelem je však míra naplnění jednotlivých znaků, míra participace jednotlivých členů, míra jejich vzájemné součinnosti, když v případě organizované zločinecké skupiny je navíc vyžadována vnitřní hierarchicky uspořádaná struktura, se vztahy nadřízenosti a podřízenosti a přísným dodržováním pravidel (tzv. kodexu organizace). Organizovaná zločinecká skupina je jakousi více formalizovanou a nadřazenou formou organizované skupiny, kdy se u ní vyžaduje o něco vyšší koordinace a jasnější dělba práce mezi jednotlivými články než u organizované skupiny (srov. např. viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. 12. 2014, sp. zn. 3 Tdo 684/2014).
120. V posuzovaném případě je zřejmé, že se na páčání protiprávního jednání podílelo více osob, jejich jednání bylo dlouhodobějšího charakteru, bylo plánované, koordinované, což ve svém důsledku i zvyšovalo pravděpodobnost dosažení sledovaného cíle, čímž byl zisk z prodeje zakázaných věcí odsouzeným vykonávajícím nepodmíněný trest odnětí svobody ve Věznici XXX. V rámci skupiny je taktéž patrné jisté rozdělení úkolů mezi jednotlivými členy, jak je přiléhavě shrnul okresní soud v bodech 364. až 366. odůvodnění napadeného rozsudku, na které lze pro stručnost odkázat. Je však namístě podotknout, že dělba činností v rámci posuzované skupiny, dělba úloh jednotlivých členů skupiny byla do jisté míry dána i okolnostmi případu a aktuální životní situací jednotlivých aktérů, když obžalovaní XXX a XXX, jejichž osobní svoboda byla v rozhodné době omezena výkonem trestu odnětí svobody, se z logiky věci nepodíleli na výrobě pervitinu, což bylo úkolem obžalovaného XXX a již odsouzených XXX a XXX. Jmenovaní obžalovaní naopak měli, resp. si vytvářeli „podmínky“ ve věznici pro distribuci zakázaných věcí dalším odsouzeným. Taktéž úloha obžalovaného XXX XXX vycházela z jeho postavení, jakožto civilního zaměstnance ve věznici působícího v XXX, kde byli pracovně zařazeni i obžalovaní XXX a XXX. Obžalovaný XXX tak plnil úlohu prostředníka mezi osobami omezenými na osobní svobodě a osobami mimo věznici, když od odsouzené XXX a samostatně stíhaného XXX XXX přebíral zakázané věci a tyto pronášel obžalovanému XXX XXX do věznice, příp. umožňoval sběr balíků určených pro obžalovaného XXX XXX, které zakázané věci obsahovaly a které byly přes zeď věznice po dohodě s ním přehozeny.
121. Dle krajského soudu však v případě posuzované skupiny nebylo možné dovodit zákonný znak organizované zločinecké skupiny v podobě vnitřní organizační struktury s ustálenými vztahy nadřízenosti a podřízenosti ve smyslu ustanovení § 129 tr. zákoníku. Lze souhlasit s názorem okresního soudu, který má jednoznačně oporu v provedeném dokazování, že zásadní úlohu v posuzované skupině zastával obžalovaný XXX, který z výkonu trestu odnětí svobody pomocí nelegálně držných mobilních telefonů byl v kontaktu s dalšími členy skupiny (příp. s dalšími

osobami), kterým zejména udílel pokyny k nákupu zakázaných věcí, příp. nákup sám zajišťoval, domlouval pronesení zakázaných předmětů, resp. přehození věcí do věznic a jejich, následnou distribuci odsouzeným. Z tohoto pohledu lze jeho postavení označit jako postavení osoby řídící. Nicméně dle krajského soudu nelze na jeho osobu nahlížet jako na osobu v pozici nadřízeného ostatním členům skupiny. Významnou roli v dané skupině sehrály vzájemné vztahy mezi obžalovanými, a to at' již vztahy XXX XXX XXX a XXX XXX, samostatně stíhaného XXX XXX k nim jakožto k XX, XXX vztah obžalovaného XXX XXX s odsouzenou XXX a vztahy XXX, když bylo prokázáno, že obžalovaný XXX je dlouholetým XXX odsouzené XXX a jistý XXX vztah se vytvořil i mezi obžalovaným XXX XXX a obžalovanými XXX XXX a XXX XXX, kteří spolu byli v pravidelném kontaktu, neboť obžalovaní byli pracovně zařazeni na XXX, kde jako civilní zaměstnanec věznice působil i obžalovaný XXX. Nelze pak přehlédnout, že další osoby, které se na trestné činnosti podílely, zejména tzv. přehazovači“ balíků (odsouzený XXX, XXX, obžalovaný XXX), resp. osoby, které se podílely na nákupu pervitinu (odsouzený XXX) byly osobami majícími trestní minulost, majícími osobní zkušenost s výkonem trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, osobami, které se s obžalovanými XXX XXX, příp. XXX XXX i osobně znaly, a žalované jednání uskutečněné po dohodě a dle konkrétních pokynů posledně jmenovaných obžalovaných považovaly za jistou formu přátelské výpomoci, byť ne zcela nezištnou, neboť byla následně finančně, příp. jinou cestou, odměněna. Nelze taktéž přehlédnout, že zapojení některých osob bylo do značné míry náhodné a odvíjelo se od jejich aktuálních, zejména časových, možností (opět lze zmínit osoby přehazovačů). Byť lze v rámci skupiny přisvědčit závěru o jistém rozdělení funkcí, např. řídicí funkci obžalovaného XXX XXX či výkonné funkci obžalovaného XXX XXX, nelze dle krajského soudu dovozovat, že by dané vnitřní uspořádání bylo založené na vztahu nadřízenosti a podřízenosti jednotlivých členů.

122. Taktéž nelze dovodit, že by posuzovaná organizovaná skupina měla daná striktní pravidla svého chodu (tzv. kodex organizace). Forma spolupráce jednotlivých členů nebyla nikterak propracovaná, sofistikovaná, nikterak složitě koncipovaná, někdy naopak působila i dojmem chaosu (např. okolnosti výroby pervitinu ze strany odsouzené XXX a jeho následného dodávání do věznice v období před XXX 2019 vyplývající z odposlechů pod bodem 112. odůvodnění napadeného rozsudku, komunikace obžalovaných XXX XXX a XXX XXX se samostatně stíhaným XXX XXX ohledně toku finančních prostředků získaných trestnou činností z odposlechů pod bodem 100. odůvodnění napadeného rozsudku). Nelze taktéž přehlédnout, že zapojení některých osob bylo do značné míry nahodilé a odvíjelo se od jejich aktuálních možností (opět lze zmínit osoby přehazovačů, ale i osoby, od nichž byl pervitin určený do věznice nakupován). V případě organizované zločinecké skupiny předpokládáné přísné dodržování pravidel jejího chodu tak v nyní posuzovaném případě dle krajského soudu dovodil nelze.
123. Pro úplnost je namístě uvést, že původně bylo orgány činnými v trestním řízení prověřováno dané protiprávní jednání páchané v podstatně větším rozsahu, existovalo taktéž i podezření, že se na páchání trestné činnosti podílelo více osob, mimo jiné i řad dozorců Vězeňské služby ČR působících ve Věznici XXX. Takové okolnosti, pokud by se prokázaly, by předpokládaly i sofistikovanější formu spolupráce jednotlivých členů, větší stabilitu celé skupiny a bylo by možné považovat jednání skupiny jako kvalitativně závažnější, resp. přicházelo by v úvahu hodnotit dané jednání jako jednání organizované zločinecké skupiny. Byť z provedených důkazů se závěr o zapojení i dalších osob jednoznačně nabízí (např. hovor na čl. 1633 ze dne 4. 10. 2019 uskutečněný mezi obžalovaným XXX XXX a osobou jménem XXX, v rámci něhož obžalovaný XXX mimo jiné sděluje, že „... je zaplacený bendo, je dobrá služba, budou propíchané kamery, ...“) provedeným dokazováním v této věci bylo prokázáno zapojení toliko jedné osoby z řad civilních zaměstnanců věznice, a to obžalovaného XXX XXX.
124. Lze upozornit, že posuzované, resp. prokázané, jednání obžalovaných se nikterak významně neodlišovalo o jiných obdobných případech, kde jednání obžalovaných bylo taktéž vyhodnoceno jako jednání organizované skupiny (např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 10. 2018, sp. zn. 11

Tdo 177/2018, a usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 2. 2016, sp. zn. 11 Tdo 1236/2015). Po zvážení všech výše popsanych okolností bylo dle krajského soudu přiléhavější kvalifikovat prokázanou trestnou činnost v nyní posuzovaném případě jako jednání organizované skupiny, nikoli organizované zločinecké skupiny, jak dovodil okresní soud.

125. Krajský soud tak oproti právní kvalifikaci použité okresním soudem v případě obžalovaných XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX a obžalovaného XXX nedovodil, že by svým jednáním naplnili vedle výše správně použité právní kvalifikace jejich jednání ve smyslu ustanovení § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (v případě obžalovaného XXX XXX i znaku recidivního jednání dle písm. b) odst. 2 daného ustanovení) a ve smyslu ustanovení § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném ke dni 31. 5. 2020 i znaky skutkové podstaty zločinu účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea 2 tr. zákoníku (resp. v případě obžalovaného XXX XXX dle § 361 odst. 1 alinea 1, odst. 2 tr. zákoníku) a že by byly splněny podmínky pro aplikaci ustanovení § 107 odst. 1 tr. zákoníku (odůvodňující výrazné zvýšení trestní sazby odnětí svobody za trestné činy spáchané ve prospěch organizovaných zločineckých skupin).
126. Okresním soudem použitá právní kvalifikace se logicky promítla i do formulace popisu skutku, když celý skutek byl popsán tak, aby z něj bylo patrné zapojení celé řady dalších osob (již odsouzených, resp. i samostatně stíhaného XXX XXX), s konkrétním vymezením jednotlivých úkolů a činností konkrétních obžalovaných. Při změně právní kvalifikace však krajský soud považoval za nutné popis skutku upravit, avšak provedenou změnou nedošlo k zásahu do skutkových zjištění okresního soudu, která krajský soud považuje za zjištění správná a dostatečná. Provedené úprava popisu skutku (vyjma vypuštění části týkající se obžalovaného XXX, o níž bude pojednáno níže) byla toliko nutnou reakcí na nedovození kvalifikace organizované zločinecké skupiny.
127. Vzhledem k tomu, že ve vztahu k obžalovaným XXX, XXX XXX, XXX XXX a obžalovanému XXX (dále i ve vztahu k obžalovanému XXX, o němž bude pojednáno níže), došlo ke zrušení výroku o vině, byly v souladu s ustanovením § 258 odst. 2 tr. řádu zrušeny i celé výroky o jim uložených trestech. Krajský soud opětovně zhodnotil hlediska stanovená § 38 a 39 tr. zákoníku, tj. že při stanovení druhu trestu a jeho výměry je třeba mj. přihlédnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy, a ztotožnil se se závěrem okresního soudu, že v případě všech jmenovaných obžalovaných není uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody možné, a to zejména s ohledem na povahu a charakter trestné činnosti. Výraznou okolností při úvaze o druhu trestu bylo nejen, že šlo o drogovou trestnou činnost, která je sama o sobě velmi závažným protiprávním jednáním, ale zejména, že cílovými odběrateli drog byly osoby umístěné ve střeženém prostředí věznici, tj. že drogy byly distribuovány osobám, jejichž osobní svoboda byla omezena výkonem trestu odnětí svobody. Společenskou škodlivost jednání obžalovaných tak krajský soud hodnotí jako mimořádně vysokou.
128. Ve vztahu k délce trestního řízení lze toliko uvést, že tuto krajský soud nepovažuje, byť od spáchání trestné činnosti na konci května 2020 uplynula doba přesahující čtyři roky, za nepřiměřenou, a to zejména s ohledem na složitost věci, kdy obžaloba byla původně podána na 13 obviněných, jedná se o věc právně, ale i skutkově složitou, kdy ve věci bylo konáno téměř 40 hlavních líčení. Nelze nezmínit, že spis byl opakovaně (12x) předkládán nadřízeným soudům k rozhodnutí o různých návrzích obžalovaných (zejména se jednalo o popisované návrhy na delegaci věci k jinému soudu). Vzhledem k těmto skutečnostem krajský soud nedovodil, že by byla dány podmínky pro to, aby k délce trestního řízení bylo nutné přihlédnout při ukládání trestu ve smyslu ustanovení § 39 odst. 3 tr. zákoníku.
129. Všem obžalovaným přitěžuje, že trest je ukládán za více trestných činů, dále skutečnost, že trestná činnost byla páchána s rozmyslem, po delší dobu několika měsíců a byla směřována vůči více osobám. Při úvahách o konkrétní výši trestu pak krajský soud zohlednil i podíl jednotlivých

obžalovaných na páchané trestné činnosti, jejich postavení v organizované skupině a míru, jakou se na páchaní protiprávního jednání podíleli.

130. Obžalovaný XXX byl jediným z obžalovaných, kterému bylo možné přiznat polehčující okolnost v podobě vedení řádného života ve smyslu § 41 písm. p) tr. řádu, když dosud nebyl soudně trestán a nebyl postižen ani za protiprávní jednání přestupkového charakteru. V jeho prospěch taktéž svědčí částečné doznání k trestné činnosti, byť při své výpovědi při hlavním líčení se snažil svou trestnou činnost, zejména ve vztahu k drogovému deliktu, bagatelizovat. Oproti tomu nebylo možné, vedle již zmíněných přitěžujících okolností v podobě spáchání více trestných činů dle § 42 písm. n) tr. zákoníku a páchaní trestné činnosti po delší dobu dle § 42 písm. m) tr. zákoníku, přehlédnout okolnost, že ke spáchání trestné činnosti zneužil svého zaměstnání dle § 42 písm. f) tr. zákoníku. Právě tato okolnost, výkon zaměstnání v XXX ve Věznici XXX, umožnila obžalovanému, aby v rámci organizované skupiny působil jako prostředník mezi obžalovanými na svobodě a obžalovanými vykonávajícími nepodmíněný trest odnětí svobody. Byl to právě on, kdo zakázané věci pronášel do prostor věznice, resp. kdo umožňoval přehozy balíků zakázané předměty obsahující. Je zřejmé, že jeho podíl na páchané trestné činnosti nebyl nikterak zanedbatelný a bez jeho aktivní účasti by k posuzované trestné činnosti nemohlo dojít, resp. ne v takovém rozsahu. Nelze taktéž přehlédnout, že za každé své protiprávní jednání byl obžalovaný finančně odměňován. Byť obžalovanému je vzhledem k povaze a závažnosti trestné činnosti ukládán již trest přímo omezující jeho osobní svobodu, tj. nepodmíněný trest odnětí svobody, tento byl při zohlednění výrazných polehčujících okolností uložen při spodní hranici zákonné trestní sazby. Obžalovanému byl ukládán trest za dva trestné činy, tj. trest úhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku, a to podle ustanovení § 283 odst. 2 tr. zákoníku, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný, v trestní sazbě od dvou do deseti let. Trest uložený ve výměře tří let a šesti měsíců dle krajského soudu vystihuje shora uvedená trestová hlediska, odpovídá jak povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, okolnostem případu, tak i poměrům obžalovaného a možnostem jeho nápravy a je plně dostačujícím k naplnění účelu trestní řízení. Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
131. V případě obžalovaného XXX XXX žádná okolnost, která by svědčila v jeho prospěch, krajským soudem shledána nebyla. Naopak při úvahách o konkrétní výši ukládaného trestu bylo nutné zohlednit řadu okolností přitěžujících. Vedle již shora zmíněných je výraznou přitěžující okolností trestní minulost obžalovaného. Obžalovaný má v opisu z evidence rejstříku trestů již sedm záznamů, přičemž byl trestán pro různorodou trestnou činnost, zejména pro majetkovou, násilnou, ale i trestnou činnost drogového charakteru. Přitěžuje mu tak obecná i speciální recidiva. Obžalovaný má i opakovanou zkušenost s výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody, přičemž posuzovaného jednání se dopustil v rámci výkonu druhého takto uloženého trestu. Aktuálně vykonává nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a dvou měsíců uložený rozsudkem Zemského soudu ve Weidenu pod sp. zn. XXX (uznaným Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci pod sp. zn. 53 T 2/2021) pro zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku. Významnou okolností při úvaze o výši trestu byl podíl obžalovaného na nyní posuzované trestné činnosti. Krajský soud sdílí úvahu soudu okresního, že jeho role v rámci organizované skupiny byla zcela zásadní, byl nejen zakladatelem skupiny, ale i poté, po celou dobu páchaní trestné činnosti, jednání jednotlivých členů koordinoval, byl ve spojení s jednotlivými členy skupiny, domlouval obstarávání, nákup a transport zakázaných předmětů do věznice a jejich následnou distribuci odsouzeným. Lze mu tak přičíst i přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. a) tr. zákoníku, jednání s rozmyslem, neboť se v jeho případě nejednalo o žádném spontánní jednání. Taktéž nebylo možné přehlédnout výraznou motivaci jeho protiprávního jednání, a to majetkový prospěch ve smyslu § 42 písm. b) tr. zákoníku, když zakázané předměty byly v prostorách věznice prodávány za výrazně vyšší částky, než za jaké byly dalšími obžalovanými na svobodě nakupovány (finanční transakce byly zejména mezi obžalovaným a samostatně stíhaným XXX XXX častým předmětem jejich telefonních hovorů, v této souvislosti lze zmínit např. hovor ze dne XXX. 2019 Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

na čl. 1605, příp. ze dne XXX 2020 na čl. 1827). V souladu s ustanovením § 39 odst. 4 tr. zákoníku však soud taktéž přihlédl k dříve uloženému a dosud ne zcela vykonanému nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Vzhledem ke všem shora popsáním významným přitěžujícím okolnostem a při absenci okolností polehčujících dospěl krajský soud k závěru, že na obžalovaného, jakožto osobu výrazným způsobem narušenou, osobu, která se opakovaně dopouští závažné trestné činnosti, a osobu, jejíž podíl na spáchané trestné činnosti je jednoznačně zcela klíčový, je nutné působit trestem důraznějším, když je zřejmé, že trest uložený v kratší výměře by svůj účel nesplnil. Obžalovanému tak byl dle stejných ustanovení jako v případě obžalovaného XXX XXX uložen úhrnný trest již v horní polovině zákonné trestní sazby, konkrétně trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Krajský soud zcela ve shodě s okresním soudem opětovně rozhodl i o uložení dalšího trestu - trestu propadnutí věci, a to věci podrobně citovaných ve výrokové části, když se jednalo o věci obžalovaného zajištěné při nařízené prohlídce jiných prostor a pozemků v prostoru XXX Věznice XXX a na XXX, přičemž otisky na řadě z těchto věcí se dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, shodují s otisky obžalovaného. Jelikož se jednalo o věci, které byly použity, resp. určeny ke spáchání trestné činnosti, bylo v souladu s ustanovením § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku rozhodnuto o jejich propadnutí.

132. Obžalovaný XXX je taktéž osobou mající bohatou zkušenost s páčáním protiprávního jednání. Kromě uznání na vinu za tři přestupková jednání související s přechováváním návykových látek v malém množství pro vlastní potřebu, byl v minulosti již pětikrát soudně trestán pro různorodou trestnou činnost (k odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 3. 10. 2018, sp. zn. 2T 48/2018, zakládajícímu recidivní jednání ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě ve smyslu písm. b) odst. 2 § 283 tr. zákoníku není přihlíženo jako k okolnosti přitěžující) a bylo na něj vedle trestů výchovných působeno již i výkonem trestu spojeným s přímým omezením jeho osobní svobody, v rámci něhož se však dopouštěl nyní posuzované trestné činnosti. Nelze mu tak přiznat polehčující okolnost v podobě řádně vedeného života, avšak ani žádnou jinou okolnost ve smyslu ustanovení § 41 tr. zákoníku. Oproti tomu i v jeho případě (shodně jako v případě jeho XXX obžalovaného XXX XXX) je výčet přitěžujících okolností poměrně široký. Trest je obžalovanému ukládán za více trestných činů ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku páchaných po delší dobu několika měsíců vůči více osobám dle § 42 písm. m) tr. zákoníku, přičemž nelze přehlédnout, že i on svou trestnou činnost plánoval, jednal uváženě ve smyslu § 42 písm. a) tr. zákoníku a k jednání byl motivován vidinou získání majetkového prospěchu ve smyslu § 42 písm. b) tr. zákoníku. Taktéž podíl obžalovaného XXX XXX na páčání posuzované trestné činnosti, na chodu celé organizované skupiny, nebyl nikterak zanedbatelný, když jakožto další obžalovaný vykonávající v rozhodné době nepodmíněný trest odnětí svobody a XXX hlavní osoby organizované skupiny obžalovaného XXX XXX, tomuto pomáhal s distribucí zakázaných předmětů uvnitř věznice; taktéž on byl osobou, která komunikovala s ostatními obžalovanými, domlouvala nákup a následný transport zakázaných předmětů do věznice a řešila i finanční stránku věci, což bylo možné dovozovat zejména ze zaznamenaných telefonních hovorů. I v jeho případě krajský soud hodnotí škodlivost jeho jednání jako mimořádně vysokou a vzhledem k řadě shora zmíněných přitěžujících okolností dovodil, že i na něj je namístě působit výraznějším trestem odnětí svobody. Obžalovanému tak byl podle ustanovení § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců, jakožto trest nepodmíněný, pro jehož výkon byl v souladu s ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Přes námitku byl ve shodě s okresním soudem uložen i další trest podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a to trest propadnutí věci (listu papíru s ručně psaným písmem popisu výroby metamfetaminu), když tato věc byla zajištěna při prohlídce pokoje v dané době obývaného právě obžalovaným a byla určena k páčání drogové trestné činnosti. Takto uložené tresty dle krajského soudu odpovídají jak povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, okolnostem případu, tak i poměrům obžalovaného a problematickým možnostem jeho nápravy.

133. Obžalovanému XXX taktéž nebylo možné přiznat žádnou polehčující okolnost. Jedná se o osobu, která má již deset trestních záznamů, trestán byl pro různorodou trestnou činnost, avšak i pro totožnou trestnou činnost s trestnou činností nyní projednávanou, neboť rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 2. 2014, sp. zn. 2 T 12/2013, byl odsouzen pro trestné činy nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými látkami a s jedy podle § 283 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a § 283 odst. 1 tr. zákoníku. V jeho neprospěch tak svědčí obecná i speciální recidiva. Taktéž na něj již bylo působeno nejprísnějším druhem trestu, a to nepodmíněným trestem odnětí svobody. I jemu dále přitěžuje spáchání více trestných činů ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku, přičemž protiprávního jednání se dopouštěl po delší dobu dle § 42 písm. m) tr. zákoníku. Při porovnání jeho úlohy a podílu na páchané trestné činnosti s postavením výše zmíněných obžalovaných v rámci organizované skupiny lze konstatovat, že jeho role byla spíše okrajová, vedlejší, kdy jeho úloha spočívala hlavně v podílu na výrobě pervitinu odsouzené XXX zajišťováním léků obsahujících pseudoefedrin a dalších chemikálií a předmětů sloužících k výrobě drogy. Krajský soud se však neztotožnil se závěrem okresního soudu, že v případě tohoto obžalovaného jsou dány zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovanému byl trest ukládán jako trest souhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku ve vztahu trestnímu příkazu Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 21. 7. 2020, č. j. 2 T 37/2020 - 66, trestnímu příkazu Okresního soudu v Jičíně ze dne 27. 3. 2020, č. j. 2 T 27/2020 - 65, a trestnímu příkazu Okresního soudu v Trutnově ze dne 29. 5. 2020, č. j. 2 T 64/2020 - 116, při současném zrušení všech výroků o trestu z daných rozhodnutí, jakož i všech dalších rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazujících. Trest tak byl ukládán celkem za čtyři trestné činy, a to podle ustanovení § 283 odst. 2 tr. zákoníku, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný, v trestní sazbě od dvou do deseti let. Vzhledem k méně výraznému podílu obžalovaného na páchané trestné činnosti krajský soud dovodil, že trestem dostačujícím k naplnění účelu trestu je trest uložený mírně nad zákonnou spodní hranicí dané trestní sazby ve výměře dvou let a šesti měsíců, avšak i v jeho případě uložený (s ohledem na jeho trestní minulost, problematickou možnost nápravy a zejména povahu a závažnost trestné činnosti) jako trest nepodmíněný, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále byl obžalovanému ve shodě se zrušeným výrokem o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou sp. zn. 2 T 37/2020 uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 40 (čtyřiceti) měsíců, když trest je ukládán i za přečin maření výkonů úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jehož se obžalovaný dopustil právě v souvislosti s touto činností.
134. Krajský soud taktéž akceptoval návrh státního zástupce na uložení ochranného protitoxikomanického léčení v ambulantní formě, a to zejména s odkazem na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného prof. Ladislavem Hosákem, Ph.D. Znalec doporučil nařízení daného léčení, když u obžalovaného shledal závislost na XXX a trestná činnost obžalovaného byla páchána právě v souvislosti s jeho zneužíváním. Krajský soud tak obžalovanému uložil při splnění zákonných podmínek opětovně i ochranné léčení protitoxikomanické v ambulantní formě dle ustanovení § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.
135. Rozsudek okresního soudu napadl svým odvoláním i obžalovaný XXX. Hájil se tím, že se žádného protiprávního jednání nedopustil, žádný balík do věznice nepřehazoval a ani nebyl žádnou osobou o uskutečnění takového jednání požádán. Státní zástupce v podané obžalobě vinil obžalovaného, že v období od XXX. 2019 do XXX. 2019 provedl přehoz balíků obsahujících zakázané předměty do Věznice XXX, které mu předal samostatně stíhaný XXX s tím, že obžalovaný věděl, že jsou určeny pro obžalovaného XXX XXX, který měl obsah balíků distribuovat odsouzeným. Okresní soud po provedeném dokazování dovodil, že žalované jednání, tj. faktický přehoz balíků přes zeď do prostor věznice, prokázáno nebylo, ale bylo prokázáno, že dne XX. 2019 se obžalovaný ohledně provedení přehozu balíků na místě samém se samostatně stíhaným XXX XXX sešel, tento mu balíky předal, avšak k přehozu nedošlo; dle závěru soudu „zřejmě s ohledem na denní dobu a místní okolnosti.“

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

136. Obžalovaný připustil, že se společně se samostatně stíhaným XXX XXX u Věznice XXX v dané době skutečně pohyboval; taktéž připustil, že on něj převzal tašku, v níž byla krabice s označením „nárokový balík“. Samostatně stíhaný XXX se tam měl sejít s osobou, která šla do věznice na návštěvu za odsouzeným a měla nárokový balík předat. Tato osoba však nepřišla, proto byl XXX XXX požádán, zda by mohl balík nechat u něj. Verze obžalovaného XXX byla v rozhodných skutečnostech souladná s verzí samostatně stíhaného XXX XXX. Přítomnost obou aktérů daného dne XXX 2019 v bezprostřední blízkosti Věznice XXX byla prokázána i protokolem o sledování osob, ze kterého je zřejmý pohyb obou na daném místě po dobu cca 45 minut. Se skutkovými zjištěními okresního soudu, tj. setkání a pohyb osob v blízkosti věznice po dobu cca 45 minut a následné předání igelitové tašky obžalovanému XXX, se krajský soud ztotožnil, nikoli však s jeho právním hodnocením, jakožto pokusu k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020. Je pravdou, že obžalovaný XXX je osobou s trestní minulostí, měl zkušenost i s výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, znal se taktéž s obžalovanými XXX XXX, XXX XXX i se samostatně stíhaným XXX XXX, s nímž byl dle odposlechů v kontaktu a s nímž se právě u věznice daného dne sešel. Setkání proběhlo dne XXX. 2019, tj. v období, kdy obžalovaní páchali posuzovanou trestnou činnost, včetně uskutečňování předmětných přehozů přes zdi věznice. Všechny tyto okolnosti bylo jednoznačně možné považovat za indicie pro podezření o páchání trestné činnosti i obžalovaným XXX. Nelze vyloučit, že před věznicí obžalovaný XXX se samostatně stíhaným XXX XXX něco protiprávního domlouval a plánoval. Nelze však jednoznačně bez pochybností tvrdit, že bylo prokázáno, že v daný den z daného místa měl být sporovaný přehoz skutečně proveden. V tomto směru lze připustit i námitku obžalovaného, že ostatní prokázané přehozy byly prováděny z místa odlišného od prostoru, kde se pohyboval on. Jednání obžalovaného tak, jak bylo soudem prokázáno, by dle krajského soudu mohlo být posouzeno toliko jako příprava k žalovanému přečinu, tj. jednání, které není ve smyslu ustanovení § 20 odst. 1 tr. zákoníku trestné. Pro úplnost k závěru okresního soudu, že obžalovaným připravovaný přehoz skutečně nebyl, a to „...zřejmě s ohledem na denní dobu a místní okolnosti,“ lze zmínit, že se jedná o vyjádření poměrně vágní, neurčité, z něhož nelze dovodit, zda tím bylo míněno, že obžalovanému v uskutečnění jeho záměru zabránila nějaká objektivně daná okolnost, či zda od zamýšleného záměru sám dobrovolně upustil (což by byla okolnost předpokládaná ustanovením § 21 odst. 3 tr. zákoníku pro zánik trestní odpovědnosti za pokus trestného činu).
137. Vzhledem ke všem shora popsaným skutečnostem, kdy jednání, které bylo obžalobou obžalovanému XXX kladeno za vinu, tj. přehozy balíků přes zeď Věznice XXX, prokázáno nebylo, rozhodl krajský soud tak, že obžalovaného XXX podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby zprostil, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je stíhán.
138. Odvoláním napadl rozsudek okresního soudu i obžalovaný XXX. Krajský soud důvody, pro které považuje odvolání obžalovaného za neopodstatněné, rozebral a prezentoval již shora ve svém odůvodnění při posuzování důvodnosti námitek jednotlivých obžalovaných; ve vztahu k obžalovanému a správně prokázanému skutkovému ději v bodech 74. a 75., ve vztahu k právnímu posouzení jeho jednání v bodech 106. – 111. a ve vztahu k subjektivní stránce žalovaných trestných činů, kterou obžalovaný namítá především, v bodech 113. a 114. V této části je namístě toliko shrnout, že obhajoba obžalovaného, že k přehozům balíků přistoupil pouze a jen ze svého rozhodnutí, nikoli k žádosti, resp. po dohodě s obžalovaným XXX XXX a samostatně stíhaným XXX XXX, byla provedeným dokazováním jednoznačně vyvrácena. Z poměrně četné komunikace obžalovaného XXX se samostatně stíhaným XXX XXX, ale i s obžalovaným XXX XXX, bylo taktéž možné dovodit, že obžalovaný měl povědomí o obstarávání drog určených pro jejich další distribuci odsouzeným vykonávajícím trest odnětí svobody ve Věznici XXX a mohl tak být srozuměn i s tím, že obsahem balíků, které k žádosti a po domluvě se jmenovanými obžalovanými přehazuje přes zdi Věznice XXX mohou být i omamné a psychotropní látky. Skutečnost, že obsahem balíků přehazovaných dne XXX. 2020 byly nejen obžalovaným Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

doznané mobilní telefony, ale i drogy, konkrétně marihuana, jednoznačně vyplývá z hovoru ze dne XXX. 2020 (na čl. 1814). Lze tedy shrnout, že jednání obžalovaného popsané v napadeném výroku o vině bylo bez pochybností prokázáno. Okresní soud taktéž správně dovodil (jak již i krajský soud konstatoval v bodech 106. – 111. a 113. – 114.), že obžalovaný svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a pomocí k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2020. Změna právní kvalifikace, k níž přistoupil krajský soud ve vztahu k obžalovaným XXX, XXX XXX, XXX XXX a XXX, se obžalovaného XXX netýkala, neboť on od počátku trestního řízení nebyl za člena organizované zločinecké skupiny považován. Výrok o vině obžalovaného tak byl krajským soudem shledán výrokem správným.

139. Krajský soud však neshledal pochybení ani ve výroku o trestu, který byl obžalovanému XXX uložen, když závěr okresního soudu o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody je zcela namístě. Okresní soud řádně zhodnotil všechny rozhodné skutečnosti významné pro určení druhu i výše trestu, přičemž vycházel z ustanovení § 38 odst. 1 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku. Ve prospěch obžalovaného svědčí částečné doznání, žádné jiné polehčující okolnosti mu přiznat nelze. Na druhou stranu ani krajský soud nemohl přehlédnout výraznou přítěžující okolnost v podobě trestní minulosti obžalovaného. Jedná se o pachatele, který byl v době spáchání činu již dvanáctkrát soudně trestán, a to pro různorodou trestnou činnost, avšak i pro trestnou činnost totožnou s trestnou činností, pro kterou je souzen nyní. V jeho neprospěch tak svědčí obecná i speciální recidiva. Obžalovanému byly dávány šance v podobě trestů nespojených s přímým odnětím svobody, které však obžalovaný promarnil, když se poté opětovně dopustil trestné činnosti. Opakovaně byl trestán i nepodmíněnými tresty odnětí svobody. Je evidentní, že obžalovaný je osobou mající sklony k nedodržování společenských norem a předchozí uložené tresty se zcela minuly svým účinkem, když nyní posuzované trestné činnosti se dopustil necelý půl rok po svém propuštění z nepodmíněného trestu odnětí svobody. Pokud okresní soud za dané situace akcentoval represivní úlohu trestu a obžalovanému uložil nepřísnejší druh trestu, tj. nepodmíněný trest odnětí svobody, je tento postup i dle krajského soudu zcela správným. Vzhledem k tomu, že nyní posuzovaného jednání se obžalovaný dopustil před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 20. 10. 2020, č. j. 7 T 65/2020–165 (kterým byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou let) a byly tak splněny podmínky ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku pro uložení souhrnného trestu, nebylo uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody ani zákonné, neboť nebylo možné uložit trest mírnější než trest, který byl předmětným rozhodnutím již uložen.
140. Dle krajského soudu pak nebylo možné považovat za nepřiměřeně přísnou ani konkrétní výši uloženého trestu. Je zřejmé, že okresní soud náležitým způsobem ke všem rozhodným okolnostem přihlédl, když obžalovanému při existenci přítěžujících okolností v podobě obecné i speciální recidivy a ukládání trestu za více trestných činů, uložil podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby, konkrétně ve výměře tří let (oproti trestu již uloženému navýšený pouze o jeden rok), pokud byl obžalovaný ohrožen trestem od dvou do deseti let. Zásah odvolacího soudu do výroku o trestu je potřebný pouze tehdy, pokud by se jednalo o zřejmý nepoměr mezi uloženým trestem a zákonnými hledisky. Okresním soudem uložený nepodmíněný trest odnětí svobody však vystihuje hlediska o ukládání trestu a odpovídá jak povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, tak i osobním poměrům obžalovaného a možnostem jeho nápravy. Krajský soud tak v daném případě neshledal zákonná hlediska, která by jej k zásahu do trestu uloženého okresním soudem opravňovala.
141. Okresní soud taktéž správně zařadil obžalovaného XXX pro výkon trestu do věznice s ostrahou, když obžalovaný splňuje formální požadavky uvedené v § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro zařazení do tohoto typu věznice.

142. Vzhledem ke všem shora zmíněným skutečnostem krajský soud k odvolání státního zástupce a obžalovaných XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, XXX a obžalovaného XXX napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d), odst. 2 tr. řádu v části jich se týkající zrušil a podle § 259 odst. 3 tr. řádu nově rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Výrokem II. pak ve smyslu ustanovení § 256 tr. řádu odvolání XXX jakožto odvolání nedůvodné zamítl.
143. Pro úplnost krajský soud připomíná, že původně byla obžaloba podána na celkem třináct obžalovaných, z nichž někteří uzavřeli se státním zástupcem dohodu o vině a trestu, kterou následně okresní soud rozsudkem ze dne 24. 3. 2022 na čl. 4490 schválil. Byť rozsudek, kterým byly předmětné dohody o vině a trestu schváleny, byl vyhlášen pod stejnou spisovou značkou jako rozsudek nyní posuzovaný a byť změna právní kvalifikace (ve prospěch obžalovaných), k níž krajský soud k nyní projednávanému odvolání obžalovaných dospěl, svědčí i obžalovaným, kteří předmětné dohody o vině a trestu uzavřeli, ustanovení § 261 tr. řádu, v němž je zakotvena zásada tzv. beneficia cohaesionis (dobrodiní záležející v souvislosti), se ve vztahu k nim neuplatní, neboť předpokladem daného postupu je, že o všech obžalovaných bylo rozhodnuto v témže řízení a týmž rozsudkem, což není nyní posuzovaný případ.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm. a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 22. října 2024

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracovala:
JUDr. Brigita Košinová